2004

ՍԱՂՄՈՍ
ԴԱՒԹԻ

ուղղագրեալ

Տպագրեալ 'ի Հայրապետութեան Գերագահ աթոռոյն սրբոյ Էջմիածնի Տեառն Դաւթի Սրբազան կաթուղիկոսի Ամ. Հայոց.

Եւ 'ի Պատրիարգութեան Սրբոյ աթոռոյն Երսղմի՝ Տն. Թէոդորոսի Երջանկափառ Վարդապետի.

Իսկ և վեհափառ հրամանաւ մեծի Ար-քայանիստ Մայրաքաղաքիս Կոստանդնուպօլսոյ Սրբազան Արքեպիսկոպոսի Տեառն Յօհաննու Ճոլախասար քարոզչի և Աստուածաբան Պատրիարգի.

2004

Թվ. Տն. 1801.
և Հայոց՝ ՌՄԾ.

— Տպարանի Յօհաննիսեան Պօղոսի.

Ընաք ՚ի ձեռն Դաւիթ Մարգարէ· զերգս որ Սաղմոսին՝ Հոգւովն զերգարանէ։

5328-42 568-96

Սաղմոս Դաւթի։

Ա

ԵՐԱՆԵԱԼ է

այր որ ոչ գնաց 'ի խորհուրդ ամբարշտաց. 'ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ։

Այլ յօրէնս Տեառն են կամք նորա. և յօրէնս նորա խորհեսցի նա 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և եղիցի նա որպէս ծառ, որ տնկեալ է 'ի գնացս ջուրց։

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ, և տերև նր̄ մի՛ թափեսցի. և զա̄մ զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա։
Ո՛չ այսպէս են ամբարիշտք, և ո՛չ այնպէս. այլ որպ̄ զփոշի, զոր հոսէ հողմ ՚ի վերայ երեսաց երկրի։
Վ̄ս այսորիկ՝ ո՛չ յարիցեն ամբարիշտք ՚ի դատաստան, և ո՛չ մեղաւորք ՚ի խոր հուրդս արդարոց։
Զի գիտէ տ̄ր զճանապարհս ար դարոց. ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն։
Անվերնագիր ՚ի յեբրայեցւոց, երկոքին սոքա ընդ մի համարեն։ Բ
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և ժո ղովուրդք խորհեցան ՚ի նանիրս։
Յարեան թագաւորք երկրի. և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին՝ վ̄ս տ̄ն և վասն օծելոյ նորա։
Խզեսցուք զկապանս ն̄ց, և ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ ն̄ց։
Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնո քօք. և տ̄ր արհամարհեսցէ զն̄ս։
Յայնժամ խօսեսցի ընդ ն̄ս բարկութ

իւ

իւրով, և սրտմտութեամբ իւրով խռո
վեցուսցէ զնոսա։
Այս կացի թագաւոր 'ի նմանէ, 'ի վերայ
լերին սիօնի սրբոյ նորա, 'ի պատմել
զհրամանս Տեառն։
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և
ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զհեթա
նոսս 'ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն
քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի։
Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկա
թեաւ. և որպէս զանօթ բրտի՝ փշրեսցես
զնոսա։
Արդ թագաւորք՝ զգոյս 'ի միտ առէք.
և խրատեցարուք ամենեքեան, որք դա
տէք զերկիր։
Ծառայեցէք Տեառն երկիւղիւ. և ցնծա
ցէք առաջի նորա դողութեամբ։
Ընկալարուք զխրատ նորա՝ զի մի՛ բար
կասցի Տէր. և կորնչիցիք 'ի ճանապար
հացն արդարութեան։
'Ի ժամանակի, յորժամ բորբոքեսցի
բարկութիւն նորա։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսացեալ են
'ի Տէր։

Սաղմոս Դաւթի. Ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ
էր նա յերեսաց Աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ։

Գ.

Տէր՝ զի բազմացան նեղիչք իմ.
և բազումք յարեան ի վերայ իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ
չի՛ք փրկութիւն սորա Աստուած իւր։
Դու Տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի, և
լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և ի քուն եղէ. զարթեայ՝
և Տէր ընդունելի իմ է։
Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց
նոցա. որք շուրջանակի պատեալ պա-
շարեալ՝ պահէին զիս։
Արի Տէր՝ և փրկեա զիս Աստուած իմ. զի դու
հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս
թշնամութեամբ ի տարապարտուց. և զատա
մունս մեղաւորաց փշրեցեր։
Տեառն է փրկութիւն. ի վերայ ժողովր
դեան քոյ՝ օրհնութիւն քո։

Ի.

'Ի կատարած օրհնութեան. Սաղմոս
երգոյ Դաւթի։ Ի

կարդալ իմում լուար ինձ Ա͞ծ
արդարութե͞. 'ի նեղութե͞
ինձ անդորր արարեր. ողորմեա
ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խըս
տասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի͞,
և խնդրէք զստութիւն։

Ծաներո՛ւք՝ զի սքանչելիս արար Տէր
սրբյ իւրում. և Տ͞ր լուիցէ ինձ 'ի կար
դալ իմում առ նա։

Բարկացարո՛ւք՝ և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ
ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր
զղջացարո՛ւք։

Մատուցէք պատարագս արդարութե͞.
և յուսացարո՛ւք 'ի Տ͞ր։

Բազումք ասեն, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ
զբարութի͞ Տ͞ն. նշանեցաւ առ մեզ
լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրա
խութիւն սրտից մերոց։

'Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
իւրեանց լցուցեր զն͞ս։

Խաղաղութեամբ յոյս եւ ի սոյն ննջեսցուք եւ զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Ի կատարած վասն ժառանգելոյն.

Սաղմոս Դաւթի։ Ե.

Բանից իմոց ունկնդիր լեր Տէր, եւ ի մի՛տ առ զաղաղակ իմ։

Նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց, թագաւոր իմ եւ Աստուած իմ։

Զի առ քեզ աղաչեմ Տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց, յանդիման լինիցիմ առ քեզ։

Զի ոչ եթէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութիւն. եւ ոչ բնակեսցեն առ քեզ չարք, եւ անօրէնք մի՛ բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զայնոսիկ, որք գործեն զանօրէնութիւն. կորուսանես զամենեսեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ եւ զնենգաւոր՝ պղծ ատես դու Տէր. այլ ես բազում ողորմութեամբ քով մտից ի տուն քո. եւ երկիրպագից ի տաճար սուրբ քո՝ երկիւղիւ քո։

Տէ՛ր՝ առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութեան
քում. վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ
արա առաջի իմ զճանապարհս քո։
Զի ոչ գոյ ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն.
և սիրտք նոցա նանրեալք են։
Գերեզման բաց են կոկորդք նոցա. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։
Դատեա՛ զնոսա Ա՛ծ՝ զի անկցին ի խոր
հրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում
ամբարշտութեան նոցա մերժեա՛ զնոսա,
զի դառնացուցին զՔեզ։
Ուրախ լիցին ամենքին՝ որք յուսացեալ
են ի Քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և
բնակեսցես դու ի նոսա։
Պարծեսցին ի Քեզ սիրելիք անուան
քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. Տ՛ր՝
որպէս զինու հաճութեան քով պսակեցեր զնոսա։

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս վասն ութերորդի.
Սաղմոս Դաւթի։ Զ.

Տէ՛ր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդի-
մաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով
խրատեր զիս։
Ողորմեա՛ ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես.

 բժ

բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոս
կերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և դու
Տ՟ր՝ մինչև յե՞րբ։
Դարձ Տ՟ր և փրկեա զանձն իմ. կեցո՛
զիս Տ՟ր՝ ըստ ողորմութեն քում։
Զի ո՛չ ոք է՝ որ 'ի մահու յիշէ զքեզ.
կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի
առ քեզ։
Վաստակեցայ ես 'ի հեծութեան ի֊
մում. լուացի զամենայն գիշեր զմա֊
հիճս իմ. և արտասուօք իմովք զան֊
կողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ. և
մաշեցայ ես 'ի վ՟ր ա՟մ թշնամեաց իմոց։
'Ի բա՛ց կացէք յինէն ամենեքեան. որք
գործէք զանօրէնութիւն։
Լուաւ Տ՟ր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ
Տ՟ր աղօթից իմոց, և Տ՟ր զխնդրուածս
իմ ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա՟մ
թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամա֊
չեսցեն յոյժ փութապէս
և խռովեսցին։

Սաղմոս Դաւթի՝ զոր ասաց Տն, վասն բանիցն Քու-
սեայ՝ որդւոյ Յեմենայ։ Է

ՏԷՐ իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս . և յամենայն հալածչաց իմոց ապրեցո զիս։

Գուցէ երբէք յափշտակեսցէ որպէս առիւծ զանձն իմ. մինչ ոչ իցէ որ փրկեսցէ, և ոչ ոք՝ որ ապրեցուցանիցէ ։

Տր Ած իմ թէ արարի զայս . և թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ.

Թէ հատուցի երբէք այնոցիկ, որք հատուցին ինձ չար . անկեայց և ես ՚ի թշնամեաց իմոց ընդունայն։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ. հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ. և զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ։

Արի՛ Տր բարկութեամբ քով. և բարձր լեր ՚ի սպառել թշնամեաց իմոց։

Զարթի՛ր Տր Ած իմ ՚ի հրամանս քո՝ զոր պատուիրեցեր . և ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքև։

Վասն այսորիկ՝ ՚ի բարձունս դարձի՛ր Տր .

և

և մի՛ դառնէ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ Տ՛ր՝ ըստ արդարութեն իմում. և ըստ անմեղութեն իմում՝ որ յիս։
Վախճանեսցին չարիք ՚ի մէջ մեղաւորաց, և յաջողեսցես դու արդարոյ։
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս Ած արդար. յիրաւի է ինձ օգնութի յԱյ՝ որ ապրեցուցանէ զուղիղս, որք ուղիղ են սրտիւք։
Ած դատաւոր արդար՝ հզօր և երկայնամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութիւն իւր զօրհանապազ։
Ապա թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր իւր սրեալ է՝ և զաղեղն իւր լարեալ. Եւ ինքն պատրաստեալ է զանօթս մահու. և զնետս իւր այրեցելովք է գործեալ։
Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութի. յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւութի։
Գուբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց, ինքն անկցի ՚ի խորխորատ՝ զոր և գործեաց։
Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նր. և ՚ի վր գագաթան նր անօրէնութիւնք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց Տն ըստ արդարութեն նորա. և սաղմոս ասացից անուան Տն բարձրելոյ։

՚ի

Ը

Տէր տ՟ր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո
ի վերայ ամ՟ երկրի։
Համբարձաւ՝ մեծ վայելչութի՟ քո ի
վերայ քան զերկինս. ի բերանոյ ման-
կանց տղայոց և ստնդեայց հաստատե-
ցեր զօրհնութիւն։
Վասն թշնամեաց քոց տ՟ր. զի լուծցի
թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց,
զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստա-
տեցեր։
Զի՞ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա. կամ՝ որդի
մարդոյ, թէ այց ինչ արասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան
զհրեշտակս քո. փառօք և պատուով
պսակեցեր զնա. և կացուցեր զնա ի վ՟ր
ամ՟ ձեռակերտաց քոց։
Զամ՟ ինչ՝ հնազանդ արարեր ի ներքոյ
ոտից ն՟ր, զխաշն և զարջառ՝ և զամ՟ ինչ։
Եւս և զերբեվայրի, զթռչունս երկնից,
և զձկունս ծովու՝ որք շրջին ը՟ն շաւիղս
ծովու։

Տ̃ր տ̃ր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո ՚ի վերայ ամ̃ երկրի։

՚Ի կատարած վ̃ս գաղտնեաց որդւոյն․
Սաղմոս Դաւթի․ Թ․

ոհացայց զքէն տ̃ր բոլորով սրտիւ իմով․ պատմեցից զամ̃ սքանչելիս քո։
Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ․ սաղմոս ասացից անուան տ̃նդ բարձրելոյ։
՚Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, որ կարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Արարեր զդատաստան իմ, և զիրաւունս․ նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութեան։
Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ ամբարիշտն․ զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից․ և թշնամւոյն զէն պակասեաց մինչ իսպառ։
Զքաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ յիշատակ նց̃՝ աղաղակաւ։
Եւ տ̃ր կայ՝ և մնայ յաւիտեան․ պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաստանի։
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութբ̃,

և

և զժողովուրդս իւր ուղղութե՟:
ղև տր ապաւէն տնանկի, օգնական
'ի նեղութե՟՝ 'ի դէպ ժամանակի:
ուսասցին 'ի քեզ ամ՟ք՝ ո՟ք գիտեն
անուն քո. զի ոչ թողցես զայնոսիկ,
ո՟ք խնդրեն զքեզ տր:
աղմոս ասասջի՛ք տն՟՝ որ բնակեալն է
'ի սիօն. պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոս՟՝
զգործս նորա:
ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և
մոռացաւ տր զաղաղակս տնանկաց:
ղորմեա՛ ինձ տր՝ և տե՛ս զխոնարհութի՟
մ 'ի թշնամեաց իմոց. ո՛ բարձր արա-
րեր զիս 'ի դրանց մահու:
ի պատմեցից զամ՟ օրհնութի՟ս քո 'ի
րունս դստեր սիօնի, և ցնծացայց
'ի փրկութեան քում:
նկլան հեթանոսք յապականութե՟ իւ-
եանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝ զոր
թագուցին, առցէ զոտս նց:
անաչի տէր յառնել զդատաստանս
ւր. և 'ի գործս ձեռաց իւրեանց՝ կա
պեսցին մեղաւորք:
արձցին մեղաւորք անդրէն 'ի դժոխս.

և

և ա̄մ հեթանոսք՝ որք մոռացան զա̄ծ։
Ո՛չ իսպառ մոռանայ տ̄ր զաղքատն. համ-
բերութ̄ տնանկաց մի՛ կորիցէ իսպառ։
Արի՛ տ̄ր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ. դա-
տեսցին հեթանոսք առաջի քո։
Կացո՛ տ̄ր՝ օրէնսդիր ՚ի վ̄ր նց. և ծանի-
ցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են։
Ընդէ՞ր տ̄ր՝ կացեր ՚ի հեռաստանէ. ան-
տես արարեր ՚ի դէպ նեղութեան
ժամանակի։
Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի
աղքատն. արգելցին ՚ի խորհուրդս իւ-
րեանց, զոր և խորհեցան։
Զի գովի մեղաւորն ՚ի ցանկութ̄ի ան-
ձին իւրոյ. որ զրկէն, և նա գովի։
Խա՛կ ը̄նէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զա̄ծ, ը̄
բազում բարկութ̄ իւրում, թէ ո՛չ խնդրի
Ո՛չ է ա̄ծ առաջի աչաց նր. պղծ են
ճանապարհք նր յա̄մ ժամ։
Բարձրեալ են իրաւունք յերեսաց նր
՚ի վ̄ր ա̄մ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ
Ասաց ՚ի սրտի իւրում, թէ ո՛չ սասան-
ցայց ազգէ յազգ առանց չարի։
Անիծիւք և դառնութ̄ և նենգու-
Ա

լի՛ է բերան նորա. և՛ ի ներքոյ լեզուի
նո՛ր ցաւք և վաստակք:

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս ՚ի
գաղտնիս՝ սպանանել զամբիծն:

Աչք նորա ՚ի տնանկս հային. դարա
նի ՚ի գաղտնիս, որպ՟ զառիւծ ՚ի մոր-
ւոջ իւրում:

Դարանի յափշտակել զաղքատն. յա-
փշտակել զաղքատն, և ձգել զնա:

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա.
խոնարհեսցի և անկցի ՚ի տիրել իւ-
րում ՚ի վերայ տնանկաց:

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ
ած. դարձոյց զերեսս իւր՝ զի մի՛ տես-
ցէ իսպառ:

Արի՛ տէր ած իմ. բարձր եղիցի ձեռն
քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս:

Ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն զած.
զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի:

Տեսանես դու զնա ՚ի ցաւս, և ՚ի սրտմ-
տութիւնս հայիս. ՚ի քեզ թողեալ է
աղքատն, և որբոյն՝ դու ես օգնական:

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի՝ և չա-
րի. խնդրեսցին մեղքն իւր, և նա մի՛ գտցի:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Տր̅ թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե
նից. կորիցեն հեթանոսք յերկրէ ն[ո]
Զցանկութի̅ տնանկաց լուաւ Տր̅,
պատրաստութի̅ սրտից նոցա հայեցա
ունկն քո:
Դատ առնել որբոյն և տնանկին. զի մի
ևս յաւելցի մարդ, ՚ի մեծաբանել
խրոխտ ՚ի վ̅ր երեսաց երկրի:

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի.

Ժ.

ՏԷՐ յուսացայ. զի՞արդ ա
ցէք ցանձն իմ, փոփոխեաց
լերինս որպէս ճնճղուկ:
Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղո
նս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետ
՚ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար՝ ուղ
ցին, ոյք ուղիղ են սրտիւք:
Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւեր
ցին. իսկ արդարն զի՞ արար:
Տր̅ ՚ի տաճար սբ̅ իւրում. Տր̅ յերկի
յաթոռ իւրում:
Աչք նր̅ ՚ի տնանկս հային, և արտե

նու

նունք ն̅ր քննեն զորդիս մարդկան։
Տ̅ր քննէ զարդարն եւ զամբարիշտն․ որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր։
Տեղասցէ ՚ի վ̅ր մեղաւորաց որոգայթ՝ հուր եւ ծծումբ․ այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա։
Արդար է Տ̅ր՝ եւ զարդարութի̅ սիրէ․ եւ զուղղութի̅ տեսանեն երեսք ն̅ր։
՚Ի կատարած ՚ի վ̅ս ութերորդին․ Սաղմոս դաւթի։

ԺԱ

Փրկեա զիս Տ̅ր՝ զի նուաղեաց ս̅բ․ նուաղեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց ՚ի մարդկանէ։
՚Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւրում․ շրթամբք նենգաւորօք սրտէ ՚ի սիրտ խօսեցաւ։
Սատակէ Տէր զամ̅ շրթունս նենգաւորս, եւ զլեզուս մեծաբանս։
Որք ասացին, զլեզուս մեր՝ մեծ արասցուք, շրթունք մեր առ մեզ են, եւ արդ՝ մեր ով է Տ̅ր։
Վ̅ս տառապանաց աղքատին՝ եւ հեծութե̅ տնանկին, այժմ յարեայց ասէ Տ̅ր․ եդից զփրկութի̅ իմ, եւ համարձակեցայց ՚ի նմ̅։

Բանք

Բանք տ՟ն են բանք ս՟բ, որ՟պ զարծաթ
ընտրեալ եւ փորձեալ յերկրէ․ սրբեալ
եւ պարզեալ եօթնպատիկ՝ ’ի հողոյ։
Դու տ՟ր պ՟ահեսցես զմեզ, եւ ապրեցուցես
զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչեւ յաւիտ՟ն։
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին․ ըստ
բարձրութ՟ն քում՝ մեծս արասցես
դու զորդիս մարդկան։

’Ի չորրորդ․ Սաղմոս դաւթի։ ԺԲ

Մինչեւ յերբ տ՟ր՝ մոռանաս զիս իս-
պառ․ մինչեւ յերբ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն։
Մինչեւ յերբ դնեմ զխորհուրդս յանձն
իմ․ եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Մինչեւ ցերբ բարձրանայ թշնամին ’ի
վ՟ր իմ․ Նայեաց եւ լուր ինձ տ՟ր ա՟ծ իմ։
Լոյս տուր տ՟ր՝ աչաց իմոց, զի մի՛ եր
բեք ննջեցից ’ի մահ։
Մի՛ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի
նմա․ կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ
ես սասանեցայց։
Ես յողորմութ՟ն քո տ՟ր յուսացայ, ցնծա
ցաւ սիրտ իմ ’ի փրկութ՟ն քում․ օրհնե
ցից զտ՟ր՝ զբարերարդ իմ։

’Ի

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ ո՛չ գոյ ա՟ծ։

Ապականեցան եւ պղծեցան յանօրէնութե՟ իւրե՟ց. եւ ո՛չ ոք է՝ որ առնէ զքաղցրութի՟։

Տէր յերկնից նայեցաւ յորդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն, որ խնդրիցէ զա՟ծ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին՝ եւ անպիտանացան։

Ո՛չ ոք է՝ որ առնէ զքաղցրութի՟. եւ ո՛չ ոք՝ մինչեւ ՚ի մի։

Ո՞չ ծանիցեն ամենեքեան, որք գործեն զանօրէնութիւն։

Որք ուտէին զժողովուրդ իմ ո՟պ կերակուր հացի, եւ առ տ՟ր ո՛չ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ երկիւղ. զի տ՟ր է յազգս արդարոց։

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարէք. զի տ՟ր է յոյս նորա։

Ո՞ տացէ ՚ի Սիօնէ զփրկութի՟ իսրլի. ՚ի դարձուցանել տ՟ն զգերութի՟ ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ Յակոբ՝ եւ ուրախ եղիցի Իսրայէլ։

Ի Նորոգ. Սաղմոս Դաւթի:

ԺԴ.

Տէր ով կացցէ ի խորանի քում. կամ ով բնակեսցի ի լեառն սրբ. քո:

Որ գնայ ամբիծ՝ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն ի սրտի իւրում:
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար՝ ընկերի իւրում ոչ արար:
Նախատինս ի մերձաւորս իւր ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նր չարագործն:
Զերկիւղածս տն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընկերի իւրում, և ոչ ստէ:
Զարծաթ իւր ի վաշխս ոչ տայ, և կաշառս ի վր անպարտից ոչ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի սասանեսցի յաւիտեան:

Սաղմոս Դաւթի: ԺԵ.

Պահեա զիս տր իմ, զի ես ի քեզ յուսացայ. ասացի տն, տր իմ ես դու՝ և բարիք իմ՝ յինէն, ի քէն են:
Սրբոց քոյ որք են յերկրի քում. զքանչելի արարեր զամ կամս իմ ի նոսա:

Յաճախեսցին հիւանդութիւնք նոցա · յետ
այսորիկ արագ վաղվաղեսցին։
Ո՛չ ժողովեցայց ի ժողովս նոցա յարենից · և
ո՛չ յիշեցից զանուանս նոցա ի շրթունս իմ։
Տէր՝ բաժին ժառանգութեան իմոյ և բաժա
կի իմոյ՝ դու ես, որ այսրէն դարձուցա
նես զժառանգութիւն իմ՝ ինձ։
Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս , և
ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զտէր՝ որ իմաստուն արար
զիս, մինչ ի գիշերի ևս՝ խրատեցին զիս
երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի
իմ յամենայն ժամ · զի է ընդ աջմէ իմմէ ,
զի մի՛ սասանեցայց։
Վասն այսորիկ՝ ուրախ եղև սիրտ իմ,
և ցնծացաւ լեզու իմ · ևս և մարմին
իմ՝ բնակեսցի յուսով։
Զի ո՛չ թողցես զանձն իմ ի դժոխս ·
և ո՛չ տացես սրբոյ քում տեսանել
զապականութիւն։
Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց·
լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց
ի քաղցրութեան վայելչութեան աջոյ քո՝ մինչ
ի սպառ։

Լուր՝ Տէր արդարութե̃. և նայեա՛ ՚ի
խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից ի
մոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։
Յերեսաց քոց՝ իրաւունք ինձ ելցեն,
և աչք իմ տեսցեն զուղղութի̃։
Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ՚ի գի
շերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս
անիրաւութիւն ։
Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդ
ւոց մարդկան. վս̃ բանից շրթանց քոց՝
ես պահեցից զճանապարհս խիստս։
Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ ՚ի ճանապար
հի քում, զի մի՛ գայթակղեսցին
գնացք իմ։
Ես առ քեզ Տ̃ր կարդացի՝ զի լուար
ինձ Ա̃ծ, խոնարհեցո՛ առիս զունկն քո.
և լո՛ւր բանից իմոց։
Սքանչելի արարեր զողորմութի̃ս քո՝ ո՛
փրկես զայնոսիկ, որք յուսացեալ են ՚ի
քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան
աջոյ քո։
Պահեա՛ զիս որպ̃ բիբ ական. ընդ հովա

նեաւ Թեւոց քոց ծածկեսցես զիս, յե
րեսաց ամբարշտաց, որք տառապեցու-
ցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և'ի
ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութի։

Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ
պատեցան զինև. ուշ եդին խոնարհե
ցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ ոպ̃ առիւծ՝ զի պատ
րաստի յորս. և ոպ̃ կորիւն առիւծու,
զի նստի դարանեալ։

Արի՛ տէր՝ ժամանեա նց̃, և խափանեա
զնս̃. փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց,
'ի սրոյ՝ և'ի ձեռաց Թշնամւոյն։

Տէր՝ կորո զնս̃ յերկրէ. բաժանեա և
խափանեա զնս̃ 'ի կեանս իւրեանց։

Գաղտնեօք քովք՝ լցան որովայնք նց̃.
յագեցան կերակրովք, և Թողին զմնաց
ուածս տղայոց իւրեանց։

Ես արդարութեամբ երևեցայց երե
սաց քոց. և յագեցայց յերևել
փառաց քոց։

Ի չորքն. Սաղմոս Դաւթի։ Զոր ասաց յորժա-
փրկեաց զնա Տր՝ ի ձեռաց ամն թշնամեաց։

ԺԷ.

Սիրեցից զքեզ Տէր, զօրութիւն
իմ. Տէր՝ հաստատութիւն իմ, ապա-
ւէն իմ՝ և փրկիչ իմ։
Այ՝ օգնական իմ, և ես յուսամ ի նա.
ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ՝
ընդունելի իմ է։
Օրհնելով կարդացից առ Տէր, և ի
թշնամեաց իմոց ապրեցայց։
Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և
ուղխք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս։
Երկունք դժոխոց պաշարեցին զիս. և
ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։
Ի նեղութեան իմում ես առ Տր կարդացի,
և առ Այ իմ աղաղակեցի։
Լուաւ ինձ ի տաճարէ սրբոյ իւրում ձայ
նի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ ա-
ռաջի նր, մտցէ յականջս նր։
Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հի-
մունք լերանց սասանեցան և խռովե
ցան. զի բարկացաւ ի վր նց Այ։

Ել

Ել ծուխ 'ի բարկութենէ նր․ և հուր
յերեսաց նր բորբոքեցաւ, և փայլատա
կունք հատան 'ի նմանէ։
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ․ և մէգ
'ի ներքոյ ոտից նր։
Ել 'ի քրօբէս և թռեաւ․ սլացաւ
նա 'ի թևս հողմոց։
Եդ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ
զնովաւ էին յարկք իւր․ և խաւարային
ջուրք՝ մինչև յամպս օդոց։
'Ի փայլատակել նր առաջի նր, ամպք
անցուցին զկարկուտ՝ և զկայծակունս
հրոյ։
Որոտաց տր յերկնից, և բարձրեալն
ետ զձայն իւր 'ի կարկուտ՝ և'ի կայծա
կունս հրոյ։
Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց
զնս․ յաճախեաց զփայլատակունս իւր՝
և խռովեցոյց զնոսա։
Երևեցան աղբերք ջուրց․ և յայտնե
ցան հիմունք աշխարհի։
'Ի սաստէ քումմէ տր, և'ի շնչելոյ հո
ղմոյ բարկութեն քո։
Առաքեաց 'ի բարձանց՝ և ընկալաւ զիս․
ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց։

Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի թշնամեաց իմոց հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։

Կանխեցին ինձ աւուրք չարչարանաց իմոց. եղև տր հզօրիչ իմ, և եհան զիս յանդորր, փրկեսցէ զիս տէր՝ զի կամեցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութեն իմում. ըստ ամբծութեան իմում հատուսցէ ինձ։

Զի պահեցից զճանապարհս տն, և ոչ ամբարշտեցայց յայ իմմէ։

Զի ամենայն իրաւունք նր առաջի իմ են. և զարդարութի իւր ոչ ՚ի բացեայ արար յինէն։

Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա. և զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ։

Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարութեն իմում. ըստ սրբութեն ձեռաց իմոց՝ առաջի աչաց իմոց։

Ընդ սրբոյն սուրբ եղիցիս, ընդ առն ամբծի՝ ամբիծ եղիցիս, ընդ ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս. և ընդ թիւրման կործանեսցես։

Դու զժողովուրդս խոնարհս՝ կեցուցանես. և զաչս ամբարտաւանից՝ դու խոնարհեցուցանես։

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ. տ՟ր ա՟ծ իմ, լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի։

Եւ փրկեցայց ՚ի փորձութ՟է. աստուծով իմով անցից ընդ պարիսպս։

Ա՟ծ իմ, անբիծ են ճանապարհք քո. և բանք տ՟ն ընտրեալ են. և ապաւէն ամենեցուն որք յուսան ՚ի նա։

Վասն զի ո՞վ է ա՟ծ՝ բաց ՚ի տ՟նէ. կամ ո՞վ է ա՟ծ, բաց յա՟յ մերմէ։

Ա՟ծ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութ՟ի. և եդեր յանբծութեան զճանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս իմ ո՟պ զեղջերուին. և ՚ի վ՟ր բարձանց կացուցեր զիս։

Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատերազմ. և արարեր զբազուկ իմ որպէս զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ զպաշտպանութ՟ի փրկութ՟ե քո։

Աջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո կանգնեաց զիս իսպառ. և խրատ քո ուսուսցէ զիս։

Ընդ

Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ՚ի ստորև
իմէ. և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ և հասից
նց. և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնս։
Նեղեցից զնոսա, և այլ մի՛ կարասցեն
կեալ. և անկցին ՚ի ներքոյ ոտից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զօրութի ՚ի պատե-
րազմի. և զյարուցեալս ՚ի վր իմ՝
ներքոյ իմ արարեր։
Զթշնամիս իմ հալածականս արրեր.
և զատեալս իմ սատակեցեր։
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր՝ որ փրկէր ըզ
նս. կարդացին առ տր, և ոչ լուաւ նց։
Մանրեցից զնս որպ փոշի առջի հողմոյ.
և որպ կաւ գռեհաց կոխեցից զնս։
Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի հակառակութենէ
ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս՝ գլուխ
հեթանոսաց։
Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծառայէց
ինձ. և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք
օտարաց մաշեցան, և կաղացան ՚ի
շաւղաց իւրեանց։

Կեն

Կենդանի է Տէր՝ և օրհնեալ է Աստուած. և բարձր եղիցի Աստուած փրկութեան իմոյ։
Նա է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։
Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։
Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս. և անուան քում սաղմոս ասացից։
Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի Նր. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ Նր Դաւթի. և ընդ զաւակի նորա ազգէ մինչև յազգ։

Օրհնութիւն Մովսէսի և Արդարոյն Իսրայէլի։ Ելից, ԺԵ։

Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է փառաւորեալ։
Զձի և զհեծեալս ընկէց ՚ի ծով. օգնական ընդունելի իմ Տէր, և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն։

Աս

Սա է իմ ած՝ և փառաւոր առնեմ զն
ա․ ած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զա
Տր խորտակէ զպատերազմունս, և տր
է անուն նորա։
Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս ասպատա
զինուց․ զկառս և զերիվարս, և զամ զօ
րութիս փարաւոնի ընկեց 'ի ծով։
Ծով ծածկեաց զնոսա․ ընկղմեան յան
դունդս խորոց՝ իբրև զվէմ։
Աջ քո տր՝ փառաւորեալ է զօրութբ
իւրով․ և աջ քո տր՝ խորտակեաց
զթշնամիս քո։
Եւ մեծութբ փառաց քոց մանրեցեր
զհակառակորդս քո․ առաքեցեր զբար
կութի սրտմտութե քոյ․ և եկեր զնա
որպ զեղէգն։
Հոգւով զօրութեան սրտմտութե քո
պատառեցան ջուրք․ դիզան կացին ո
պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն․ և պն
դեցան դիզան ալիք ջուրցն 'ի մէջ
ծովուն։
Ասաց թշնամին․ ասէ․ հալածեցից՝
հասից՝ հարից․ բաժանեցից զաւարն՝
և լցուցից 'ի նոցանէ զանձն իմ։

Ի սուր իմ արկից զնս · տիրեսց
բարձրասցի ի վր նց աջ իմ։
Առաքեցեր զհողմն քո, եւ ծածկեաց
զնս ծով· ընկղմեցան, եւ իջին ոպ կապար՝
ի ջուրս սաստիկս։
Ո՞ նման է քեզ յածս տր, կամ ո՞վ նման
նիցի քեզ՝ փառաւորեալդ ի սբս։
Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես զնր
շանս եւ զարուեստս · ձգեցեր զձեռն
քո, եւ եկուլ զնս երկիր։
Առաջնորդեցեր արդարութբ ժողովր
դեան քո այսմ, զոր եւ փրկեցեր։
Մխիթարեցեր զնս զօրութբ քով ի
բնակեալ սրբութե քո · լուան ազգք՝
բարկացան, եւ երկունք կալան զբնա
կիչս փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք ե
դովմայ, եւ իշխանք մովաբացւոց։
Կալաւ զնս դողումն · հալեցան ամ
բնակիչք քանանացւոց։
Անկցի ի վր նց ահ եւ դողումն · եւ ի
զօրութե բազկի քո քարասցին։
Մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո տէր,
մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր
Պ. ստացար։

Տարեալ տնկեսցես զն՟ս 'ի լերին ժառանգութ՟ե քո, 'ի պատրաստութ՟ի բնակութ՟ե. ժառանգութ՟ե քո։

Զոր ստացար 'ի սկզբանէ տ՟ր, ստացար սրբութ՟ե՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո։ Տ՟ր թագաւոր յաւիտեանս, յաւիտենից և ևս։

Զի եմուտ փարաւոն կառօք և երիվարօք, և ընտիր սպառազինօք 'ի մէջ ծովուն։

Եւ էած 'ի վ՟ր ն՟ց տ՟ր զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք 'ի մէջ ծովուն։

Փառք հօր և որ"։

Մաղթանք։

Ս՟ա է իմ տ՟ծ, և փառաւոր առնեմ զնա. տ՟ծ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զնա։

Մարդասէր տ՟ր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի, և վ՟ս խաչի քո պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո զմեզ։

Բ.

Քարոզ և աղօթք՝ Լորանեաղ և Իէրէս
նահատակացն։

Վասն ի վերուստ խաղաղութե՛ և փրկութե՛ անձանց մերոց, զՏէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։

Վասն լսելի լինելոյ տն այ՝ ձայնի աղաչանաց մերոց, զՏէր աղա՛։

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ նմա՝ ի վերայ մեղաց մերոց, զՏէր աղա՛։

Վասն թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր՝ զկամայ և զակամայ, զՏէր աղա՛։

Վասն՝ զի մի՛ ընդ խստանան դատեսցիմք յաւուրն պատասխանատուութե՛, զՏէր։

Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշ
մարիտ և ուղիղ հաւատով ի քս ննջեցին, զՏէր աղա՛։

Եւ ևս՝ միաբան, վասն ճշմարիտ և սբ հաւատոյս մերոյ, զՏէր ա՛։

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, տն այ ամենակալին յանձն արասցուք։

Ողորմեա մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութբ.

Տէ ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛։

ՏԷՐ տուընջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ ՚ի զբօսանս բարեգործութե՝ ՚ի փրկութի անձանց մերոց, և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բնութե մերոյ։ Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր ըզ բերանս մեր յօրհնաբանութի՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք ՚ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ. և նովին կանոնիւ՝ անդադար փառաւորել զհայր և զորդի և զսբ հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղականն ասեսցուք։

Աստուծոյ երկրպագեսցուք։

Օ. քեզ, որ յամի գթած և մարդասէր տր ես՝ աղաչեմք հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ ՚ի կարգի կրօնաւորութեան մերում։

Ինե

Անթեւացո տր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր 'ի վր մեր, զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյն առնել առաջի քո յամ ժամ՝ 'ի տուէ և 'ի գիշերի։ Հրեշտակային երգակցութեամբ զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, և քեզ գոհութի և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութեդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ամէն։

Սաղմոսն։

Սաղմոսիւք և օրհնութբք՝ և երգովք հոգևորօք անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

ամէն։

Օրհնեալ տր մեր յս քս։ ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

Ողորմութբ Տեառն լի՛ եղեւ երկիր · եւ Բանիւ տն երկինք հաստատեցան · եւ Հոգւովըն"։ Սաղմոս · 32 · 4 ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի:

ԺԸ

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏ-
մեն զփառս այ, և զարա-
րածս ձեռաց նորա պատ-
մէ հաստատութին:
Օր աւուր բղխէ զբան.
և գիշեր գիշերի ցուցանէ
զգիտութի:
Ոչ են բանք՝ և ոչ են խօսք, որոց ոչ
լսին ձայնք նոցա:
Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նց, և մին-
չև ի ծագս աշխարհի են խօսք նց:

Յա

Յարեւ եհար զխորան իւր · և իբ
րև փեսայ՝ զի ելանէ յառագաստէ իւ
րմէ · և ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթա
նալ զճանապարհս իւր։

Ի ծագաց երկնից են ելք նր̃ · և հան
գիստ նր̃ մինչև ի ծագս նորուն · և ոչ ոք
իցէ՝ որ թագիցէ ի տապոյ նր̃։

Օրէնք տն̃ անբիծ են, և դարձուցա
նեն զհոգիս · վկայութի տն̃ հաւատա
րիմ է, և իմաստուն առնէ զտղայս։

Արդարութի տն̃ ուղիղ է, և ուրախ
առնէ զսիրտս · պատուիրանք տն̃ լոյս
են, և լոյս տան աչաց · երկիւղ տն̃ սր̃
է, և մնայ յաւիտեան։

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, և
արդար է ի նոյն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զա
կանս պատուականս բազումս · քաղցր
է նա քան զմեղու խորիսխ։

Բայց ծառայ քո պահեսցէ զայս · ի
պահել նմա զհատուցումն բազում։

Զյանցուածս իւր ով կարէ առնուլ
ի միտ · ի գաղտնեաց իմոց սր̃բ արա զիս
տր̃ · և յօտարէն պահեա զծառայս քո

 [illegible]

...տիրեսցեն ինձ յայնժամ ան-
եղէց եւ սուրբ եղէց ՚ի մեծամեծ մեղաց։
...ն ի հաճոյս բանք բերանոյ
... եւ խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի
...ո յամենայն ժամ. Տէր օգնական իմ եւ
փրկիչ իմ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԺԹ.

Լուիցէ քեզ Տէր յաւուր անձկութեան. օգնական եղիցի քեզ անուն Աստուծոյ յակոբայ։

Առաքեսցէ քեզ Տէր օգնութիւն ՚ի սրբութենէ իւրմէ. եւ ՚ի սիօնէ ընկալցի զքեզ։

Յիշեսցէ Տէր զամենայն պատարագս քո. եւ զողջակէզս քո ընդունելի արասցէ։

Տացէ քեզ Տէր ըստ սրտի քում. եւ զամենայն խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։

Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութեան քում. յանուն Աստուծոյ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք։

Լցուսցէ Տէր զամենայն խնդրուածս քո. այժմ ծանեաք, զի կեցոյց Տէր զօծեալ իւր։

Լուաւ սմա յերկնից ՚ի սրբութենէ իւրմէ. ՚ի զօրութեան փրկութեան աջոյ իւրոյ։

Սոքա կառօք՝ եւ սոքա երիվարօք. այլ

մեք

մեք զանուն տն այ մերոյ կարդասցուք
Սոքա խափանեցան եւ անկան · մեք
րեաք՝ եւ ուղիղք եղաք :
Տր կեցո՛ զթգւորն, եւ լո՛ւր մեզ ·
ուր յորում կարդասցուք առ քեզ :

’Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի : Ի

Տէր ’ի զօրութե քում ուրախ եղիցի
թագաւորն · ’ի փրկութե քում
ցնծասցէ յոյժ :
Զցանկութի սրտի նր ետուր նմա · եւ
զկամս շրթանց նր ոչ արգելեր ’ի նմանէ :
Զամանն առաջեր զնա յօրհնութիւն
քաղցրութե քոյ · եւ եդեր ’ի գլուխ նր
պսակ՝ ’ի քարէ պատուականէ :
Կեանս խնդրեաց ’ի քէն · եւ ետուր նմա
ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս
յաւիտենից :
Մեծ են փառք նր ’ի փրկութե քում ·
զփառս մեծ վայելչութե քո դիցես ’ի
վերայ նորա :
Տացես զնա յօրհնութի յաւիտեանս
յաւիտենից · եւ ուրախ արասցես զնա
յուրախութե երեսաց քոց :
Թագաւոր յուսացաւ ’ի տր , յողոր

մուէ բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի։
Գտցի ձեռն քո ՚ի վր թշնամեաց քոց.
և աջ քո գտցէ զամ ատելիս քո։
Դիցես զնս որպս հնոց ՚ի հուր՝ ՚ի ժա
մանակի երեսաց քոց։
Տր բարկութբ իւրով խռովեցուսցէ
զնս. և հուր կերիցէ զնս։
Զպտուղ նց յերկրէ կորիցէ. և զզաւակ
նց յորդւոց ՚ի մարդկանէ։
Խորհեցան ՚ի քեզ չարութն. և խոր
հեցան զխորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն
հաստատել։
Դարձուցես զնս հալածելս. ՚ի մնացոր
դս քո պատրաստեսցես զերեսս նց։
Բարձր լեր Տր ՚ի զօրութե քում. օրհ
նեսցուք, և սաղմոս ասասցուք ՚ի զօ
րութե քում։

Ի կատարած. վսն օգնականութեց. Սաղմոս Դաւթի.

ԻԱ

ԱՍՏԾ իմ՝ նայեաց առ իս. ըն
դէր թողեր զիս. հեռի եղէ
՚ի փրկութենէ իմմէ՝ վսն բա
նից յանցանաց իմոց։

Ած իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ, եւ ինձ ոչ լուար. 'ի գիշերի, եւ ինձ ոչ անսացեր.
Դու 'ի սրբս բնակեալ ես. եւ գովեալդ իսրայէլի.
'Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան 'ի քեզ՝ եւ փրկեցեր զնս.
Առ քեզ աղաղակեցին, եւ կեցին. 'ի քեզ յուսացան՝ եւ ոչ ամաչեցին.
Այլ ես որդն եմ, եւ ոչ եմ մարդ. նախատինք մարդկան՝ եւ արհամարհանք ժողովրդոց.
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհամարհէին զինեւ. խօսէին շրթամբք՝ եւ շարժէին զգլուխս իւրեանց.
Յուսացաւ 'ի տր՝ եւ փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա.
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ. յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ.
'Ի քեզ ընկեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես Ած իմ.
Մի 'ի բացեայ առներ յինէն՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են. եւ ոչ ոք է՝ որ օգնէ ինձ.
Պաշարեցին զինեւ զուարակք բա-

զումք

ղումք. և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս։
Բացին ՚ի վր̅ իմ զբերանս իւրեանց, որպ̅
առիւծ՝ զի մռնչէ և յափշտակէ։
Իբրու որպ̅ զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամ̅
ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ որպ̅ մոմ
հալեալ ՚ի մէջ որովայնի իմոյ։
Ցամաքեաց որպ̅ խեցի զօրութի̅ իմ. լե
զու իմ ՚ի քիմս իմ կցեցաւ. և ՚ի հող
մահու իջուցեր զիս։
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք.
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ. և
թուեցին զամ̅ ոսկերս իմ. նոքա հայե-
ցան և տեսին զիս։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց. և ՚ի վր̅ պատմուճանի իմոյ
վիճակս արկանէին։
Դու տ̅ր մի՛ հեռի առներ զօգնութ̅ քո
յինէն. և տ̅ր յօգնել ինձ նայեաց։
Փրկեա ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձեռաց
շանց՝ զմիամօրութի̅ իմ։
Փրկեա զիս ՚ի բերանոյ առիւծուց յեղ
ջերէ միեղջերուի զխոնարհութ̅ իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց.
և

Եւ ’ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտ՟ր.
եւ ա՟մ զաւակք յակոբեան՝ փառաւոր
արասցեն զնա։
Երկիցէ ’ի նմանէ ա՟մ զաւակն իսրայէ-
լի, զի ոչ արհամարհեաց եւ ոչ անար-
գեաց տ՟ր զաղօթս աղքատի, եւ ոչ դար-
ձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ’ի կար-
դալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։
’Ի քէն է գովութի՟ւն իմ տ՟ր, յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ։
Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ա՟մ
երկիւղածաց ն՟ր։
Կերիցեն տնանկք եւ յագեսցին. օրհ-
նեսցեն զտ՟ր՝ որք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք ն՟ց յաւիտեանս յաւի-
տենից. յիշեսցեն, եւ դարձցին առ տ՟ր
ա՟մ ծագք երկրի։
Երկիրպագցեն նմա ա՟մ ազգք ազանց՝
զի տ՟նէ արքայութի՟ւն, եւ նա տիրէ ’ի վ՟ր
ա՟մ հեթանոսաց։
Կերին եւ երկիրպագին նմա ա՟մ պա-
րարտք երկրի. առաջի ն՟ր անկցին ա-
մենեքեան՝ որք իջանեն ’ի հող։

Անձն

Անձն իմ նովաւ կեայ. եւ զաւակ իմ
ծառայեսցէ նմա:
Պատմեսցի տն ազգ՝ որ գալոց է. պատմե
սցեն զարդարութի նր ժողովրդեան,
որ ծնանելոց է՝ զոր արար տր:
Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: ԻԲ
Տէր հովուեսցէ զիս. եւ ինձ ինչ ոչ պա
կասեսցի:
Ի տեղի դալարոյ՝ անդ բնակեցոյց
զիս. եւ առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս:
Դարձոյց զանձն իմ առիս. եւ առաջ
նորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդա
րութե վն անուան իւրոյ:
Եթէպէտ եւ գնայցեմ ես ի մէջ ստուե
րաց մահու, ոչ երկեայց ի չարէ, զի
դու տր ընդ իս ես:
Ցուպ քո եւ գաւազան՝ նոքա մխիթա
րեսցեն զիս:
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝
այն յանդիման նեղչաց իմոց:
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
ողջ անապակ արբեցոյց զիս:
Ողորմութի քո տր՝ զհետ իմ եկեսցէ
զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ
ի տան տն ընդ երկայնս աւուրց

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ
և ա̃մ բնակիչք նր̃։
Նա ինքն ՚ի վ̃ր ծովու հիմունս էարկ
նմա. ՚ի վ̃ր գետոց պատրաստեաց զնա
Ո՞վ ելցէ ՚ի լեառն տ̃ն. կամ ո՞վ կացցէ
՚ի տեղւոջ սրբութ̃ նր̃։
Որ ս̃րբ է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ, որ ո
չ էառ զունայնութ յանձն իւր՝ և ոչ երդ
ուաւ ընդ ընկերի իւրում նենգութ̃
Սա առցէ զօրհնութի ՚ի տ̃նէ, զողոր
մութի յա̃յ փրկչէ իւրմէ։
Նա յազգ է՝ որ խնդրէ զտ̃ր. խնդրեն
տեսանել զերեսս ա̃յ յակոբայ։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտեա
նից, և մտցէ թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տ̃ր հզօր
զօրութ̃ իւրով, տ̃ր հզօր ՚ի պատերազմի։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտեա
նից, և մտցէ թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տ̃ր զօ
րութ̃ց՝ սա ինքն է թագաւոր փառաց։

Ի չորրորդ. Սաղմոս Դաւթի.
ԻԴ.

Առ քեզ տր համբարձի զանձն
իմ. ած իմ ՚ի քեզ յուսացայ՝
մի՛ ամաչեցից. և մի՛ ծիծաղես
ցին զինև թշնամիք իմ։
Ամենեքեան որք համբերեն քեզ, մի՛
ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք
յունայնութեն իւրեանց։
Զճանապարհս քո տէր ցո՛յց ինձ, և
զշաւիղս քո ուսո՛ ինձ։
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճշմարտութեն քում
ուսո՛ զիս. զի դու ես ած փրկիչ իմ.
ես քեզ համբերի զօրհանապազ։
Յիշեա՛ տր զգթութիւնս քո և զողորմութիւնս
քո որք են յաւիտենից։
Զմեղս մանկութե իմոյ և զանգիտութե
իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա՛ զիս տր ըստ
ողորմութե քում վն քաղցրութե քո,
զի քաղցր և ուղիղ ես։
Վսն այսորիկ՝ օրէնսդէտ առնես զմեղու
ցեալս ՚ի ճանապարհի. առաջնորդես հե
զոց ՚ի դատաստանի. և ուսուցանես հե
Ի. զոց զճանապարհս քո։

Ամենայն ճանապարհք Տն ողորմութե
և ճշմարտութե են այնոցիկ՝ որք խնդ
րեն զուխտ՝ և զվկայութի նր։
Վասն անուան քո Տէր քաւեա զմեղս
իմ՝ զի բազում եղեն. ո՞վ է մար
երկնչի ի Տնէ. օրէնսդէտ առնէ զա
ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ։
Անձն նր ի բարութե հանգիցէ. և զ
աւակ նր ժառանգեսցէ զերկիր։
Զօրութի է Տր երկիւղածաց իւրոց.
զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց։
Աչք իմ յամ ժամ առ Տր են. և նա
հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։
Նայեա առիս և ողորմեա ինձ. զի
միամօր և աղքատ եմ ես։
Նեղութիք սրտի իմոյ բազումս եղե
յոյժ. և ի վշտաց իմոց հան զիս։
Տես զխոնարհութի իմ և զվաստակ իմ.
և թող ինձ զամ զմեղս իմ։
Տես զթշնամիս իմ, զի բազում եղեն
ատելութե. որք ի նանիր ատեցին զիս։
Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս. և մի
յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ի քեզ։
Անմեղք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ.

և

եւ ես քեզ համբերի · փրկեա տէր զիս
բուժէլ յամենայն նեղութեանց իմ:

Ի չորրորդ · Սաղմոս դաւթի: ԻԵ

Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յամբծութեան
իմում գնացի · 'ի տէր յուսացայ՝ զի մի՛
եղէց հիւանդ:
Փորձեա զիս տէր եւ քննեա զիս · փոր
ձեա զերիկամունս իմ եւ զսիրտ իմ:
Ողորմութիւն քո տէր՝ առաջի աչաց իմոց ·
եւ հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում:
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց · եւ
ընդ անօրէնս ես ոչ մտից:
Ատեցի ես զժողովս չարաց · եւ ընդ
ամբարիշտս ես ոչ նստայց:
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ · եւ շուրջ
եղէց զսեղանով քով տէր:
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո · եւ պատ
մել զամենայն սքանչելիս քո:
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո՝ եւ
զտեղի յարկի փառաց քոց:
Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարշտաց զանձն
իմ · եւ մի՛ ընդ արս արիւնահեղս
զկեանս իմ:

Որոց

Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութիւն են. և աջ նոցա լի է կաշառօք

Այլ ես յանմեղութեան իմում գնացի. փրկեա զիս տէր և ողորմեա ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծամ օրհնեցից զքեզ։

Սաղմոս դաւթի. մինչ չև օծանելոյ։ ԻԶ.

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեայց. տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց։

Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։

Թէ պատրաստեսցի ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յարիցէ ի վերայ ճակատամարտ, սակայն և այսուիկ ի քեզ տէր յուսացայց։

Զմի խնդրեցի ի տեառնէ, և զայն աղաչեմ. բնակել ինձ ի տան տեառն զամենայն աւուրս կենաց իմոց։

Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն. և հսկամուն տալ ի տաճարի նորա։

Զի թաքեաց զիս ի խորանի իւրում

յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս
'ի ծածկոյթ խորանի իւրում:

Ի վէմ բարձր արարեր զիս. եւ այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ 'ի վերայ թշնա
մեաց իմոց:

Շուրջ եղէց եւ մատուցից 'ի խորանի
նր պատարագ օրհնութե. օրհնեցից եւ
սաղմոս ասացից տն:

Լուր տր ձայնի իմում զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ եւ լուր ինձ՝ զի
քեզ ասաց սիրտ իմ. եւ խնդրեցին է
րեսք իմ՝ զերեսս քո տր խնդրեցին:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
եւ մի՛ խոտորեր բարկութբ 'ի ծառայէ
քումմէ:

Օգնական իմ լեր տէր՝ մի՛ անարգեր
զիս. եւ մի՛ թողուր զիս այ փրկիչ իմ:

Հայր իմ եւ մայր իմ թողին զիս. եւ տր
իմ ընկալաւ զիս:

Օրէնսդրեա արա զիս տր 'ի ճանապար
հի քում. եւ առաջնորդեա ինձ 'ի շա
ւիղս քո ուղիղս:

Վսն թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զիս
'ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Յարեան 'ի վ՟ր իմ վկայք մեղաց. և
ստեցին ինձ յանօրէնութ՟ն իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութ՟ի Տ՟ն
յերկրին կենդանեաց. համբե՛ր Տ՟ն և
քաջալերեա՛ց. զօրասցի՛ սիրտ քո և
համբե՛ր Տ՟ն։

****

Սաղմոս Դաւթի ԻԷ

Առ քեզ Տ՟ր կարդացի Ա՟ծ իմ,
մի՛ լռեր յինէն. մի՛ երբէք
լռիցես յինէն. նմանիցիմ
այնոցիկ՝ որք իջանեն 'ի գուբ։
Լո՛ւր Տ՟ր ձայնի խնդրուածաց իմոց՝
յաղաչել ինձ առ քեզ. 'ի համբառնալ
ձեռաց իմոց 'ի տաճար ս՟բ քո։
Մի՛ համարիր ընդ ամբարշտս զանձն
իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն
զանօրէնութ՟ի՝ կորուսաներ զիս։
Որք խօսին զխաղաղութ՟ի ընդ ընկերս
իւրեանց՝ և չարութ՟ի է 'ի սիրտս ն՟ց։
Տո՛ւր ն՟ց տէ՛ր ըստ գործոց ն՟ց. և ըստ
անօրէնութ՟ն գնացից ն՟ց՝ հատո՛ ն՟ց։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛ նց՝ զհատուցումն նց, նոցին։

Զի ոչ իմացան նոքա զգործս տն. եւ ոչ ի գործս ձեռաց նր հայեցան. կործանեսցես զնս, եւ այլ մի՛ շինեսցես։

Օրհնեալ է տր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տր օգնական իմ եւ պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ եւ զուարճացաւ մարմին իմ. եւ ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութե օծելոյ իւրոյ։

Փրկեա՛ զժողովուրդս քո. եւ օրհնեա՛ զժառանգութիս քո. հովուեա՛ եւ բարձրացո՛ զնս մինչեւ յաւիտեան։

Սաղմոս դաւթի. օրհնութի նաւակատեաց տաճարին։ ԻԸ

Մատուցէք տն՝ որդիք այ. մատուցէք տն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք տն զփառս եւ զպատիւ. մատուցէք տն զփառս անուան նր. եւ երկիր պագէք տն ՚ի սրահս սրբութե նր։

Ձայն տն ՚ի վր ջուրց՝ եւ տր փառաց որոտաց. եւ տր ինքն ՚ի վր ջուրց բազմաց։

Ձայն

Ձայն տ՟ն զօրութ՟եց, և ձայն տ՟ն մեծվայելչութ՟եց ։

Ձայն տ՟ն փշրէ զմայրս · և մանրէ տ՟ր զմայրսն լիբանանու ։

Մանրեսցէ զն՟ս ո՟պ զմատաղատունսն լիբանանու · որ սիրելին է ո՟պ զորդիս միեղջերուի

Ձայն տ՟ն հատանէ զբոց ՚ի հրոյ · ձայն տ՟ն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տ՟ր զանապատն կադէս ։

Ձայն տ՟ն հաստատէ զեղջերուս · և յայտնի առնէ զանտառս ։

՚Ի տաճարի ն՟ր ամենեքեան ասասցեն զփառս նորա ։

Տ՟ր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածուցանէ · թագաւորեսցէ տ՟ր յաւիտեան ։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրում տացէ · և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի խաղաղութ՟ի ։

Սաղմոս դաւթի · ՚ի նոյն ։ ԻԹ

Բարձր առնեմ զքեզ տ՟ր, զի ընկալար զիս · և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս ։

 Տ՟ր

Տ՟ր Ա՟ծ իմ՝ կարդացի առ քեզ, եւ բը
ժշկեցեր զիս. Տ՟ր հաներ 'ի դժոխոց
զանձն իմ. եւ փրկեցեր զիս յայնցանէ,
որք իջանեն 'ի գուբ:

Սաղմոս ասացէք Տ՟ն ս՟րբք ն՟ր. եւ խոստո
վան եղերուք յիշատակի սրբութե՟ ն՟ր:

Սրտմտութի՟ է 'ի բարկութե՟ ն՟ր. եւ
կեանք են 'ի կամաց նորա:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առա
ւօտու եղիցի ուրախութի՟:

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութե՟ իմում,
թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան:

Տ՟ր 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօ
րութի՟, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝
եւ ես եղէ խռովեալ:

Առ քեզ Տ՟ր կարդացի, եւ առ Ա՟ծ իմ
աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յարե
նէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութի՟:

Միթէ հող խոստովանիցի առ քեզ.
կամ պատմեսցէ զճշմարտութի՟ քո:

Լուաւ ինձ Տ՟ր՝ եւ ողորմեցաւ. եւ Տ՟ր
եղեւ ինձ օգնական:

Դարձուցեր զսուգ իմ յուրախութի՟, ե
զերծ յինէն զքուրձ. եւ ինձ զգեցուցեր

զու

զուրախութիւն։
Ոպ՟ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. եւ այլ մի՛ եւս զղջասցայց. Տէր Աստուած իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Ի չափաւոր. նահապետութեան ժամուն.
Սաղմոս Դաւթի։ Լ.

քեզ Տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա՛ եւ ապրեցո՛ զիս։
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. վաղվաղեա՛ կեցուցանել զիս։
Եղի՛ր ինձ Աստուած պաշտպան՝ եւ տուն ապաւինի ապրեցուցանել զիս. զի հզօրիչ իմ եւ ապաւէն իմ դու ես։
Վասն անուան քո Տէր առաջնորդեցեր ինձ, եւ սնուցեր զիս. եւ հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ թագուցին ինձ.
Դու ես պաշտպան իմ Տէր, եւ ՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Փրկեցեր զիս Տէր Աստուած ճշմարտութեան. քո՛
ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զիր
կիւղ

կիւղ ՚ի մտօքս։
Լոյս ՚ի տէր յուսացոյ ․ ցնծացոյց և ու-
րախ եղէց ՚ի փրկութեան քում։
Զի հայեցար ՚ի խոնարհութիւն իմ ․ և
փրկեցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ ․ և ոչ
մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց ․
և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ։
Ողորմեա ինձ տէր, զի նեղեալ եմ ես ․
խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն իմ՝
անձն իմ և փոր իմ։
Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ ․ և
ամք իմ յոգւոց ելանելոյ։
Նուաղեաց ՚ի տկարութենէ զօրութիւն
իմ ․ և ոսկերք իմ խռովեցան։
Քան զամ թշնամիս իմ եղէ ես նշա-
խատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և եր-
կիւղ ծանօթից իմոց։
Ամենեքեան ոյք տեսանէին զիս, ար-
տաքս փախչէին յինէն։
Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ՚ի սըր-
տէ ․ և եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ։
Զի լուայ ես զբամբասանս ՚ի բազմաց՝
որք շուրջ էին զինև ․ ՚ի ժողովել նոցա
՚ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհե-
ցան ․

ցանս. այլ ես 'ի քեզ Տէր յուսացայ։
Ասացի դու ես Աստուած իմ. և 'ի ձեռս քո
է ժամանակութիւն իմ։
Փրկեա զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց իմոց,
և 'ի հալածչաց իմոց։
Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո.
ապրեցո զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում.
Տէր՝ մի՛ յամօթ եղէց, զի կարդացի
առ քեզ։
Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն 'ի
դժոխս. համր եղիցին շրթունք նեն-
գաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանի-
րաւութիւն, յամբարտաւանիլ և յանգոս-
նել խորհեանց։
Ո՜վ զի բազում է ողորմութիւն քաղց-
րութեան քոյ Տէր. զոր պահեցեր երկիւ-
ղածաց քոց։
Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսացեալ
են 'ի քեզ. առաջի որդւոց մարդկան։
Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ երե-
սաց քոց՝ 'ի խռովութենէ մարդկան։
Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի քում, 'ի
հակառակութենէ լեզուաց։
Օրհնեալ է Տէր, զի սքանչելիս արար,

զո

զողորմութիւն իւր ՚ի քաղաքի ամուր:
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ
ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց:
Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից
իմոց, յաղաղակել իմում առ քեզ:
Սիրեցէք զտէր ամենայն սուրբք նորա, զի ճշ-
տութիւն խնդրէ տէր. եւ հատուցանէ
այնոցիկ որք առաւել առնեն զամբար-
տաւանութիւն:
Քաջալերեցարուք՝ եւ զօրասցին սիրտք
ձեր, ամենեքին՝ որք յուսացեալ էք ՚ի տէր:

Սաղմոս Դաւթի: ԼԱ.

Երանի, ում թողութիւն եղեւ մեղաց.
եւ ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա:
Երանի այն՝ որում ոչ համարի տէր զմեղս
նորա. եւ ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի բերան նորա:
Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ամենայն ոսկերք իմ,
առ աղաղակել իմս առ տէր զօրհանա-
պազ ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի:
Ծանրացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ. դարձայ
՚ի թշուառութիւն, զի հարան յիս փուշք:
Զմեղս իմ ցուցից քեզ, եւ զանօրէնու-
թիւն իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն:

Ասացի՝ թէ պատմեցից ինձէն զմեղս
իմ. և դու թողցես զա՟մ ամբարշտութիւն
մեղաց իմոց:
Վ՟ն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ
ա՟մ ս՟րբք, 'ի ժամ ընդունելի:
Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց բազ-
մաց. որք առ ն՟ս ինչ ոչ մերձեսցին:
Դու ես ապաւէն իմ 'ի նեղութ՟է յայս-
մանէ, որ շուրջ եղեն զինեւ:
Ցնծութ՟ի իմ, փրկեա զիս յայնցանէ՝
որք պաշարեցին զիս:
Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելամուտ
'ի ճանապարհ, յոր և գնասցես. և հաս-
տատեցից 'ի վ՟ր քո զաչս իմ:
Մի՛ լինիք ո՟պ զձի և զջորի. զի ոչ
գոյ 'ի ն՟ս իմաստութ՟ի. 'ի սանձս և 'ի դան-
դանաւանդս ձմլեսցես զկզակս ն՟ց, որք
առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:
Բազում տանջանք են մեղաւորաց.
բայց որք յուսան 'ի Տ՟ր՝ ողորմութ՟ի Տ՟ն
շուրջ եղիցի զնոքօք:
Ուրախ եղերուք և ցնծացէք արդարք
'ի Տ՟ր պարծեցարուք ա՟մքն՝ որք ու-
ղիղ էք սրտիւք:

Ընծայեցէք արդարք՛դ ի տէր՝ ուղղոց վայելէ օրհնութիւն. խոստովան եղերուք տն օրհնութբ. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ։

Ուղիղ են պատգամք տն. և ամ գործք նր հաւատովք են. և սիրէ ողորմութիւն և զիրաւունս տէր։

Ողորմութբ տն լի եղև երկիր, և բանիւ տն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նր ամ զօրութիւնք նց։

Ժողովեաց իբ ՚ի տիկ զջուրս ծովու. և եդ ՚ի խորս զգանձ իւր։

Երկիցէ ՚ի տնէ ամ երկիր. և ՚ի նմանէ դողասցին ամ բնակիչք աշխարհի։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. ինքն հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Տր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ տր զխորհուրդս ժողովրդոց. և արհամարհէ տր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տն յաւիտեան մնայ, և խոր

հուրդ սրտի նր ազգէ մինչև յազգ։
Երանի՛ ազգի՝ որոյ տր ած օգնական
է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց ՚ի
ժառանգութիւն իւր։
Յերկնից նայեցաւ տէր յամ որդիս
մարդկան. ՚ի պատրաստ բնակութենէ իւր
մէ հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի։
Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նց, ՚ի միտ
առնու զամ գործս նց։
Ո՛չ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեսցի
թագաւոր, և ո՛չ հսկայ ՚ի բազում զօ-
րութե իւրում։ Սուտ է ձի ՚ի փրկութե
իւրում. ՚ի բազում զօրութե իւրում
ո՛չ ապրեցուցանէ զհեծեալն։
Աչք տն ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց.
և որք յուսան յողորմութի նր։
Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց. և
կերակրել զնս ՚ի սովու։
Անձինք մեր համբերեսցեն տն. զի
օգնական և պաշտպան մեր է։
՚Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և
յանուն սբ նր յուսասցուք։
Եղիցի՛ ողորմութի քո տր ՚ի վր մեր.
ոպ յուսացաք ՚ի քեզ։

Սաղմոս Դաւթի, յորժամ այլափոխեաց զերեսս
իւր առաջի Աբիմելիքայ, եւ ապա արձակեաց զնա՝
գնաց։ ԼԳ.

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ
օրհնութիւն նորա ՚ի բերան իմ։
Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն
հեզք, եւ ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զՏէր ինձ. եւ բարձր
արասցուք զանուն նորա ՚ի միասին։
Խնդրեցի ՚ի Տեառնէ եւ լուաւ ինձ. յամենայն
նեղութեանց իմոց փրկեաց զիս։
Մատիք առ նա՝ եւ առէք զլոյս. եւ
երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։ Այս աղ-
քատ կարդաց առ Տէր, եւ Տէր լուաւ սմա.
յամենայն նեղութեանց սորա փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց Տեառն շուրջ են զեր-
կիւղածովք նորա, եւ պահեն զնոսա։
Ճաշակեցէք եւ տեսէք, զի քաղցր է Տէր.
երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերուք ՚ի Տեառնէ ամենայն սուրբք նորա. զի ոչ
ինչ է պակասութիւն երկիւղածաց նորա։
Մեծատունք աղքատացան եւ քաղցեան.
բայց որք խնդրեն զՏէր, մի՛ պակասեսցի
՚ի նոցանէ ամենայն բարութիւն։

Եկա՛յք որդեակք իմ՝ լուարո՛ւք ինձ. և զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։

Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս, սիրէ զաւուրս իւր տեսանել 'ի բարութեան։

Լռեցո՛ զլեզու քո 'ի չարութենէ. և շրթունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութիւն։

Խոտորեա՛ 'ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. խնդրեա՛ զխաղաղութիւն, և երթ զհետ նորա։

Աչք տեառն 'ի վերայ արդարոց, և ականջք նորա 'ի վերայ աղօթից նոցա։

Երեսք տեառն 'ի վերայ չարագործաց. սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա։

Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա։

Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որք մաշեալ են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կեցուցանէ։

Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր, և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա. և մի 'ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատէ զարդարն, զղջասցի։

Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց. մի՛ զղջասցին ամենեքին՝ որք յուսացեալ են 'ի նա։

'Ի

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։
ԼԴ

Դատեամ Տէր զայնոսիկ՝ որք
դատեն զիս. մարտի՛ր ընդ-
այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս։
Ա՛ռ զզէն եւ զասպար քո, եւ արի՛ օգ-
նել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հա-
լածչաց իմոց, արգե՛լ զնոսա. եւ ասա՛ ցա-
նձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ։
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդ-
րեն զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա-
մաչեսցեն, որք խորհեն ինձ չար։
Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ.
եւ հրեշտակ Տեառն նեղեսցէ զնոսա։
Եղիցին ճանապարհք նոցա ի խաւար եւ ի
գայթակղութիւն, եւ հրեշտակ Տեառն հալածես-
ցէ զնոսա։ Զի նանիր թագուցին ինձ որո-
գայթ յապականութիւն իւրեանց, եւ ի նա-
նիր նախատեցին զանձն իմ։
Հասցէ ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր ոչ գի-
տացին. եւ որսն՝ զոր թագուցին, ունի-
ցի զնոսա. եւ յորոգայթ ի նոյն անկցին։
Եւ անձն իմ ցնծասցէ ի Տէր. ուրախ
եղի-

եղիցի 'ի փրկութե՟ ն՟ր, և ա՟մ ոսկերք իմ
ասասցեն, տ՟ր ո՞ նման է քեզ։
Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօ-
րի, զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ՝
որք յափշտակեն զնա։
Յարեան 'ի վ՟ր իմ վկայք չարեաց. և
զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ բար-
ւոյ. անժառանգել զանձն իմ խորհե-
ցան յորդւոց 'ի մարդկանէ։
Ես 'ի նեղել ն՟ց զգենուլի քուրձ. խո-
նարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և ա-
ղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին։
Ո՟պ զեղբայր և զընկեր՝ այնպէս հաճոյ
լինէի. ո՟պ զսգաւոր և զտրտում, այն-
պէս խոնարհ առնէի։
'Ի վ՟ր իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան.
ժողովեցան յիս տանջանք, և ես ոչ ծա-
նեայ. ցրուեցան, և ոչ զղջացան։
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին ար-
համարհանօք. կրճտեցին 'ի վ՟ր իմ զա-
տամունս իւրեանց. տ՟ր երբ տեսցես։
'Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորամանկութե՟
ն՟ց, և յառիւծուց զմիամօրութի՟ իմ։

Խոս

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր՝ յեկեղեցիս
մեծս. և՚ի ժողովս բազմաց օրհնեցից
զքեզ։

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ,
որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց. ակն
արկին ատնէին յիս աչօք իւրեանց։
Ընդ իս զխաղաղութի՟ խօսէին. և ին-
քեանք բարկութ՟ զնենգութի՟ խորհէին։
Բացին ՚ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց,
և ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։
Տեսեր տ՟ր՝ և մի՛ լռեր. տ՟ր՝ մի՛ ՚ի բա-
ցեայ առնիր յինէն։
Զարթի՛ր և հայեա՛ց տէր՝ յիրաւունս
իմ. ա՟ծ իմ և տ՟ր իմ ՚ի դատաստանս
իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ արդարութ՟
քում, տ՟ր ա՟ծ իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. և
մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւրեանց, թէ վա՛շ
վա՛շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդ-
ան ը՟ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զա-
նարգանս՝ որք մեծաբանեն ՚ի վ՟ր իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ա՟մքն, որք կամին ընդ արդարութի՟ իմ։

Ասա

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է ած · և որք
կամին զխաղաղութի ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիս քո ·
զօր հանապազ զգովութիս քո։

՚Ի կ՞րծ, ծառայի տն · Սաղմոս դաւթի։ ԼԵ.

Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ միտս իւր,
թէ չիք երկիւղ այ առաջի աչաց նր։
Նենգեաց առաջի նր, գտանել զանօրէնութիւն, և ատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա՝ անօրէնութիւն և նենգութիւն են։
Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի · զանօրէնութի խորհեցաւ յանկողնի իւրում։
Եկաց նա յամ ճանապարհ, որ ո՛չ է բարի · և ՚ի չարէ նա ո՛չ ձանձրացաւ։
Տէր՝ յերկինս է ողորմութի քո · ճշմարտութի քո մինչև յամպս։
Արդարութի քո որպ լերինք ած · իրաւունք քո որպ խորք բազումք · զմարդիկ և զանասունս կեցուցանես դու տր։
Որպ զի բազում արարեր զողորմութի քո ած · այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թևոց քոց յուսասցին։

Ար

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ տան քո. և զհեղեղս փափկութեան քո տացես ըմպել նոցա։

Զի քեն է աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։

Ձգեա զողորմութիւնս քո՝ որք ճանաչեն զքեզ, զարդարութիւնս քո՝ որք ուղիղ են սրտիւք։

Մի՛ եկեսցեն ՚ի վերայ իմ ոտք ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զիս։

Անդ անկցին ամենեքին՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին և ոչ մի՛ կարասցեն հաստատիլ։

Օրհնութիւն Դծէն Մովսէսի ծառայի Աստուծոյ ըսէ։ Է. Օրհնայ. ԼԷ.

Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. լուիցէ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ։

Ընդունելի լիցի որպէս անձրև բարբառ իմ. և իջցեն որպէս ցօղ պատգամք իմ։

Ո՟պ անձրև ՚ի վ՟ր սիզոյ, ո՟պ տարափ ՚ի
վ՟ր խոտոյ· զի զանուն տ՟ն կարդացուք·
և տուք օրհնութի՟ւ տ՟ն ա՟յ մերոյ։
Ա՟ծ՝ որոյ ճշմարտութի՟ւ են գործք ն՟ր· և
ա՟մ ճանապարհք ն՟ր իրաւամբք են։
Ա՟ծ հաւատարիմ է, և ո՛չ գոյ ՚ի նմա ա֊
նիրաւութի՟ւ· արդար և ճշմարիտ է տ՟ր։
Մեղան՝ և ո՛չ նմա՝ որդիքն արատոյ·
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք։
Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տ՟ն հատուցանէիք
դուք՝ ժողովո՛ւրդք յիմարք և ո՛չ իմաս
տունք։
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ
զքեզ, արար զքեզ՝ և ստեղծ զքեզ։
Յո՛ւշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտե
նից· իմացարո՛ւք զամս ազգաց մինչև
յազգս։
Հարցջի՛ր դու ցհայրս քո, և պատմես
ցեն քեզ· ցծերս քո՝ և ասասցեն քեզ։
՚Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ա՟մ · ո՟պ սփռեաց
նա զորդիսն ադամայ։
Կացոյց սահմանս հեթանոսաց, ըստ
թու՟ոյ հրեշտակաց ա՟յ

Եղև

Եղեւ բաժին տ՟ն ժողովուրդ իւր յա՟
կոբ. և վիճակ ժառանգութե՟ իւրոյ
իսրայէլ։

Բաւական եղեւ նմա յանապատի. ՚ի
ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպա՟
նեաց զնա։

Սրատեաց զնա, և պահեաց որ՟պ բիբ
ական. որ՟պ զարծուի ՚ի թեւս իւր ըն՟
կալաւ զնա. և ո՟պ ՚ի վ՟ր ձագուց իւրոց
գթացաւ։

Տարածեաց զթեւս իւր, և ընկալաւ
զնա. և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վերայ
միջնողաց իւրոց.

Տէր միայն ածէր զնոսա. և ո՛չ գո՟յր
ընդ նմ՟ա ա՟ծ օտար։

Նած եհան զնո՟ ՚ի զօրութիս երկրի.
և կերակրեաց զնո՟ արդեամբք անդաս
տանաց։

Դիեցոյց նոցա մեղր՝ ՚ի վիմէ, և իւղ՝
յապառաժ վիմէ։

Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց, ճար՟
պով հանդերձ՝ խոյոց, որթուց, ցլուց
և նոխազաց։

Օպարարտութե՟ երիկամանց ցորենոյ. և
զո՟

զարթուն խաղողոյ եարբ գինի։

Եկեր յակոբ և յագեցաւ, և անգու-
շեաց զսիրելին։

Գիրացաւ՝ ստուարացաւ՝ լայնացաւ, եթող զտր ած զարարիչ իւր. և յետս եկաց յայ փրկչէ իւրմէ։

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւր-եանց. և կռովք իւրեանց դառնա-ցուցին զիս։

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ այ. դիցն՝ զորս ոչ գիտէին. նորք և առ ժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նց։

Թողին զտր՝ որ ծնաւ զնս. մոռացան զած՝ որ կերակրեաց զնս։

Ետես տր և նախանձեցաւ. և սրտմտե-ցաւ ՚ի վր ուստերաց և դստերաց նց, և ասէ։

Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ. և ցուցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի։

Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որդիք անհաւանք. նոքա նախանձեցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց. և դառնա-ցուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց։

Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնո՜ յազգ անպիտան. և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա։

Փառք հօր և որ՞.

Մաղթանք.

Տուր փառս Տ՜ց, տուր օրհնութի՜ն մարգարէիցն Թագաւորին ցամաքեցելոց, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ. Մարդասէր Տ՜ր՝ Ճ՜ր մեր։

Թադէոսի և աղօթիւք՝ Լուսաւորչին պատուին և Տ՜է տպաւէին խանանայոց.

Մ՜ր ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան, և յամ ժամու խօսել մեզ զբան քո, զքո աղաչեսցուք։ Տ՜ր ողորմեա։

Մ՜ր չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութի, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զքո՛"։

Մ՜ր ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո, զքո՛"։

Մ՜ր առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից, զքո՛"։

Մ՜ր արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեան, զքո՛"։

Մ՜ր հոգ"։ Այլ ևս միա"։ Զամենայն։

Ողորմեա՛ց։

 Աղօթք։

Աղօթք։

Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յա՟մ ժամու զքեզ աղաչեմք, և ՚ի քէն խնդրեմք մարդասէր տ՟ր։ Տուր մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. խոնարհեցո՛ ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր. զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ՝ համարեա՛ զաշխատութ՟իս մեր ՚ի գործ արդարութ՟ե, և ՚ի պտուղ ա՟ծպաշտութ՟ե։ Ընկա՛լ տ՟ր՝ զաղօթս և զերկրպագութ՟իս մեր, և հատո՛ մեզ զողորմութիւն քո առատապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո. զօրացո՛ զմեզ տ՟ր՝ զօրութ՟բ ս՟բ հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ ո՟պ բիբ ական։ Դու արա՛ առ մեզ նշան բարի, ՚ի գովեստ և ՚ի փառաբանութ՟ի անուան քում ս՟բյ։ Զի ՚ի քո փառս կատարի ա՟մ արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութ՟ի ՚ի բարձունս,

հօր և որդւոյ և հոգւոյդ ս՟բյ.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Հովի՛ւ քաջ՝ հովի՛ւ բարի՝ և յաւիտենական, նայեա՛ց և մեզ արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութեամբ քով: Զի քո առաջի կամք տ՟ր, և առ՚ի քէն ողորմութեանց և գթութեանց ակն ունիմք: Զամենեսեան օրհնեա՛ • զամենեսեան իմաստնացո՛ • զամենեսեան լուսաւորեա՛ • և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւն: Վասն զի դու ես տ՟ր կենաց, և ա՟ծ-ողորմութեանց • և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ • այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից •

Ամէն:

Սաղմոսանք:

՚Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան՝ և յամենայն ժամու անդադար փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զս՟բ հոգին • այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից • ամէն:

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս • ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս":

Սաղ

[illegible]
[illegible]

Ի՛ ՙՆԱԽԱՆ
ձիր ը̅ չարս․
և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք
գործեն զանօրէնութի̃
Զի որ̃ խոտ վաղվա
ղակի ցամաքեսցին․
որ̃ զդալարի խոտոյ
վաղվաղակի անց֊
ցեն։

Յուսա՛ ի Տ̃ր՝ և արա՛ զքաղցրութի̃․ բնա
կեա՛ յերկրի, և հովուեսցիս ի մեծութե̃
նորա։

Պարծեա՛

Վ՚տեա՛ ՚ի տեառնէ, և նա տացէ քեզ
զխնդրուածս սրտի քո. յայտնեա՛ առա
ջի տն զճանապարհս քո, և յուսա՛ ՚ի նա։
Նա արասցէ և հանցէ որպ զլոյս զար
դարութիւս քո. և զիրաւունս քո որպ
զօր հասարակ։
Հնազանդ լեր տն՝ և ծառայեա՛ նմա.
և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց ա-
ջողեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց,
ընդ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութի։
Լռեա՛ ՚ի բարկութէ, և հանգի՛ր ՚ի
սրտմտութէ, և մի՛ նախանձիր ը չարս։
Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին.
բայց որք համբերեն տն, նոքա ժա-
ռանգեսցեն զերկիր։
Փոքր մի՝ և այլ ոչ ևս իցէ ամբարիշտն.
խնդրեսցես զտեղի նր, և ոչ գտցես։
Այլ որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգես
ցեն զերկիր. և փափկասցին ՚ի բազում
խաղաղութե իւրեանց։
Սպասէ մեղաւորն արդարոյ, և կրճտէ
՚ի վր նր զատամունս իւր. այլ տր ծի
ծաղեսցի զնովաւ։ Քանզի յառաջագոյն
տեսանէ. զի հասեալ է օր նր։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զա-
ղեղունս իւրեանց՝ հարկանել զաղքա
տն և զտնանկն. սպանանել զայն՝ որ
խոնարհն է սրտիւ։

Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա, և
աղեղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան
զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և բա-
զուկք ամբարշտաց խորտակեսցին։

Հաստատէ Տէր զարդարս, և ճանաչէ
զաւուրս ամբծից, ժառանգութիւն նց
յաւիտեան եղիցի։

Մի՛ ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չա
րութե. այլ յաւուրս սովու յագեսցին։

Զի մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք
տ̃ն ՚ի փառաւորել և ՚ի բարձրանալ իւր
եանց՝ պակասեսցին որպ̃ ծուխ, զի պակասի
Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հատու-
ցանէ. այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ։

Սոքա օրհնեն զնա՝ ժառանգեսցեն զեր
կիր. և որք անիծանեն, սատակեսցին ՚ի
նմանէ։ ՚Ի տ̃նէ ուղղին գնացք առն.
զճանապարհս նր նա կամի յոյժ։

Թէպ̃ և գայթակղեսցի, նա մի՛ կոր-
ծա

ծանեսցի · զի տր̅ ձեռնկալու է նր̅։
Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ · և ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ, և ոչ
զաւակ նր̅՝ թէ մուրանայ հաց։
Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ · զա
ւակ նր̅ օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։
Խոտորեա՛ 'ի չարէ, և արա՛ զբարի · և
բնակեսցես յաւտ̅նս յաւտ̅նից 'ի նմա։
Տր̅ սիրէ զիրաւունս, և ոչ ը̅ վայր հար
կանէ զս̅րբս իւր · այլ յւտ̅ն պահէ զն̅ս։
Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին · և զա
ւակք ամբարշտաց սատակեսցին։
Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր ·
և բնակեսցեն յւտ̅նս յւտ̅նից 'ի նմա։
Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութի̅ ·
և լեզու նր̅ խօսեսցի զիրաւունս։
Օրէնք ա̅յ իւրոյ են 'ի սրտի իւրում ·
և մի՛ գայթակղեսցին գնացք նր̅։
Հայի մեղաւոր ընդ արդար, և խնդրէ
սպանանել զնա · այլ տր̅ ոչ թողու զնա 'ի
ձեռս նր̅, և ոչ դատապարտէ զնա՝ յոր
ժամ դատէ զնա։ Համբե՛ր տն̅՝ և պա
հեա՛ զճանապարհս նր̅ · և բարձր արաս
ցէ զքեզ 'ի ժառանգել զերկիր, և զսա
տակումն մեղաւորաց տեսցես։ 8:

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ, և բարձրացեալ որպէս զմայրսն Լիբանանու:
Անցի և ահա ոչ էր. խնդրեցի և ոչ գտաւ տեղի նորա:
Պահեա զանմեղութիւն. և տես զուղղութիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի:
Անօրէնք հալածեսցին ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն:
Փրկութիւն արդարոց ի Տեառնէ է. վերակացու է նոցա ի ժամանակս նեղութեան:
Օգնեսցէ նոցա Տէր և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ ի մեղաւորաց և կեցուսցէ զնոսա, զի յուսացան ի նա:

Սաղմոս Դաւթի. առ ՚ի յիշատակ շաբաթու:

Դաւթի. ԼԷ.

Տէր, մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս:
Զի նետք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո:
Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութեան քոյ.

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց . յե-
րեսաց մեղաց իմոց ։
Զի անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ . որպէս բեռն ծանր՝ ծանրա-
ցան ՚ի վերայ իմ։
Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ, յերե-
սաց անզգամութեան իմոյ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մինչև
յոյժ . զօրհանապազ տրտում գնայի,
զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք . և ոչ
գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև
յոյժ . մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։
Տէր առաջի քո է ամ ցանկութիւն իմ . և
հեծութիւն իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցաւ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող
զիս զօրութիւն իմ . լոյս աչաց իմոց,
և այս ոչ եղև ընդ իս։
Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի
իմ մերձեցան և կացին . և մերձաւորք
իմ հեռի եղեն յինէն։
Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն
իմ . այք խորհէին չար ՚ի վերայ իմ,
խորհեցան զանօրէնութիւն, և զնեն

գու

գութիւն զօրհանապազ խորհեցան։
Այլ ես որպէս խուլ՝ զի ո՛չ լսէ. ո՜չ համր՝ որ ո՛չ բանայ զբերան իւր։
Եղէ ես ո՜չ մարդ, որ ո՛չ լսէ. եւ ո՛չ գոն խօսք 'ի բերան նր։
Զի 'ի քեզ տէր յուսացայ, եւ դու լուիցես ինձ տր ած իմ։
Ասացի՝ թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. 'ի սասանել ոտից իմոց՝ 'ի վր իմ մեծամեծս խօսեցան։
Զի 'ի տանջանս պատրաստ եմ. եւ ցաւք իմ առաջի իմ են յմ ժամ։
Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, եւ հոգացայց վս մեղաց իմոց։
Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են, եւ զօրացեալք են քան զիս. եւ բազումք էին, որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց։
Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. չարախօսէին զինէն, զի ես երթայի զհետ արդարութե։
Մի՛ թողուր զիս տէր ած իմ. եւ մի՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն, հայեաց յօգնել ինձ՝ տր փրկութե իմոյ։

Ի

Ի չափաւորած · ձեռներգակնայ օրհնութե՛ն ·

Սաղմոս Դաւթի: ՃԲ

Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ · զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով: Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի հակառակիլ մեղաւորին առաջի իմ: Լուռ եղէ և խոնարհեցայ · լռեցի ՚ի բարուէ, և ցաւք իմ նորոգեցան յիս: Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի փորի իմում · և ՚ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր: Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի · ցո՛յց ինձ Տէր զկատարած իմ, և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանի՞ն է, զի գիտացից թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն: Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ · և կար զօրութե՛ն իմոյ՝ ոպ̃ ոչինչ է առաջի իմ · սակայն ամենեքին ընդունայն է ամ̃ մարդ մնեղի:

Ապաքէն ոպ̃ ՚ի պատկերի շրջի մարդ, սակայն ՚ի զուր խռովի · գանձէ՝ և ո՛չ գիտէ ու՛մ ժողովէ: Իսկ արդ ո՞վ է համբերութի̄ իմ, թէ ոչ դու Տէր · կամ կար զօրութե̄ իմոյ՝ թէ ոչ ՚ի քէն:

Յամ̃ անօրէնութե̄ իմմէ փրկեցեր զիս · և նախատինս անզգամաց արարեր զիս:

Լուռ եղէ, և ո՛չ բացի զբերան իմ, զի
դու արարեր:
'Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ. զի
'ի զօրութե՟ ձեռին քո ես պակասեցայ:
Կշտամբութ՟ վասն մեղաց խրատեցեր
զմարդ. մաշեցեր որպ՟ սարդի ոստայն
զանձն նր՟. սակայն զ՟ ունայն է ամ՟ մարդ
Լո՛ւր տէր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն դիր
խնդրուածաց իմոց, արտասուաց
իմոց մի՛ լռեր:
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նժդեհ
և անցաւոր՝ որպ՟ ամ՟ հարք իմ:
Թո՛յլ արա ինձ զի հանգեայց. մինչև
երթեալ իցեմ, և այլ ո՛չ ևս գտանիցիմ:

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: ԼԹ

Համբերելով համբերի տ՟ն, և նայեցա-
առիս. և լուաւ աղօթից իմոց:
Հանեալ զիս 'ի գբոյ տառապանաց, 'ի
կաւոյ և 'ի տղմոյ:
Հաստատեաց 'ի վ՟ր վիմի զոտս իմ. և
ուղղեաց զգնացս իմ:
Արկ 'ի բերան իմ օրհնութի՟ նոր.
զօրհնութի՟ տ՟ն այ՟ մերոյ:
Տեսցեն բազումք՝ և երկիցեն, և յու-

սաս

սասցին 'ի տր · երանեալ է այր՝ որոյ
անուն տն յոյս է նր:

Ո՛չ հայեցաւ նա 'ի նանրութի · և ո՛չ
'ի մոլութի սուտ:

Բազում արարեր դու՝ տր ած իմ զըս
քանչելիս քո · և խորհրդոց քոց՝ ո՛չ
ոք է որ նմանիցի քեզ:

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազումք եղեն
քան զթիւս · ընդ զոհս և ընդ պատա
րագս ո՛չ հաճեցար · լսելիս հաստատե
ցեր ինձ · զողջակէզս և զվս մեղացն
ո՛չ խնդրեցեր:

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ
ես · 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վս իմ:

Առնել զկամս քո ած իմ կամեցայ, և
զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ:

Աւետարանեցից զարդարութիս քո յե-
կեղեցիս մեծս · ահա զշրթունս իմ ո՛չ
արգելից 'ի քէն:

Տր դու գիտացեր, զի զարդարութիս
քո ո՛չ ծածկեցի 'ի սրտի իմում · զճշ
մարտութիս քո՝ և զփրկութիս քո:

Ասացի՝ և ո՛չ թագուցի զողորմութիս
քո · և զճշմարտութիս քո 'ի ժողովրդենէ
մեծ է:

Այլ դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթ-ութիւնս քո յինէն. զի ողորմութիւն քո. և ճշմարտութիւն քո յամենայն ժամ ընկալցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ո՛չ գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ո՛չ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. և սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեա՛ց տէր՝ փրկել զիս. և տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդ-րէին զանձն իմ բառնալ զնա. դարձ-ցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվա-ղակի, որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։

Ասասցեն յամենայն ժամ, մեծ է Աստուած, և որք սիրեն զփրկութիւնս քո։

Ես աղքատ և տնանկ եմ, Աստուած խորհեա՛ զիս. օգնական և պաշտպան իմ ես. և դու Աստուած իմ մի՛ յամենար։

'Ի Կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Խ

Երանի որ խորհի զաղքատն և
զտնանկն · յաւուր չարի փըր
կէ զնա տէր։
Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ · երանե
լի առնէ զնա 'ի վերայ երկրի · և ոչ մատնէ
զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։
Տէր օգնական է նմա 'ի մահիճս ցաւոց
իւրոց · զամենայն անկողինս նորա դարձու
ցանէ 'ի հիւանդութեան նորա։
Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ · բժշկեա
զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։
Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար · Երբ
իցէ՝ զի մեռցի, և կորիցէ անուն նորա։
Մտանէր տեսանել զնանրութիւն, խօսէր
'ի սրտի իւրում · և ժողովէր զանօրէ
նութիւն յանձն իւր։
Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր · զի
նէն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար 'ի վերայ իմ · բան անօրէ
նութեան եդին 'ի վերայ իմ։
Մի՛ թէ որ ննջիցէ, և այլ ոչ ևս յաւել
ցի յառնել · քանզի և այրն խաղաղութեան
իմոյ, յոր և ես յուսացայ։

Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց առ֊
նել ինձ խաբէութիւն:
Այլ դու տ՟ր ողորմեա ինձ, և կանգնեա
զիս. և ես հատուցից ն՟ց:
Այսու ծանեայ՝ թէ հաճեցար ընդ իս.
զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ:
Այլ զիս յամբծութ՟ե իմում ընկալար. և
հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւ՟տն:
Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իս՟րլի յաւիտեանս
յաւիտենից, եղիցի եղիցի:

Ի կատարած, իմաստութ՟ե որդւոցն կորխայ:

Սաղմոս դաւթի: ԽԱ.

Ո՟պ փափագէ եղջերու յաղբերս ջուրց,
այն՟պ փափագէ անձն իմ առ քեզ ա՟ծ:
Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ա՟ծ, հ֊
զօր և կենդանի. երբ եկից երևեցայց
երեսացդ ա՟յ:
Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՚ի
տուէ և ՚ի գիշերի. և այն զի ասէին
ցիս զօրհանապազ՝ թէ ո՞ւր է ա՟ծ քո:
Զայս ո՟պ յիշէի, տառապէր յիս անձն
իմ. քաջալերէի, զի մտից ընդ յարկաւ
սքանչելեաց տանն ա՟յ:

Ի

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և
՚ի ձայն բարեկենդանութեան։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսամ առ
աստուած, խոստովանեամ նմա՝ փրկիչ երե֊
սաց իմոց աստուած է։
Անձն իմ յիս խռովեցաւ. վասն այսո֊
րիկ յիշեցից զքեզ յերկրէն յորդանա֊
նու, ՚ի հերմոնէ լեռնէ փոքունէ։
Խորք խորոց կարդացին առ քեզ, ՚ի
ձայն սահանաց քոց։
Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո ան֊
ցին ՚ի վերայ իմ։
Ի տուէ պատուիրեաց տէր զողորմութիւն
իւր, ՚ի գիշերի զօրհնութիւն նորա. և ա֊
ղօթք իմ առ աստուած վասն կենաց իմոց։
Ասացի աստուծոյ՝ ընդունօղ իմ ես. ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես, ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։
Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին
զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհա֊
նապազ, թէ ո՞ւր է աստուած քո։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսամ առ
աստուած

ած, խոստովանեամ նմա՝ փրկիչ երե–
սաց իմոց ած է։

Սաղմոս դաւթի, ԽԲ

Դատ արա ինձ ած. և իրաւ՟ արա ինձ
'ի դատաստանի իմում։
Յազգէ որ ոչ է սբ, 'ի մարդոյ մեղա–
ւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս։
Դու ած հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռա–
ցար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես 'ի
նեղել թշնամւոյ իմոյ։
Առաքեա տր զլոյս քո և զճշմարտութի
քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հան–
ցեն զիս 'ի լեառն սբ և 'ի յարկս քո։
Մտից առաջի սեղանոյ այ առ ած. որ
ուրախ առնէ զմանկութի իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ
ած ած իմ։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ
ած, խոստովանեամ նմա՝ փրկիչ երե–
սաց իմոց ած է։

'Ի կատարած, Իմաստուե̃ որդւոյն Կորխայ։,

Սաղմոս Դաւթի։ ԽԳ

Ա՝ ականջօք մերովք լուաք· զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Զգործն՝ զոր գործեցեր յաւուրս նց̃, յաւուրսն առաջինս։

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս· և զնս̃ տնկեցեր· չարչարեցեր զժողովուրդս քո, և հաներ զնս̃։

Զի ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր· և ոչ բազուկ նց̃ փրկեաց զնս̃։

Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց· զի հաճեցար դու ընդ նս̃։

Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ և ած̃ իմ, որ հրամայեցեր զփրկութիւն յակոբայ։

Քև զթշնամիս մեր հարցուք· և անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն 'ի վր̃ մեր։

Ո՛չ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։

Այլ դու փրկեցեր զմեզ 'ի թշնամեաց մերոց· և զատեալս մեր յամօթ արարեր։

Ա։

Աստուծով պարծեսցուք զօրհանա-
պազ. և անուան քում խոստովան եղի-
ցուք յաւիտեան։

Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ. և ոչ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր։

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնա-
միս մեր. և ատելիք մեր յափշտակեցին
զմեզ։

Ետուր զմեզ ո՟պ զոչխար ’ի զենումն.
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց
գնոյ. և ոչ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այ-
նոցիկ, որք շուրջ են զմեօք։

Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց.
’ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։

Զօր ա՟մ նախատինք իմ առաջի իմ են.
և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։

’Ի ձայնէ նախատորդին և չարախօսի,
յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։

Այս ա՟մ եկին ’ի վ՟ր մեր, և մեք զքեզ ոչ
մոռացաք. և ոչ ստեցաք ուխտի քում,
և ոչ դարձաք յետս սրտիւք մերովք։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանապար
հաց քոց , խոնարհ արարեր զմեզ ՚ի տե
ղի չարչարանաց · և ծածկեցին զմեզ
ստուերք մահու: Եթէ մոռացեալ իցէ
մեր զանուն այ՟ մերոյ · կամ ձգեալ իցէ
զձեռս մեր առ ած՟ օտարս:
Սակայն ած՟ խնդրէ զայս · զի նա քննէ
զգաղտնիս սրտից մերոց:
Վս՟ քո մեռանիմք զօրհանապազ · հա
մարեցաք ոպ՟ զոչխար ՚ի զենումն:
Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տր՟ · արի՛ և մի՛
մերժեր զմեզ իսպառ: Ընդէ՞ր դարձու
ցանես զերեսս քո ՚ի մէնջ · մոռանաս
զաղքատութիւն և զնեղութիւնս մեր:
Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք
մեր · և յերկիր կցեցան մէջք մեր:
Արի՛ տր՟ օգնեա՛ մեզ , և փրկեա՛ զմեզ
վասն անուան քո:

Ի կատարած · վասն այլայլելոց ծաղմանաչաց , որդ-ւոյն կորխայ իմաստութիւն · առձեռն օրհնութիւն վասն սիրելւոյն:

ԽԴ.

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո բա
րի , և ասացից զգործս իմ թագաւորի:
Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր

դպրի

դողի, գեղեցիկ տեսլեամբ քան զամ՟
որդւոց մարդկան:
Սփռեցան շնորհք՝ ՚ի շրթանց քոց. վս՟
այսորիկ օրհնեաց զքեզ ա՟ծ յաւիտ՟ն:
Ած զսուր ընդ մէջ քո հզօր, վայել
չութեան և գեղոյ քոյ:
Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ վս՟
ճշմարտութե՟ն հեզութե՟ն և արդարութե՟ն, և առ
աջնորդեսցէ քեզ սքանչելապ՟ աջ քո:
Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժողո
վուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին, ՚ի սիրտս
թշնամեաց թագաւորի:
Աթոռ քո ա՟ծ յաւիտեանս յաւիտե
նից, գաւազան ուղղութե՟ն՝ գաւազան
արքայութեան քո:
Սիրեցեր զարդարութի՟ւ, և ատեցեր
զանօրէնութի՟ւն:
Վ՟ այսորիկ եօծ զքեզ ա՟ծ ա՟ծ քո
իւղով ուրախութեան, առաւել քան
զընկերս քո:
Զմուռ և ստաշխն և կասիայ ՚ի զգես
տէ քումմէ, ՚ի տաճարաց փղոսկրէից,
ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք
թագաւորաց ՚ի պատի՟:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ ՚ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Լո՛ւր դուստր և տե՛ս՝ խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քո. զի ցանկացաւ Թագաւոր գեղոյ քո։

Սա ինքն է տր. քո՝ երկիրպագցես նմա. և դուստր Ծուրոյ երկիրպագցէ նմա. և պատարագօք զերեսս նորա պաշտեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողովրդոց։

Ամենայն փառք դստեր Թագաւորի ՚ի ներքոյ. ՚ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին Թագաւորի կուսանք զհետ նր. և զընկերս նր տարցին նմա։

Տարցին ցնծութբ. և ուրախութբ. և տարցին ՚ի տաճար Թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնս իշխանս ը̃ ամ երկիր. և յիշեսցի անուն քո ը̃ ամ ազգս ազգաց.

Վ̃ այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

'Ի կատարած. որդւոյն կորխայ 'ի վե͞ր գաղտնեաց։

Սաղմոս տաղի։ ԽԵ

Ա͞Ծ մեր ապաւէն եւ զօրութիւն. օգնական 'ի վ͞ր նեղութեանց, որք գտին զմեզ յոյժ։

Վ͞ն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի խռովել երկրի. 'ի փոփոխել լերանց 'ի սիրտ ծովու։

Գոչեցին եւ խռովեցան ջուրք ն͞ց. խռովեցան լերինք 'ի զօրութե͞ն ն͞ր։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Ա͞յ. եւ ս͞բ արար զյարկս իւր բարձրեալն։

Ա͞Ծ 'ի մէջ ն͞ր, եւ նա մի՛ սասանեսցի. օգնեսցէ ն͞մ Ա͞Ծ՝ 'ի վաղորդայնէ մինչեւ 'ի վաղորդեան։

Խռովեցան հեթանոսք, եւ խոնարհեցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն իւր բարձրեալն՝ եւ խռովեցաւ երկիր։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր Ա͞Ծ յակոբայ։

Եկայք եւ տեսէք զգործս Ա͞յ, որ արար զնշանս եւ զարմանս 'ի վ͞ր երկրի։

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչեւ 'ի

ծագս

ծագս երկրի․ զաղեղունս փշրեսցէ, զզէնս խորտակեսցէ, և զասպարս այրեսցէ հրով։ Կանխեցէք և ծաներուք, զի ես եմ Աստուած․ բարձր եղէց ի հեթանոսս, և բարձրացայց ի վերայ երկրի։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ․ ընդունելի է մեր Աստուած Յակոբայ։

Ի կատարած․ վասն որդւոյն Կորխայ։ Սաղմոս Դաւթի։ ԽԶ

ծափս հարէք ամենայն հեթանոսք, աղաղակեցէք առ Աստուած ի ձայն ցնծութեան։
Տէր բարձրեալ և ահաւոր կու, թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի։
Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ․ և զհեթանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն․ զգեղեցկութիւն Յակոբայ՝ զոր և սիրեաց։
Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ․ և Տէր մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս ասացէք Աստուծոյ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում․ սաղմոս ասացէք

Իմա

Թագաւոր մեծ ՚ի վր ամ երկրի ած է.
սաղմոս ասացէք նմա իմաստութբ։
Թագաւորեաց ած ՚ի վր հեթանոսաց.
ած նստաւ յաթոռ սրբութե իւրոյ։
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ած
աբրահամու, զի այ զօրութիւնք յերկրէ
յոյժ համբարձան։

Սաղմոս օրհնութե որդւոցն կորխայ։ ԽԷ

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի
քաղաքի այ մերոյ, ՚ի լերան սբ նր։
Հաստատելով ցնծացէ ցնծութբ ամ
երկիր. լերինք սիոնի, կողմանք հիւսի
սոյ՝ ՚ի քաղաք թագաւորին մեծի։
Այ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի. ՚ի
ժամանակի ոպ օգնական լինէր նմ։
Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժո
ղովեցան, և անցին ՚ի միասին։
Նոքա տեսին այնպէս՝ և զարմացան.
խռովեցան սասանեցան, և դողումն կա
լաւ զնոսա։
Անդ երկունք ոպ ՚ի ծննդեան. և հողմն
սաստիկ փշրեացէ զնաւս ՚ի թարսիս։
Որպ լուաք, նոյնպէս և տեսաք. ՚ի քա
ղաքի տն զօրութեց՝ ՚ի քաղաքի այ մերոյ։
Այ

Ած հիմունս էարկ նմա յաւիտեան ։
Ընկալաք Ած զողորմութի քո ՚ի մէջ ժո֊
ղովրդեան քոյ։

Ըստ անուան քում Ած, այնպէս և
օրհնութի քո ընդ ամ տիեզերս ։ և ար֊
դարութբ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիօն ։ և ցնծասցեն
դստերք յուդայ, վս իրաւանցքոց Տր։

Շրջեցարուք զսիօնիւ, պաշարեցէք
զնա ։ և պատմեցէք զաշտարակս նր։

Դիք զսիրտս ձեր ՚ի վր զօրութեց նր։
բաժանեցէք զամուրս նր, զի պատմել
կարասջիք յազգ յայլ։

Սա է Ած, Ած մեր յաւիտեանս յաւի֊
տենից ։ և սա հովուեսցէ զմեզ՝ մինչև
յաւիտեան։

Ի կատարած որդւոցն կորխայ։ ԽԸ

Լուարուք զայս ամ ազգք, ունկնդիր
լերուք ամէն, որք բնակեալ էք յաշխ։

Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան,
՚ի միասին մեծատունք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի,
և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։

 Խո

Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն
իմ. բացից առակաւ զբերան իմ. և խօ
սեցոյց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Ընդէր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չա_
րի. զի անօրէնութիւք գնացից իմոց
շուրջ եղեն զինև։

Յուսացեալք ՚ի զօրութ̃ի իւրեանց, ՚ի
բազմութ̃ի մեծութ̃ե իւրե̃նց պարծեսցին։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ, և
ոչ տայ այ̃ զփրկանս իւր. և ոչ զգինս
փրկանաց անձին իւրոյ։

Վաստակեա՛ յաւիտեն, և կեցցէ մինչ
իսպառ. և ոչ տեսցէ զապականութ̃ի։

Յորժամ տեսցէ՝ թէ իմաստունք մե_
ռանիցին, ՚ի միասին անզգամք և անմիտք
կորիցեն. և թողցեն օտարաց զմեծութ̃ի
իւրեանց։

Գերեզմանք նց̃՝ տունք նց̃ եղիցին յա_
ւիտեան, և յարկք նոցա ազգէ մինչև
յազգ. և կարդասցին անուանք նց̃ ՚ի
հողս իւրեանց։

Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմացաւ,
հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և
նմանեցաւ նց̃։

Այս

Այս ճանապարհ է գայթակղութն նց
նոցին․ յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց
հաճեսցին։
Որպէս խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին,
և մահ հովուեսցէ զնս ։ և տիրեսցեն
նց ուղիղք ընդ առաւօտս։
Օգնութիւնք նց մաշեսցին ՚ի դժոխս․
և ՚ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն՝ ած փրկեսցէ զանձն իմ
՚ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդունիցի
զիս։
Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ,
և յորժամ բազում լինիցի փառք տան նր։
Զի ոչ թէ ՚ի մեռանիլն իւրում առցէ
ընդ իւր զամ․ և ոչ թէ իջցեն փառք
տան նորա ընդ նմա։
Զի անձն նորա ՚ի կեանս իւրում օրհ
նեսցի․ և խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր
ժամ բարի արասցես դու նմա։
Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց,
մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ։
Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմացաւ,
հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և
նմանեցաւ նց։

Սաղ

Սաղմոս Դաւթի։ ԽԹ

Ա՟ծ աստուածոց տէր խօսեցաւ, և կոչեաց զերկիր՝ յարեւելից մինչեւ ’ի մուտս արեւու։

’Ի սիոնէ մեծ վայելչութի՟ փրկութե՟ գեղոյ նորա։

Ա՟ծ մեր յայտնապէս եկեսցէ, և ա՟ծ մեր մի՛ դադարեսցէ։

Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի, և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ’ի վերուստ՝ և զերկիր, ’ի դատել զժողովուրդ իւր, ժողովել առ ինքն զսու՟րբս իւր, և որք դնեն զպատարագս ուխտից ’ի վ՟ր սեղանոյ ն՟ր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա, զի ա՟ծ դատաւոր է։

Լուր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց ընդ քեզ. և իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից. զի ա՟ծ ա՟ծ քո ես եմ։

Ո՛չ թէ վ՟ս պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յա՟մ ժամ։

Ո՛չ ընդունիմ ’ի տանէ քումմէ զուարակս.

րակս . և ո՛չ 'ի հօտից քոց նոխազս։
Իմ է ամենայն գազան անտառի , եր-
լերանց և ա̃մ անասուն։
Գիտեմ ես զա̃մ թռչունս երկնից .
գեղեցկութի̃ վայրի ընդ իս է։
Թէ քաղցեայց , քեզ ինչ ո՛չ ասացից .
զի իմ է աշխարհ լրի̂ւ իւրով։
Ո՛չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց .
և ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։
Մատո՛ ա̃յ պատարագ օրհնութեան .
կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութե̃
քո . ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փառա
ւոր արասցես զիս։
Սակայն մեղաւորին ասէ ա̃ծ . իսկ դու
ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդարութի̃
իմ , կամ առնուս զուխտ իմ 'ի բե-
րան քո ։
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ . մերժե
ցեր , և յետս ընկեցեր զբա̃մ բանս բե
րանոյ իմոյ։
Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր ը̃
նմ̃ . և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո։
Բերան քո յաճախէր զչարութիւն ,

և

և լեզու քո նիւթէր զնենգութիւն:
Նստեալ՝ զեղբօրէ քումմէ չարախօ-
սէիր . և ՚ի վր̅ որդւոյ մօր քո դնէիր
զգայթակղութիւն:
Զայս ա̅մ արարեր , և լռեցի քեզ .
կարծեցեր անօրէնդ ՚ի մտի քում, թէ
և ես քեզ նմանիցեմ:
Արդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս
ա̅մ առաջի քո . իմացարո՛ւք ամենեքեան՝
որոց մոռացեալ իցէ զա̅ծ:
Գուցէ երբէք յափշտակիցէք , և ո՛չ
ոք իցէ՝ որ փրկիցէ:
Պատարագ օրհնութե̅ փառաւոր ա-
րասցէ զիս . և անդ է ճանապարհ, ուր
ցուցից նմա զփրկութի̅ն ա̅յ:

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի . ՚Ի ժամանակին յորժամ
եկն առ նա Նաթան մարգարէ՝ յորժամ մտեալ էր
նա առ Բերսաբէէ : Ծ

Ողորմեա՛ ինձ ա̅ծ ըստ մեծի ողորմութե̅
քում . ըստ բազում գթութե̅ քում
քաւեա՛ զանօրէնութի̅ս իմ:
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութե̅ իմ-
մէ . և ՚ի մեղաց իմոց ս̅ր արա զիս:

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամ̃ ժամ:
Քեզ միայն մեղայ տ̃ր · և չար առաջի քո արարի:
Որպէս արդար եղիցիս ՚ի բանս քո, և յաղթօղ ՚ի դատել գաս:
Անօրէնութեամբ յղացայ, և ՚ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:
Դու տ̃ր զճշմարտութիւն սիրեցեր · զանյայտս և զծածկեալս իմաստութ̃ե քով յայտնեցեր ինձ:
Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ, և սուրբ եղէց · լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:
Լսելի՛ արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:
Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց · և զամ̃ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն:
Սիրտ սբ̃ հաստատեա՛ յիս ա̃ծ, և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի իմում:
Մ՚ի ընկեներ զիս տ̃ր յերեսաց քոց, և զհոգի քո սբ̃ մի՛ հաներ յինէն:
Տո՛ւր ինձ ցնծութի̃ փրկութե̃ քո · և հոգւով պետութե̃ քո հաստատեա՛ զիս:

Ու

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո· և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա զիս յարենէ ա՛ծ ա՛ծ փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։
Տէ՛ր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք· բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։
Պատարագ այ հոգի խոնարհ· զսիրտ մը և զհոգի խոնարհ՝ ա՛ծ ոչ արհամարհէ։
Բարի՛ արա տէր կամօք քովք սիոնի· և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե, յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն ի սեղան քո զուարակս։

Ի կատարած իմաստութէ, Սաղմոս դաւթի. ի գալ դովեկայ եդովմայեցւոյ և պատմելոյ սաւուղայ, թէ ահաւասիկ դաւիթ է ի տանն աբիմելէքայ։

ԾԱ

Զի՞ պարծիս ի չարութեան հզօր՝ զանօրէնութի· զօրհանապազ զանիրաւութի խորհեցաւ ի լեզուի իւրում։

Որ

Որպէս զածելի սուր՝ սրեաց զնենգութի · սիրեաց զչարութի քան զբարութիւն · զանօրէնութի քան զխօսս արդարութե ։

Սիրեաց նա զամ խօսս կործանմանն , և զլեզուս նենգաւորս ։

Վասն այսորիկ ած կործանեսցէ զնա իսպառ · խլեսցէ և հանցէ զնա յարկաց իւրոց , և զարմատս նորա յերկրէն կենդանեաց ։

Տեսցեն արդարք և երկիցեն · զնովաւ ծիծաղեսցին , և ասասցեն ։

Ահա այր է , որ ոչ արար զած իւր օգնական · այլ յուսացաւ սա 'ի բազում մեծութիւն իւր , և զօրացաւ 'ի նանրութեան իւրում ։

Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից 'ի տան այ · յուսացայ յողորմութի այ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Խոստովան եղէց քեզ տր յաւիտեան , զի արարեր · և համբերեցից անուան քում , զի քաղցր ես առաջի սրբց քոց ։

'Ի կատարած ․ վն՟ խաղաղաբերաց ․ Իմաս
տութեան Դաւթի։ ԺԳ

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում
թէ ոչ գոյ ած ․ ապականեցան
և պղծեցան յանօրէնութ իւ
րեանց ․ և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութի։
Տր յերկնից նայեցաւ ի վ՟ր որդւո
մարդկան , տեսանել թէ իցէ ոք իմաս
տուն՝ որ խնդրիցէ զած ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին , և
և անպիտանացան։
Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի , և չէ՛ ոք
մինչև ՚ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան , որք
գործեն զանօրէնութի։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ ոպ կերա
կուր հացի ․ և առ ած ոչ կարդացին։
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ
երկիւղ ․ զի ած ցրուեսցէ զոսկերս
մարդահաճոյից։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին , զի ած
անարգեաց զնս։
Ո՛ տացէ ՚ի Սիոնէ զփրկութի իսրայէլի ․
՚ի դարձուցանել տն զգերութի ժո
ղո

ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ, և
ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Ի նուագս. Սաղմոս դաւթի. յորժամ զիփացիքն ա
սացին ցսաւուղ, ոչ ահաւասիկ թաքուցեալ նստի
առ մեզ դաւիթ։ ԾԳ

Աստուած յանուան քում կեցո զիս, և ի
զօրութեան քում իրաւ արա ինձ։
Աստուած լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր բա
նից բերանոյ իմոյ։
Զի օտարք յարեան ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե
ցան զԱստուած առաջի իւրեանց։
Ահա Աստուած օգնական իմ. և Տէր ընդու
նող հոգւոյ իմոյ։
Դարձուցանել զչարն ի թշնամիս
իմ, ճշմարտութեամբ քով սատակեա զնոսա։
Կամօք իմովք պատարագ մատու
ցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան
քում Տէր. զի բարի է։
Զի ամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և ի
թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ԾԴ

Ունկնդիր Աստուած աղօթից իմոց. և մի
անտես առներ զխնդրուած իմ։
Նայեաց առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ
Ւ ես

ես ՚ի ձանձրանալ իմում, և խռովեցայ:
՚Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղելոյ մեղաւորին, խոտորեցան յիս անիրաւութիւնք. բարկութեամբ ոխս պահէին ինձ:
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ ՚ի վերայ իմ:
Ահ և դողումն եկն ՚ի վերայ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար:
Ասացի՝ տայր ոք ինձ զթևս որպէս զաղաւնոյ. զի թռչէի՝ վերանայի, և հեռացեալ դադարէի յանապատի:
Ակն ունէի այ՝ որ փրկէր զիս ՚ի կարճամտութենէ, ՚ի զայրանալոյ, և ՚ի մրրկեալ նեղութենէ:
Ընկղմեա տէր՝ և բաժանեա զլեզուս նոցա. զի տեսի զանօրէնութիւն, և զհակառակութիւն ՚ի քաղաքի:
՚Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եկեսցէ զպարսպօք նորա՝ անօրէնութիւնք. չարիք և մեղք են ՚ի մէջ նորա. և ոչ պակասեաց ՚ի հրապարակաց նորա վաշխ և նենգութիւն:
Զի թէ թշնամին նախատէր զիս, համբերէի արդեօք. կամ ատելին մեծաբանէր ՚ի վերայ իմ, թաքչէի արդեօք ՚ի նմանէ:

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջ
նորդ իմ, և ծանօթ իմ։
Որ ընդ իս քաղցրացուցեր ինձ
կերակուր. զի գնայաք միաբա
նութբ ի տան այ։
Եկեսցէ մահ ի վր նց, և կենդանւոյն
իջցեն ի դժոխս. զի չարութի է ի բնա
կութե նց՝ և ի մէջ նց։
Ես առ այ կարդացի, և նա լուաւ
ինձ յերեկոյս՝ ի վաղորդայն՝ և ի հա
սարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի
իմում. փրկեսցէ խաղաղութբ զանձն
իմ ի մերձաւորաց իմոց. զի կարեօք
հասին ի վերայ իմ։
Լուիցէ այ՝ և խոնարհ արասցէ զնս.
որ յաւիտենին է քան զյաւիտեանս։
Զի ոչ գոյր նց փոխանակ. և ոչ եր
կեան յայ։
Ձգեաց զձեռն իւր ի հատուցանել
նց. և նոքա պղծեցին զուխտս նր։
Բաժանեցան ի սրտմտութե երեսաց
նր. և եհաս ի սիրտս նց։
Ակնուղ էին բանք նց քան զձէթ. և
ին

իմքեանք որպէս ալիք։
Ընկեա՛ ի ծով զհոգս քո՝ և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանութիւն արդարոյ։
Դու ած իջուսցես զնոսա ի գուբ ապականութեան. արք արիւնահեղք և նենգաւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ։

Օրհնութիւն Երկրորդ Մովսիսի՝ ծառայի մարգարէին։
Է. Օրհն. ԼԲ։

Զի հուր բորբոքեցաւ ի բարկութենէ իմմէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ ի դժոխս ներքինս։
Կերիցէ զերկիր՝ և զամ բոյս երկրի նց. վառեսցին հրով, և բորբոքեսցին հիմունք լերանց նց։
Կուտեցից զչարիս իմ ի վերայ նց. և նետիւք իմովք սպառեսցից զնս։
Սա

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովոյ, գաղա
նաբեկ գէշ անկեալ ամենայն թռչնոց
երկնից։
Լարս սաւանց բժշկութն արձակեցից
'ի վերայ նց՝ զգազանս անապատի. որք
այսր և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ
երկիր։
Արտաքուստ մանկակոտորս արասցէ
զնս սուր, և 'ի ներքուստ շտեմարանաց
նց ա. տի՝ արհաւիրք ահից։
Զերիտասարդս նց կուսանօք համ֊
դերձ, և զողջայս՝ հաստատեալովք ծե֊
րովք համդերձ։
Ասացի թէ ցրեցից զնս. և դադարե
ցուցից զյիշատակս նց յազգաց։
Թէ ոչ վասն բարկութն սրտմտութն
թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք եղի
ցին, և մի բարձրասցին հպարտացեալ
թշնամիքն, և ասասցեն։
Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր. և ոչ տր ած արար զայս ամ։
Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են նոքա,
և ոչ գոյ 'ի նոսա իմաստութիւն. և ոչ
խորհեցան 'ի միտ ածանել զայս ամ.

և

և արդ ընկալցին զամօթ յանձինս իւ-
րեանց:

Զարմանք մի մեծ այս են. զի մ՟րդ մի զհազարս հալածեսցէ. կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն:

Թէ ոչ տ՟ն ա՟յ մատնեալ էր զնոսա, և տ՟էր լիցէ զն՟ս ՚ի ձեռս թշնամեաց ն՟ց.

Զի ոչ են դիք ն՟ց ո՟պ զա՟ծ մեր. այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք:

Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և տունկ նոցա ՚ի գոմորայ:

Խաղող ն՟ց խաղող դառնուե՟. և ողկոյզ ն՟ց ՚ի դառնութե՟ լեղւոյ:

Արտմութ՟ի բարկուե՟ վիշապաց գինի ն՟ց. արտմութ՟ի իժից՝ անհնարին աւանից բժշկութե՟:

Ո՞չ այս ա՟մ ժողովեալ է առ իս, և կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում:

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից ն՟ց. ՚ի ժամանակի յորում հարցի զ.քարի ոտն ն՟ց:

Մերձ է օր կորստեան ն՟ց. հասեալ է պատրաստութ՟ի տ՟ր ՚ի վ՟ր ն՟ց:

Դատէ տ՟ր զժողովուրդ իւր. և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի:

Զի ետես զնոսա լքեալս լուծեալս,
եւ մաշեալս 'ի գերութ̃ի։
Եւ ասիցէ տ̃ր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝ յորս
յուսացեալ էիք դուք 'ի նոսա. զորոց
զճարպս սպանդիցն ուտէիք, եւ ըմպէիք
զգինի զոհիցն։
Արդ՝ յարիցեն օգնեսցեն, եւ եղիցին
ձեզ թիկունք։
Նորին Մովսէսի։
Ծաներո՛ւք եւ տեսէ՛ք՝ զի ես եմ. եւ
ո՛չ գոյ այլ ա̃ծ բաց յինէն։
Ես սպանանեմ եւ ես կեցուցանեմ. հար
կանեմ եւ ես բժշկեմ. եւ ո՛չ ոք իցէ որ
հանիցէ զձեզ 'ի ձեռաց իմոց։
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ. երդ-
ուայ աջով իմով, եւ ասացի թէ կենդա
նի եմ ես յաւիտեան։
Սրեցից ո̃պ փայլակն զսուսեր իմ. եւ 'ի
խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ։
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց
իմոց. եւ ատելեաց իմոց հատուցից զհա
տուցումն ն̃ց նոցին։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ ն̃ց.
եւ սուր իմ կերիցէ միս, յարենէ վիրա

ւո

ւորելոց · գերելոց գլխոց իշխանաց՝
թշնամեաց նց։

Որպէս եղիցին երկինք նորա · և եր
կրպագցեն նմա ամ որդիք մյ։

Որպէս եղերուք հեթանոսք ընդ ժո_
ղովրդեան նր · և զօրացուսցեն զնա
ամ հրեշտակք նյ։

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան
որդւոց նր · և հատուցումն թշնամեաց
նոցա՝ հատուցաւ նց։

Հատուցումն ատելեաց նց՝ հատուցաւ
նց · և սրբեսցէ տր զերկիր ժողովրդեն
իւրոյ։

Փառք հօր և որ"։

Աղօթք։

Պ[illegible]
[illegible]

Ս[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] Սրբ [illegible]
[illegible]

Սր ուղղեսցի զգնացս մեր ՚ի ճանա_
պարհս

պարհս խաղաղութե, զՏր աղաչեսցուք:
Վս ցրելոյ 'ի մէնջ զամ խորհուրդս
չարին, զՏր աղաչեսցուք:
Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս՝ և առաքինի վարս, զՏր":
Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զՏր աղա":
Վս խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ
վաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զՏր":
Վս հոգ": Յու ես միա": Զանձինս":

Աղօթ:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ ա-
րարածոց՝ երևելեաց և աներևութից:
Առ քեզ կարդամք յամ ժամ. զի ընդ
ամ տեղիս է տէրութի քո, և արքայութի
քո ամենեցուն տիրէ: Շնորհեա մեզ
երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հա-
նապազ: Սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝
և 'ի բովանդակ մտաց. և յամ զօրութե
մերմէ պահել զպատուիրանս քո: Համ
բառնալ առ քեզ զձեռս մեր 'ի սրբութի
առանց բարկութե և երկմտութե. և զգա
նել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութի, և զա
ռաքինասէր գործոցն յաջողութի: Վս
զի դու ես Տր կենաց՝ և Ած ողորմութեց.

և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պա-
տիւ · այժմ և միշտ և յաւի՛":

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Տէր ամենակալ և յաղթող զօրութեամբ՝
կրկնի ամ ծունր յերկրպագութիւն · և փա-
ռաւորի յամենեցունց թագաւորութիւն
քո: Նայեաց յերկրպագութիւնս մեր , և
ուսո մեզ առնել զարդարութիւն ճշմար-
տութե: Զի դու ես ած խաղաղութեան,
որ բարձեր զթշնամութիւն 'ի միջոյ՝ և ա-
րարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի·
հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարա-
նեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ:
Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժա-
նաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշ-
մարիտ երկրպագուս քո · ած մեր՝ և
տր, և փրկիչ յս քս: Որ ես օրհնեալ
ընդ հօր և ընդ սբ հոգւոյդ · այժմ և":

Մաղթանք:

Յերգս օրհնութեան և 'ի ձայն սաղմոսասացութեան
փառաբանութեամբ ընծայեմք և փառաւորեմք զհայր
և զորդի, և զսուրբ հոգին · այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն.

Օրհնեալ տր մեր յս քս · ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս":

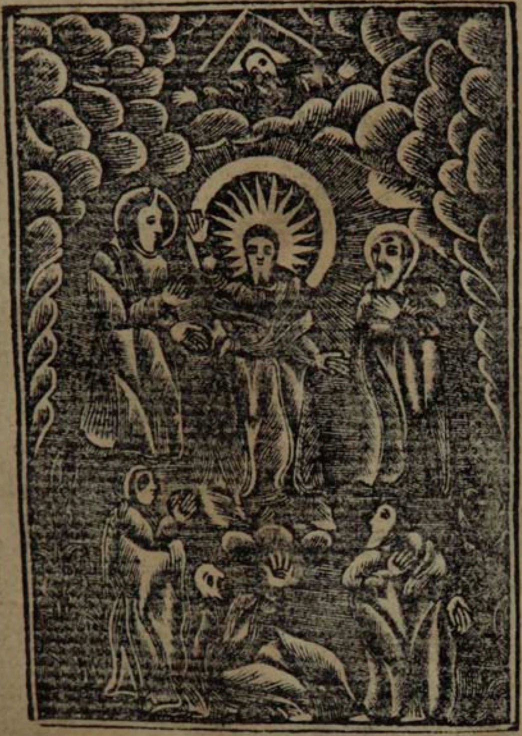

՚Ի գումարել երկնաւորին զթ̃գւորս
՚ի վ̃ր ն̃ր, ձիւնացին ՚ի սաղմոն։
Սաղ̃ս · 67 · 14։

՚Ի չորրորդ. կմն ծաղկազարդեանն, որ ՚ի ուրբաթն հե-
ռացեալէին. ՚ի ժամանակի ոչ հալան չնա ապաւ-
գերոյն ՚ի գերի. Յարչանապետ. Սաղմոս Դաւթի։

Ձ̅ն

ՂՈՐՄԵԱ ԻՆՁ

ա̅ծ, զի կոխեաց զիս մարդ. զօրհանապազ պատերազմունք նե-ղեցին զիս։

Կոխեցին զիս թշնա-միք իմ զօրհանապազ. բազումք էին՝ որք մարտնչէին ընդ իս ՚ի բարձանց։

՚Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի ՚ի քո յու-

սա

սայս · ած գովեցից զբանս իմ · յած
յուսացայ եւ ոչ երկեայց , զի՞ արասցէ
ինձ մարդ:

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին·
զինէն էին խորհուրդք նց ՚ի չարութ:
Պանդուխտք եղիցին, եւ թաքթաքուք
շրջեսցին·նոքա զգարշապարի իմում սպա-
սեսցեն՝ որպ եւ սպասէին անձին իմում:
Որպ առ ոչինչ մերժեսցես զնս·բարկութ
զժողովուրդս հնազանդեսցուսցես:
Ած՝ զկեանս իմ պատմեցից քեզ· եդիր
զարտասուս իմ առաջի քո՝ որպ խոստա
ցար դու ինձ:
Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց՝
յաւուր յորում կարդացից առ քեզ:
Ահա ծանեայ զի ած իմ ես դու · զած
օրհնեցից ՚ի բանս իմ, եւ զտր գովեցից
՚ի խօսս իմ · յած յուսացայ եւ ոչ եր-
կեայց , զի՞ արասցէ ինձ մարդ:
Յինէն են ուխտք իմ · զոր տաց քեզ
օրհնութե ած ած իմ:
Փրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց , եւ զոտս իմ ՚ի
գայթակղութենէ · հաճոյ եղէց առաջի տն
յերկրին կենդանեաց:

'Ի կատարած մ' ապականէր · դաւթի արձանագիր ·
'ի ժամանակին՝ զի փախուցեալ էր նա
յերեսաց սաւուղայ՝ յայրն անդ։ ԾԶ.

Ողորմեա ինձ տ՟ր՝ ողորմեա ինձ, զի
'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
'Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց, մինչեւ
անցցէ անօրէնութիւ։
Աղաղակեցի առ տ՟ր բարձրեալ, առ
տ՟ր բարերար իմ։
Առաքեաց յերկնից՝ եւ կեցոյց զիս · ետ
'ի նախատինս՝ որք կոխէին զիս։
Առաքեաց տ՟ր զողորմութի եւ զճշմարտութի իւր · եւ փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ գազանաց, զի ննջէի ես խռովեալ։
Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց
նետք են, եւ լեզուք նց՟ ոպ՟ զսուր
սուսերի։ Բարձրեալ ես դու յերկինս
տ՟ր · եւ յամ՟ երկրի են փառք քո։
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց ·
խոնարհ արարին զանձն իմ · փորեցին
առաջի իմ խորխորատ, եւ անկան 'ի
նմին 'ի նոյն։
Պատրաստ է սիրտ իմ տ՟ր, պատրաստ է
սիրտ իմ օրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ
փառօք իմովք։

Զարթի՛ք փառք իմ, զարթի՛ք սաղմո
սիւք և օրհնութբ · և ես զարթեայց
առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս
տր · և սաղմոս ասացից քեզ յազինս:
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի
քո · մինչև յամպս ճշմարտութի քո:
Բարձրեալ ես դու յերկինս ած · և
և յամ երկրի են փառք քո:

Ի կատարած մ՛ ապականեր · յարձանագիր ·
Սաղմոս դաւթի: ԾԷ:

Թէ արդարև զարդարութի խօսիք, և
ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան:
Քանզի և արդ իսկ ՚ի սրտի ձերում զա
նօրէնութի գործէք յերկրի · զանիրաւու
թի ձեռք ձեր նիւթեն:
Օտար եղեն մեղաւորք ՚ի մօրէ · խաբե
ցան յարգանդէ, և խօսեցան զսուտ:
Սրտմտութի նց ըստ նմանութե օձի · ոպ իժի
և քարբի, որ խցեալ է զականջս իւր:
Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի ճար
տարի · և մի՛ առցէ դեղ ՚ի դեղատուէ
իմաստնոյ:
Ած փշրեսցէ զատամունս նց ՚ի բերանս

իւ

իւրեանց և զծամնիս առիւծուց խոր
տակեաց տր։

Անարգ եղիցին նոքա որպ ջուր՝ զի հե
ղանի․ ՚ի լարել աղեղան նր՝ տկարասցի
որպ մոմ զի հալի, և սպառեսցին։

Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև, մինչչև
՚ի միտ առեալ էր զփուշ խորեանց
որպ դժնիկ բարկութբ՝ կենդանւոյն
կլլեսցէ զնս։

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսա
ցէ զհատուցումն․ և զձեռս իւր լուա
ցէ յարեան մեղաւորի։

Ասասցէ մարդ՝ թէ արդարև գու
ցէ պտուղ արդարոյ․ և է ած որ դա
տէ զնս յերկրի։

՚Ի կատարած վ՛ անապականէլ․ յարձանագրէլ․ Սաղմոս
Դաւթի․ ՚ի ժամանակի, զի առաքեաց սաւուղ՚ի
պահպանէլ զտուն նր՝ ՚ի սպանանէլ զնա։ ԾԸ.

րկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց
ած․ յայնցանէ որք յարուցեալ
են ՚ի վր իմ, ապրեցո զիս։
Փրկեա զիս յայնցանէ, որք

գոր

գործեն զանօրէնութի. յարանց արիւ-
նահեղաց ապրեցո զիս:
Որսալ զանձն իմ կամեցան. և հասին՚ի
վերայ իմ հզօրք:
Ո՛չ մեղք իմ և ոչ յանցանք. առանց
մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ եղէ:
Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ, և տես դու
Տր զօրութեանց Ած Իսրայէլի:
Նայեաց և այց արա ամ հեթանոսաց.
մի՛ ողորմիր ամենեցուն, որք գործեն
զանօրէնութիւն:
Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպ
շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ:
Նոքա զօղանջեսցեն բերանոց իւրեանց.
և սուր է ՚ի շրթունս նց:
Իսկ արդ՝ ով լուաւ զայս. զի դու Տր
ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամարհես
ցես զամ հեթանոսս:
Զօրութի իմ առ քեզ պահեցից, զի
Ած օգնական իմ ես:
Ած իմ, ողորմութի նր կանխեսցէ առիս.
և Ած իմ ցուցցէ ինձ ՚ի թշնամիս իմ:
Մի՛ սպանաներ զնս. զի մի՛ մոռասցին
զժողովուրդ քո:

Ցրուեա զն՟ս զօրութբ քով, եւ ընկեա զն՟ս. զի դու ես պաշտպան իմ տ՟ր:

Մեղք բերանոյ ն՟ց՝ եւ բանք շրթանց ն՟ց, ըմբռնեսցին նոքա յամբարտաւանութե իւրեանց:

Յանէծս եւ ՚ի ստութիս մատնեսցին. ՚ի կատարածի բարկութե սպառեսցին եւ մի՛ գտցին:

Գիտասցեն՝ զի ա՟ծ տիրէ յակոբայ, եւ ա՟մ ծագաց երկրի:

Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին ո՟պ շունք, եւ շրջեսցին զքաղաքաւ:

Նոքա սփռեսցին յուտել. ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն:

Ես օրհնեցից զօրհնութիս տ՟ն. եւ ցնծացայց առաւօտուց յողորմութե քում:

Զի եղեր իմ պաշտպան՝ եւ տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ՝ օգնական իմ:

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա՟ծ ապաւէն իմ. ա՟ծ ողորմութե իմոյ:

Սաղմոս դաւթի՝ յարձանագիր: Ծ. Թ.

Ա՟ծ մերժեցեր եւ աւերեցեր զմեզ. բարկացար, եւ գթացիր ՚ի մեզ:

Հարժեցեր զերկիր, և խռովեցուցեր
զսա · բժշկեա զհարուածս սորա՝ զի
սասանեցաւ։

Ցուցեր ժողովրդեան քում խստութի·
և ետուր ըմպել մեզ գինի յիմարութե։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապ
րեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո · կեցո
աջով քո, և լուր մեզ։

Այ խօսեցաւ 'ի սրբութե իւրմէ · ցնծա
ցայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւ
քեմ· և զհովիտն յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղայադ, և իմ է մանասէ · եփ
րեմ հզօրին գլխոյ իմոյ։

Յուդա թագաւոր իմ· մովաբ աւա
զան յուսոյ իմոյ։

Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ · և
ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։

Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր· կամ ով
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեդովմ։

Ոչ թէ դու այ, որ մերժեցեր զմեզ,
և ոչ ելեր այ ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ օգնութի 'ի նեղութե · զի
ընդունայն է փրկութի մարդոյ։

Ա:

Աստուծով արասցուք զօրութիւն. և նա ար
համարհեսցէ զթշնամիս՝ որք նեղեն զմեզ:

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: Կ

Լուր Աստուած աղօթից իմոց. և նայեա՛ց Տէր
յաղօթս իմ:
՚Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ,
մինչ ՚ի վատաբանել սրտի իմոյ:
՚Ի վէմ բարձր բարձրացուցեր զիս. առաջնորդ
եղեր ինձ, և իմ եղեր յոյս՝ և աշտա
րակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամ
ւոյն:
Բնակեցայց ես ՚ի յարկս քո յաւիտեան. և
ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց:
Դու Աստուած, լուար աղօթից իմոց. ետուր
ժառանգութիւն, որք երկնչին յանուանէ
քումմէ:
Աւուրս յաւուրս յաւելցես թագաւորի
ամաց նորա, աւուրս յազգս մինչև յազգս:
Կացցէ յաւիտեան առաջի Աստուծոյ. ողոր
մութիւն և ճշմարտութիւն, որք խնդրեն ՚ի
նմանէ:
Այսպէս սաղմոս ասացից անուանդ քում
յաւիտեանս յաւիտենից. և տաց քեզ
զաղօթս իմ օրըստօրէ:

Ի կատարած. Ի վերայ Իդիթովմայ.
Սաղմոս Դաւթի: ԿԱ.

Բայց միայն առ ա՟ծ հնազանդ լեր անձն
իմ. զի ի նմանէ է ինձ փրկութիւն:
Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն
իմ, զի մի՛ սասանեցայց առաւել:
Մինչև յե՞րբ յառնէք ի վ՟ր մարդոյ՝
սպանանել ամենեքեան. որպէս յորմոյ
թիւրելոյ՝ և ի ցանկոյ մերժելոյ:
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան
մերժել յինէն. և ընթացան ի ծա-
րաւս իւրեանց:
Բերանովք իւրեանց օրհնէին, և սր-
տիւք անիծանէին:
Բայց սակայն առ ա՟ծ հնազանդ լեր անձն
իմ, զի ի նմանէ է ինձ համբերութիւն:
Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն
իմ. զի մի՛ սասանեցայց:
Յա՟յ է զօրութիւն իմ և փառք իմ. ա՟ծ օգ-
նութեան իմոյ, յոյս իմ առ ա՟ծ է:
Յուսացարո՛ւք ի նա ա՟մ ժողովք ժո-
ղովրդոց. սփռեցէ՛ք առաջի ն՟ր զսիրտս
ձեր, զի ա՟ծ օգնական է մեր յաւիտենս
ժամանակաց:

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-
կան. սուտ են որդիք մարդկան, ՚ի կ-
շիռս խաբեանց մեղանչեն, և նոքեանք
յունայնութե՟ն են ՚ի միասին։

Մի՛ յուսայք յանիրաւութի՟ն, յափշտա-
կութե՟ն մի՛ ցանկայք. և մեծութի՟ թէ
առաւելու՟ գայցէ, մի՛ յօժարեսցին սիրտք
ձեր։

Միանգամ խօսեցաւ ա՟ծ, և երկուս
զայս լուայ։

Զի ա՟յ է զօրութի՟, և քո տ՟ր ողորմութի՟.
և դու հատուցանես իւրաքանչիւր
ըստ գործոց ն՟ց։

Սաղմոս դաւթի։ ԿԲ

Ա՟ծ ա՟ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ-
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի
իմ. քանիպատիկ եւս և մարմին իմ։

Որ՟ երկիր անապատ և անջուր՝ ուր
ո՛չ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ։

Նոյնպէս ՚ի ս՟բս երևեցայց քեզ, տեսա-
նել լինել զզօրութի՟ քո և զփառս քո։

Վասն զի լաւ է լինել ողորմութի՟ քո քան
զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն
զքեզ։

Նոյ

Մ․ յաւ՟ս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ.
Որպէս ՚ի ճարպոյ պարարտութէ լցցի
անձն իմ, շրթամբք ցնծութե օրհնեսցէ
զքեզ բերան իմ.
Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում,
ը̄ առաւօտս կանխեալ խօսէի ը̄ քեզ.
Զի եղեր իմ օգնական, ՚ի հովանի
թևոց քոց ցնծացայց.
Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկա
լաւ աջ քո. և նոքա ՚ի նանիր խնդրե
ցին զանձն իմ.
Մտցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ, և բաժինք
աղուեսուց եղիցին.
Թագաւոր յուսասցի ՚ի տր. գովես
ցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ.
խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին
զանիրաւութի.

՚Ի Կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԿԳ.

Լուր ա̄ծ աղօթից իմոց յաղաչել իմ
առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկ-
կեա զանձն իմ.

 Ծած

Ծածկեսցես զիս ՛ի ժողովոց չարաց.
՛ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւր-
եանց յիրս դառնութե։
Զգել ՛ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ
են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն
՛ի նս, և մի՛ երկիցեն։
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութե. խորհեցան թաքուցա-
նել որոգայթ. և ասացին ո՞չ տեսա-
նէ զոյս Տր։
Քննեցին զանօրէնութիւն, պարտասե-
ցան ՛ի քննել զքննութիւն։
Մատիցէ այր ՛ի խորութիւն սրտի իւրոյ.
և բարձր եղիցի Ած։
Նետք տղայոց եղեն վէրք նց. տկարա-
ցան ՛ի նս լեզուք նց, և խռովեցան ա-
մենեքեան որք հայէին ընդ նս։
Երկեաւ Ամ մարդ՝ ՛ի պատմել զգործս
Այ. և զարարածս նր ՛ի միտ առին։
Ուրախ եղիցի արդար ՛ի Տր՝ և յուսաս-
ցի ՛ի նա. Նովաւ գովեսցին ամենեքեան,
որք ուղիղ են սրտիւք։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. Երգ Երեմիայի և Եզեկիէլի և ժողովրդեանն՝ յորժամ ի պանդխտութենէն կամէին ելանել

ԿԴ.

Քեզ վայել է օրհնութիւն Աստուած ի Սիոն. և քեզ տացին աղօթք յԵրուսաղէմ։
Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ։
Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր. և զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես։
Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցին ի գաւիթս քո։
Լցցուք մեք ի բարութեան տան քո. սուրբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութեամբ։
Լուր մեզ Աստուած փրկիչ մեր, յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ ի ծով հեռի։
Պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ իւրով. և զգեցեալ է զզօրութիւն։
Խռովեցուցանէ զմեծութիւն ծովու. և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։
Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։

 Ելս

Զել առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուար
ճասցես. հայեցար յերկիր՝ արբուցեր
զնա, և բազում արարեր զմեծութիւնս նր.
Գետն այ լի՛ եղև ջրով. պատրաստ
արարեր զկերակուր նր, զի այսպէս է
պատրաստութիւն.

Զակօս նորա արբուցեր, և բազում
արարեր զարմտիս նր.

Ի ցօղել նր՝ զուարթ եղիցի բոյս նր.
օրհնեսցի պսակ տարւոյ. քաղցրութե քո.
Դաշտք քո լցցին պարարտութբ. պա
րարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի.
Բլուրք զցնծութի զգեցցին, և զգեցցին
խոյք մաքեաց.
Հովիտք բազում արասցեն զցորեան,
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն.

Ի կատարած. Սաղմոս տաղի. ԿԵ

Աղաղակեցէք առ այ ամ երկիր. սաղ
մոս ասացէք անուան նորա, և տուք
զփառս օրհնութե նր.
Ասացէք այ՝ որպ զի ահեղ են գործք քո.
ի բազում զօրութե քում ստեցին քեզ
թշնամիք քո.

Ամե

Ամենայն երկիր՝ երկիրպագցեն քեզ. և սաղմոս ասասցեն քեզ, սաղմոս ասասցեն անուան քում։

Եկայք և տեսէ՛ք զգործս այ. որպ՟ զի ահեղ են խորհրդով քան զամենայն որդւոց մարդկան։

Որ դարձոյց զծովն ՚ի ցամաք. և ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք։

Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նմա, որ տիրէ զօրութ՟բ իւրով յաւիտենից։

Աչք նորա ՚ի հեթանոսս հային. որք դառնացուցին զնա, մի՛ բարձրասցին յանձինս իւրեանց։

Օրհնեցէ՛ք հեթանոսք զած մեր. լսելի՛ արարէք զձայն օրհնութե՟ նր՟։

Այն որ ետ զանձն իմ ՚ի կեանս, և ո՛չ ետ դողութի՟ ոտից իմոց։

Փորձեցեր զմեզ ած և քննեցեր, որպ՟ և քննի արծաթ։

Մուծեր զմեզ յորոգայթ, եդեր զնե֊ղութ՟ ՚ի թիկունս մեր, և անցուցեր զմարդիկ ՚ի վր՟ գլխոց մերոց։

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։

Մտից

Մտից 'ի տուն քո պատարագօք. տաց
քեզ զուխտս իմ, զոր խոստացան քեզ
շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ
'ի նեղութե՟։

Ողջակէզս ուղղալիցս մատուցից քեզ
խոյովք և խնկովք. և քեզ մատուցից
զուարակս և նոխազս։

Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից
ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչիք յ՟այ, զոր
ինչ արար անձին իմոյ։

Առ նա բերանով իմով կարդացի. և
բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։

Զմեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի իմում,
մի թէ լուէր ինձ տ՟ր։

Վասն այսորիկ լուաւ ինձ ա՟ծ, և նայե
ցաւ 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց։

Օրհնեալ է ա՟ծ՝ որ ո՛չ 'ի բացեայ արար
զաղօթս իմ, և ո՛չ զողորմութի՟ իւր
յինէն։

'Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. Սաղմոս երգոց։

ԿԶ

Աստուած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ.
երևեցո զերեսս քո 'ի մեզ՝ և ողոր
մեա մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո,
յազգս ամ՟ զփրկութիւնս քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
ած՟, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո
վուրդք ամ՟։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգք.
զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութ՟.
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ած՟. գոհասցին զքեն ժողո
վուրդք ամ՟։
Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեսցէ
զմեզ ած՟ ած՟ մեր։
Ած՟ մեր օրհնեսցէ զմեզ, և՛ ի նմանէ
երկիցեն ամ՟ ծագք երկրի։

****

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

ԿԷ

Յարիցէ ած՟՝ և ցրուեսցին ամ՟ թշնամիք նր՟, փախիցեն ատե-
լիք նր՟ յերեսաց նր՟։
Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասեսցին.
որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս

կո

կորիցեն մեղաւորք յերեսաց ա՟յ։
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն
առաջի նորա, և զուարճասցին յուրա
խութե իւրեանց։
Օրհնեցէք զա՟ծ մեր՝ և սաղմոս ասա
ցէք անուան նր՟. ճանապարհ արարէք
այնմիկ՝ որ նստի ընդ արևմուտս. և տ՟ր
է անուն նր՟։
Ցնծասցեն առաջի նր՟, և խռովեսցին
յերեսաց նր՟։
Որ հայր է որբոց՝ և դատաւոր այրեաց,
ա՟ծ ՚ի տեղւոջ սրբութե իւրոյ։
Ա՟ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան,
և հանէ զկապեալս քաջութբ՟ իւրով.
նոյնպ՟ և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ
են ՚ի գերեզմանս։
Ա՟ծ ընդ ելանելն քո առաջի ժողո-
վրդեան քո, ընդ անցանելն քո ընդ
անապատ, երկիր շարժեցաւ.
Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց
ա՟յ ՚ի սինայէ՝ առաջի ա՟յ իէլի։
Անձրև կամաց պատրաստեցեր ա՟ծ ժա-
ռանգութե քում. թէպէտ և հիւանդա
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա. և

և գաւազանք քո բնակեսցեն 'ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութե̅ քով
աղքատի ա̅ծ․ տ̅ր տացէ զբան՝ որք աւե
տարանեն զօրութե̅ բազմաւ։
Թագաւոր զօրուե̆ց սիրելւոյ, գեղեց
կութի̅ տան քո բաժանեալ յաւարի․
Թէպէտ՝ և ննջեսջիք 'ի մէջ վիճակաց։
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ, և
թիկնամէջ նր̅ 'ի գոյն ոսկւոյ։
Ի գումարել երկնաւորին զթա̅գւորս
'ի վ̅ր նր̅․ ձիւնասցին 'ի սաղմոն։
Լեառն ա̅յ՝ լեառն պարարտ․ լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ․ և զի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք։
Լեառն՝ ընդ որ հաճեցաւ ա̅ծ բնակել
'ի նմա․ քանզի և տ̅ր իսկ բնակեսցի 'ի
նմա իսպառ։
Կառք ա̅յ բիւրապատիկք՝ հազարք ուղ
ղինչք․ և տ̅ր 'ի նոսա՝ 'ի սինէ սրբուե̅
իւրոյ։
Ել 'ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութի̅․
եառ աւար՝ բաշխեաց պարգևս՝ և եա
որդւոց մարդկան․ քանզի թերահաւա
տից ևս բնակեալ եղիցին 'ի նմա։

 Տ̅ր

Տ՟ր ա՟ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ՟ր զօրհա
նապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ա՟ծ փրկ
կիչ մեր։
Ա՟ծ մեր՝ ա՟ծ կենարար, և 'ի տ՟նէ են
ելք մահու։
Բայց սակայն՝ ա՟ծ փշրեսցէ զգլուխս
թշնամեաց մերոց. և զհերըն կարծնոյլին,
որք գնան յանօրէնութ՟ իւրեանց։
Ասաց տ՟ր՝ 'ի խորոց անդնդոց դարձու
ցից, և 'ի միջոյ ժանեաց՝ զայն 'ի դուրս
կորզեցից։
Ո՟պ թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։
Երևեցան գնացք քո ա՟ծ, գնացք ա՟յ
թագաւորին մերոյ ս՟բյ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի՟,
'ի մէջ կուսանաց և գովչաց։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա՟ծ, և զտ՟ր
յաղբերացն իսրայէլի։
Անդ բենիամին 'ի տղայութ՟ զարմանա
լի, իշխանք յուդայ առաջնորդք նո՟ց՝
իշխանք զաբուղոնի, և իշխանք նեփ
թաղիմայ։
Հրամայեա՛ ա՟ծ զօրութե՟ քում. զօրացո՛
 զայս

զայս, զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ.
Ի տաճարէ քումմէ յԵ՟մէ, քեզ մա-
տուսցեն թագաւորք զպատարագս.
Սաստեա՛ ՚ի գազանս եղեգան, ՚ի ժողով
զուարակաց՝ և ՚ի դաս երինջոց.
Խոտեսցին այնոքիկ՝ ոյք ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեա՛ զհեթանոսս՝ ոյք
կամին ընդ պատերազմ.
Եկեսցեն հրեշտակք յԵգիպտոսէ.
Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին
առ Ա՟ծ.
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զԱ՟ծ,
և սաղմոս ասացէք Տ՟ն.
Ճանապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի
յերկինս երկնից ընդ արևելս.
Ահա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութե՟
և տուք զփառս Ա՟յ.
Ի վերայ Իսրայէլի մեծ վայելչութի՟
նորա. և զօրութի՟ ն՟ր մինչև յամպս
երկնից.
Սքանչելի է Ա՟ծ ՚ի վերայ ս՟րց իւրոց,
Ա՟ծ Իսրայէլի.
Նա տացէ զօրութի՟ հաստատութի՟ ժողո-
վրդեան իւրոյ. օրհնեալ է Ա՟ծ.

ԿԸ.

Կեցո զիս Աստուած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկլայ ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ։

Եկի ես ՚ի խորս ծովու, եւ շրջանք ընկղմեցին զիս։

Վաստակեցայ ես առ աղաղակել, եւ կերկերեցաւ կոկորդ իմ։

Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ Տէր Աստուած իմ։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատեին զիս ՚ի տարապարտուց։

Զօրացան յիս թշնամիք իմ եւ ատելիք իմ ՚ի նանիր. զինչ՝ զոր ոչ յափշտակեալ էի տուժէի նոցա։

Աստուած՝ դու ծանեար զանզգամութիւն իմ. եւ յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ, որք համբերեն քեզ Տէր՝ Տէր զօրութեանց. մի՛ պատկառեսցեն վասն իմ, որք խնդրեն զքեզ Աստուած Իսրայէլի։

Վասն քո համբերի նախատանաց, եւ ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, եւ հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս. եւ նախատինք նախատչաց քոց անկան ՚ի վր̄ իմ։

Խոնարհեցուցի պահովք զանձն իմ, եւ եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զհանդերձս իմ քուրձ, եւ եղէ առակ նց̄։

Զինէն խօսէին, որք նստէին առ դրրունս. զիս այպն առնէին, որք ըմպէին զգինի։

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տր̄, ՚ի ժամանակ ընդունելի։

Ած̄ ՚ի բազում ողորմութե̄ քում լուր ինձ, ՚ի ճշմարտութ̄ փրկութե̄ քո։

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկղմեցայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, եւ ՚ի խորոց ջուրց բազմաց։

Մի՛ ընկլցին զիս պտոյտք ջուրց. եւ մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. եւ ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ։

Լո՛ւր ինձ տր̄, զի քաղցր է ողորմութի̄ քո. ըստ բազում գթութե̄ քում հայեա՛ց յիս, եւ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո
՚ի

՚ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ
ես, վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։
Նայեա՛ յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս. և վ՟ս
թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։
Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զա՟-
մօթ իմ, և զպատկառանս իմ։
Առաջի քո են ա՟մ նեղիչք անձին ի-
մոյ. Նախատանաց համբերէր սիրտ իմ, և՟
թշուառութե՟։
Ակն ունէի՝ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս,
և ո՛չ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք ո՛չ
գտաւ։
Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի. և ՚ի ծա-
րաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Եղիցին սեղանք նոցա առաջի ն՟ց յորո-
գայթ, ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակ-
ղութիւն։
Խաւարեսցին աչք ն՟ց, զի մի՛ տեսցեն.
և զթիկունս ն՟ց հանապազ կորացո՛։
Հեղցես ՚ի վերայ ն՟ց զբարկութի՟ քո.
և սրտմտութիւն բարկութե՟ քո հասցէ
՚ի վերայ ն՟ց։
Եղիցին բնակութիւնք ն՟ց աւերակ. և ՚ի
յարկս ն՟ց մի՛ ոք իցէ՝ որ բնակիցէ։
Զի

Զի զոր դու հարեր, հալածեցին. և ՚ի վերայ ցաւոց խոց իմոց յաւելին։
Դի՛ր զմեղս ՚ի վ՟ր մեղաց ն՟ց, զի մի՛ մտցեն յարդարութիւն քո։
Ջնջեսցին նոքա ՚ի դպրութենէ կենդանեաց, և ը՟ն արդարս քո մի՛ գրեսցին։
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութիւն քո ա՟ծ ընկալցի զիս։
Օրհնեցից զանուն ա՟յ իմոյ օրհնութ՟բ, և բարձր արարից զնա գովութ՟բ։
Հաճոյ եղիցի ա՟յ քան զորթ մատաղ, որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս։
Տեսցեն աղքատք՝ և ուրախ եղիցին. խնդրեցէք զա՟ծ, և կեցցեն անձինք ձեր։
Զի լուաւ տ՟ր տնանկաց, և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և ա՟մ որ զեռուն ՚ի նմա։
Զի ա՟ծ փրկէ զսիոն, և շինեսցին քաղաքք հրէաստանի. շինեսցեն՝ բնակեսցեն և ժառանգեսցեն ՚ի նմա։
Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. և որք սիրեն զանուն քո, բնակեսցեն ՚ի նմա։

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. առ 'ի յիշատակ
փրկելոյ զիս Տն: ԿԹ.

ԱԾ յօգնել ինձ նայեաց. եւ Տր յընկե-
րել ինձ փութա:

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, որք խնդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա-
մաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք,
որք ասէին ինձ վաշ վաշ:

Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ ա-
մենեքեան, որք խնդրեն զքեզ Տր:

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ԱԾ, որք
սիրեն զփրկութիւն քո:

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ ԱԾ՝ օգնեա
ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու Տր
իմ՝ մի' յամենար:

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի որդւոյն Յովնա-
դաբայ՝ յետ առաջնոյ գերութեն.

Հ

քեզ Տր յուսացայ, մի' ամաչե-
ցից յաւիտեան. յարդարութե քում
փրկեա եւ ապրեցո զիս:

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո, եւ կեցո
զիս:

Եր իմ ած ապաւէն՝ և տեղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատութի իմ
և ապաւէն իմ դու ես։

Տր իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւո
րի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութի իմ տր, տր յոյս
իմ ՚ի մանկութէ իմմէ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ.
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ. և առ ՚ի քէն է օգնութի իմ յամե
նայն ժամ։

Որպ զի նշանակ եղէ ես բազմաց. և
դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։

Լցցի բերան իմ գովութբ, որպ օրհնե
ցից զփառս քո. զօրհնաբանեալ զմեծ
վայելչութիս քո։

Մի՛ ընկենուր զիս տր ՚ի ժամանակս
ծերութե. ՚ի պակասել զօրութե իմոյ մի՛
թողուր զիս։

Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք պա
շարեցին զանձն իմ, խորհեցան ՚ի միա
սին և ասացին։

Տր եթող զնա, հալածեցուք և հա
ցուք նմա. զի ոչ դք է որ փրկէ զնա։

Տր

Ա՜ծ իմ, մի՛ հեռի առնիր յինէն. և Ա՜ծ յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին զամօթ և զպատկառանս, որք խնդրէին ինձ չար։

Ես յա՜մ ժամ յուսացայց, և յաւելից յօրհնութիւն քո։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւն քո, զօրհանապազ զգովութիւն քո։

Որպէս ոչ թէ խարդախութէ ինչ դիտէի դպրութեան, այլ մտից ՚ի զօրութիւնս Ա՜ն. Տ՜ր՝ յիշեցից զարդարութիւն քո միայն։

Ա՜ծ իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութէ իմմէ. և ցարդ ես պատմեցից զարդարութիւն քո։

Մինչև յալևորիլ և ՚ի ծերանալ, Ա՜ծ իմ մի՛ թողուր զիս։

Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազգի ա՜մի որ գալոցն է։

Զզօրութիւն քո և զարդարութիւն քո մինչև ՚ի բարձունս, զոր արարեր մեծամեծս. Ա՜ծ ո՞ նմանի քեզ։

Որ

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւնս բազում և չարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս. և ի խորոց անդնդոց երկրի հա- ներ զիս։

Յաճախեցեր զզօրութիւնս քո, դարձար և մխիթարեցեր զիս. և ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս։

Արդ՝ և ես խոստովան եղէց քեզ ի պատրաստութիւն սաղմոսաց՝ ճշմարտութ- եամբ. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութեամբ սուրբդ Իսրայէլի։

Ցնծասցեն շրթունք իմ, յորժամ սաղ- մոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ՝ զոր փրկեցեր։

Նաև՝ և լեզու իմ զօրհանապազ խօսես- ցի զարդարութիւնս քո։

Ի ժամանակի ամ յամօթ լիցին և ամա- չեսցեն, ովք խնդրէին ինձ չար։

Ի Սողոմոն Սաղմոս Դաւթի։ ՀԱ.

Աստուած՝ զիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի։ Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ, և զաղքատս քո իրաւամբք։

Ա

Առցեն լերինք զխաղաղութ՟ ժողովր-
դեան, և բլուրք զարդարութի։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեն՟,
և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խո-
նարհեցուսցէ զամբարտաւանս։
Կացցէ և մնասցէ ընդ արևու, յառաջ
քան զլուսին յազգէ մինչև յազգ։
Իջցէ որպ՟ զանձրև ՚ի վր՟ գեղման, որպ՟
ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծագեսցի յաւուրս նր՟ արդարութի,
բազում խաղաղութ՟՝ մինչև կատարես-
ցի լուսին։
Տիրեսցէ նմ՟ ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով. ՚ի
գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի։
Առաջի նր՟ նախ հնդիկք անկցին. և
թշնամիք նր՟ հող կերիցեն։
Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց՝ պա-
տարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք
արաբաց և սաբայ՝ պատարագս բեր-
ցեն նմա։
Երկիրպագցեն նմա ամ՟ Թագաւորք
երկրի. և ամենայն ազգք ծառայեսցեն
նմա։
Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց հզօ-

րի

րի. զաղքատն եւ զտնանկն, որոյ ոչ է
իւր օգնական։
Խնայեսցէ նա յաղքատն եւ ՚ի տնանկն.
եւ զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ՚ի վաշ
խից չարաց փրկեսցէ զանձինս նց՟։
Պատուական է անուն նր՟ առաջի նց՟.
կեցցէ, եւ տացի նմա յոսկւոյն արա
բացւոց։
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ՟ ժամ. եւ
զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։
Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամ՟ երկիր,
եւ ՚ի վերայ գլխոց լերանց։
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նորա, եւ ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տն՟ ոպ՟
խոտ երկրի։
Եղիցի անուն տն՟ օրհնեալ յաւիտեան.
զի յառաջ քան զարեւ է անուն նր՟։
Եւ նովաւ օրհնեսցին ամ՟ ազգք երկրի, եւ
ամ՟ ազինք երանեսցեն նմա։
Օրհնեալ տր՟ ած՟ խորայէլի՝ որ առնէ
սքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն
տր՟ փառաց նր՟ յաւիտեան. լցցի փա
ռօք նորա ամ՟ երկիր. եղիցի
եղիցի։

Ս.օրի

Օրհնու Աննայի Մօրն Սամուէլի։
Թագ. Բ

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի Տ՟ր,
եւ բարձրացաւ եղջիւր իմ
յԱ՟ծ փրկիչ իմ։
Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վերայ
թշնամեաց իմոց· ուրախ եղէց ՚ի փրր
կութե՟ քում։
Զի ոչ գոյ ս՟բ ո՟պ զՏ՟ր, եւ ոչ արդար ո՟պ
զԱ՟ծ մեր· եւ չիք ս՟բ բաց յԱ՟յ մերմէ։
Մի՛ պարծիք եւ մի՛ խօսիք զամբարտա
ւանս· եւ մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր
բան հպարտ մեծաբանութե՟։
Զի գիտութե՟ց՝ Տ՟ր Ա՟ծ պատրաստէ իւրով
իմաստութ՟բ զգիտութի՟՝ յարարածս իւր։
Զօրաց հաստ աղեղունք թուլացան,
եւ տկարք վառեցան զօրութ՟բ։
Յագեք եւ լիք հացիւ՝ նուաղեցան, եւ
քաղցեալք լքին զերկիր։
Ամուլն ծնաւ եօթն, եւ բազմածինն
նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց։

Տ՟ր մեռուցանէ, և տ՟ր կեցուցանէ․
իջուցանէ 'ի դժոխս՝ և հանէ։
Տ՟ր աղքատացուցանէ՝ և տէր մեծա-
ցուցանէ․ խոնարհ առնէ զամբարտա-
ւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ
զտառապեալս յաղբեաց։
Նստուցանէ զն՟ա իշխանս՝ ընդ իշխանս
ժողովրդեան․ և զաթոռ փառաց ժա-
ռանգեցուցանէ նց՟։
Պահարէ զուխտս ուխտաւորաց․ և
օրհնեաց զամս արդարոց։
Զի ոչ թէ իւրով զօրութ՟բ զօրանայ
հզօր․ այլ տ՟ր տկար առնէ զհակառա-
կորդս իւր․ տ՟ր ս՟բ է։
Մ՟ի պարծեսցի խորհրդականն 'ի խոր-
հուրդս իւր․ և մի' պարծեսցի հզօրն
'ի զօրու՟ի իւր․ և մի' պարծեսցի մեծն
'ի մեծութ՟ե իւրում։
Այլ որ պարծին, 'ի տ՟ր պարծեսցի․ 'ի
խորհուրդս գիտու՟ե զտ՟ր ճանաչել։
Առնել զիրաւունս՝ և գործել զարդա-
րութի 'ի վ՟ր երեսաց երկրի։
Տ՟ր ել յերկինս՝ և որոտաց․ և ինքն դա-
տէ առանց բարբառելոյ։

Տայ

Տայ զօրութի՟ն Թագաւորաց մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

Փառք հօր և որ՟։

Մաղթանք։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա՟ծ փրկիչ իմ. հաստա-տեցաւ սիրտ իմ 'ի տ՟ր՝ ամրանամ և հաստատուն։

Մարգարէն տ՟ր՝ վ՟ն որդւոց հաւատացելոց անուանեաց ձօր քոյ և ճառագէ՝ և վ՟ն խաղէ քոյ պատարագացն, ընծայել զաղաչանս մեր, և ծեղ՝ զմեզ։

Բարեխօսութեամբ և աղօթիւք՝ Աստուածածնի, և 'ի նեղութենէ հանապազ։

Վասն գոհանալոյ մեզ զշնորհս և զօ-րութի՟ն 'ի բարերար տ՟նէ մերմէ, զՏ՟ր աղաչեսցուք։

Վ՟ փրկելոյ զմեզ 'ի զօրաւորաց մարդ-կան՝ և յորոգայթից սատանայի, զՏ՟ր՟։

Վ՟ ամ՟ անձանց քրիստոնէից՝ և տանց հաւատացելոց, զՏ՟ր՟։

Վ՟ որք 'ի լերինս՝ յայրս և 'ի փապարս բնակեալ են ս՟բ հարքն մեր, զՏ՟ր՟։

Վ՟ որք սաղմոսիւք և օրհնութ՟ կատա-րեն զամ՟ ժամանակս կենաց իւ՟րնց, զ՟։

 Վ՟

Մ՟ա հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք ճշ-
մարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քո՟ ննջե-
ցին, գ՟որ""։

Նա և՛ միաբան վ՟ս ճշմարիտ և սուրբ
հաւատոյս մերոյ, գ՟որ""։

Զանձինս մեր և զմիմեանս, տ՟ն ա՟յ ա՟
ամենակալին յանձն արաս""։

Ողորմեա՛յ մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ ըստ մեծի
ողորմութե՟ քում. ասաս""։

Ա՟ղօթք։

Գոհանամք զքէն տէր ա՟ծ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ քնոյ
շնորհիւ ողորմութե՟ քո։ Զարթո՛ զմիտս
մեր արդարութ՟ե առ քեզ տ՟ր ա՟ծ մեր.
զի տեսցե՟ն աչք մեր զփրկութի՟ քո։
Նկեսցէ և բնակեսցէ յառ մեզ ա՟ծու՟թի
քո. և ողորմութի՟ քո՝ հովանի և պահա
պան լիցի ՚ի վ՟ր պաշտօնէից քոց. և ըզ
մեզ զծառայս քո՝ արժանի՛ արա ՚ի
տուէ և ՚ի գիշերի և յա՟մ ժամու միշտ
խորհիլ ՚ի սէր պատուիրանաց քոց։
Նա գոհանալով փառաւորել զհայր և
զորդի և զսուրբ հոգին, այժմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խս

Մաղթանքն առնէցուն։
Նաւածոյ Եղջերուաքեացուոց։

Անդամանարար զօրութ և աղբիւր անմա
հութե՝ դու ես քս ած փրկիչ մեր։
Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառ
նել՝ և խոստովան լինել առ քեզ՝ վս
իրաւանց և արդարութե քո։ Նաև այժմ
աղաչեմք զքեզ տր ած մեր, արա ընդ
մեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ
առաւօտու ընդ սրբս քո։ Նաև ընդ նո
սին գոհանալով փառաւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սբյ, այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․

Ամէն։

Մաղթանք։

Գոհութբ և ճշմարիտ խոստովանութե՝
անդադար փառաւորեմք զհայր և զոր
դի և զսբ հոգին, այժմ և միշտ և յաւի
տեանս յաւիտենից․

ամէն։

Օրհնեալ տր մեր յս քս․ ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

՚Ի

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ․
արդարութիւն յերկնից երեւեցաւ։

Սաղմոս․ 84․ 11։

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթայ։

ՀԲ

ԻՐԵՒ ԶԻ

բարի է իսրայէլի ած, և որք ուղիղ են սրտիւք։ Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ էին ոտք · սակաւիկ մի ևս՝ գայթակղեալ էին գնացք իմ։

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս, զխաղաղութի մեղաւորաց ոչ տեսանէի, զի ոչ գոյր վերջ մահու նոցա։

Հաստատուն են տանջանք նոցա, 'ի վաստակս մարդկան չեն նոքա. և ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին:

Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբարտաւանութիւն. արկին զիւրեամբք զամբարշտութիւն և զանիրաւութիւն իւրեանց:

Ելցէ որպէս 'ի ճարպոյ անիրաւութիւն նոցա. զի գնացին նոքա ընդ խորհուրդս սրտից իւրեանց:

Խորհեցան և խօսեցան չարութիւն, և զանիրաւութիւն 'ի բարձունս խօսեցան:

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ:

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն. և աւուրք լիք կատարեալ գտցին 'ի նոսա:

Ասացին՝ զիարդ գիտաց Աստուած, կամ գուցէ արդեօք գիտութիւն աւ 'ի բարձրելոյն:

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է նոցա. կան և ունին զմեծութիւն աշխարհի:

Ասացի՝ 'ի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ. լուացի սրբութեամբ զձեռս իմ: և եղէ ես խոշտանգեալ զօրհանապազ. և կշտամբեանք իմ ընդ առաւօտս:

Ասէպէտ և ասէին՝ թէ այսպէս պատ_
ժեցից, ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց
որոց և ուխտեցից:
'Ի մտի եդի, թէ սակայն և այս ջան: է
առաջի իմ, մինչև մտից 'ի սրբութիւն Այ,
և 'ի միտ առից զկատարած նց̃:
Սակայն վս̃ նենգութե̃ նց̃ տարագիր
արասցես զնս̃ · և կործանեսցես զնս̃
յամբարտաւանութե̃ իւրեանց:
Իսկ զիարդ եղեն յաւեր յանկարծա_
կի, սատակեցան պակասեցան կորեան
վս̃ անօրէնութե̃ իւրեանց, և եղեն որպ̃
երազք զարթուցելոց:
Տր̃ 'ի քաղաքի քում զպատկերս նց̃ ա_
նարգեսցես · զի հուր բորբոքեցաւ 'ի
սրտի իմում, և երիկամունք իմ այլա_
գունեցան:
Ես արհամարհեալ եղէ՝ և ոչ գիտացի ·
որպ̃ զանասուն համարեցայ առաջի քո,
և ես յամ̃ ժամ ընդ քեզ եմ:
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, 'ի խոր_
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, և
փառօք ընկալար զիս:
Ո՞ ինչ կայ իմ ընդ երկինս, կամ
'ի

'ի քէն զինչ ես խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ· ա՟ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ ա՟ծ յաւի՟տն։
Ահաւասիկ որք հեռի արարին զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն· սատակեսցես զա՟մն՝ որք ապստամբ եղեն 'ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ ա՟ծ բարի է, և դնել առ տ՟ր զյոյս իմ։
Պատմել զա՟մ օրհնութիւնս քո, 'ի դրունս դստեր սիօնի։

Սաղմոս Ասափայ։ ՀԳ.

Ընդէ՞ր մերժեցեր ա՟ծ իսպառ· բարկացաւ սրտմտութի՟ն քո 'ի վ՟ր խաշին արօտի քո։
Յիշեա՛ զժողովուրդ քո՝ զոր ստացար 'ի սկզբանէ· փրկեցեր զվիճակ ժառանգութ՟ն քո։
Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար դու 'ի նմա· համբարձ զձեռն քո 'ի վ՟ր ամբարտաւանութ՟ն ն՟ց իսպառ։
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի սրբութ՟ն քում· պարծեցան ատելիք քո 'ի մէջ բարեկենդանութ՟ն իւրեանց։
Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս· և ին

քեանք

քանզի ոչ ծանեան զելս ի վերուստ:
Որպէս յանտառի՝ փայտատօք կոտորեցին զդրունս ն՟ր. ի միասին փայտատօք և մրճօք կործանեցին զնա:
Այրեցին ի հուր զսրբութի՟ քո յերկրի. պղծեցին զխորան անուան քո:
Ասացին ի սիրտս իւրեանց ազգք ն՟ց ի միասին, եկա՛յք լուեցուսցուք զա՟մ տօնս ա՟յ յերկրէ:
Զնշանս մեր ինչ ոչ տեսաք, և ոչ ևս գուցէ մարգարէ, և զմեզ ինչ ոք ոչ ճանաչիցէ:
Մինչև յե՞րբ ա՟ծ՝ նախատէ թշնամին. բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն տ՟ր քո:
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո, և զա՛ջ քո ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ:
Ա՟ծ թագաւոր մեր յառաջ քան զյաւիտեանս. որ արարեր զփրկութի՟ ի մէջ երկրի:
Դու հաստատեցեր զօրութե՟ քով զծով. դու խորտակեցեր զգլուխս վիշապին ի վերայ ջուրց:
Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին, և ե

տուր

տուր զնա կերակուր զօրացն հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս եւ զվտակս.
դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստկութեան։
Քո է տիւ, եւ քո է գիշեր. զլոյս եւ զա
րև դու արարեր. եւ դու հաստատեցեր
զամ սահմանս երկրի. զգարուն եւ զա-
մառն դու ստեղծեր։

Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նա
խատեաց զՏէր. ժողովուրդ անզգամ
բարկացոյց զանուն տր̅ քո։

Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոս
տովան առնի առ քեզ. եւ զանձինս տը
նանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ։

Հայեա՛ց յուխտ քո. զի լցան տունք
աւերելոց յերկրի անիրաւութեան։

Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ. այլ
աղքատք եւ տնանկք օրհնեսցեն զա-
նուն տր̅ քո։

Արի՛ ա̅ծ՝ եւ դատեա՛ զդատաստանս
քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգա-
մէն զօրհանապազ։

Մի՛ մոռանար զձայն պաղատանելոց քոց.
ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց վե-
րասցի հանապազ։

Ի

Ի կատարած · մ'ապականեր · ընդ օրհնութեան։ Սաղմոս
Ասափայ · երգ առ ասորեստանեայս։

ՀԴ.

Պատուիրան եղիցուք առ քեզ իմ , խոստովան եղիցուք և կարդացուք զանուն որ քո։

Պատմեսցից զամ սքանչելիս քո · յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցից։

Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք նր·
ես հաստատեցի զսիւնս նր։

Ասացի անօրինաց , թէ մի՛ անօրինիք և մեղաւորաց , թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր։

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղջիւրս ձեր · և մի՛ խօսիք զմն անիրաւութի։

Զի ոչ յարևելից՝ և ոչ յարևմտից , և ոչ յանապատէ լերանց · այլ ած դատաւոր է։

Զայս խոնարհ առնէ , և զայն բարձրացուցանէ · բաժակ ՚ի ձեռին տն՝ գինի լի անապակ արկեալ · և խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս։

Սակայն՝ մրուր նր ոչ պարպեսցի · և
արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի։
Ես ցնծացայց յաւիտեան · սաղմոս ա-
սացից այ յակոբայ։
Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց փշրես-
ցես · և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

Ի կատարած · ընդ օրհնութիւնս · Բ՛ ապաշխանէր ·
Սաղմոս ասափայ։ ՀԵ

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի այ · և յիս-
րայէլ մեծ է անուն նր ։
Եղև ՚ի խաղաղութն տեղի նր · և բնա-
կութի նր ՚ի սիոն։
Անդ խորտակեց տր զզօրութի աղեղան ·
զզէն՝ զսուր՝ և զճակատամարտ։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս լե-
րանցն յաւիտենից · խռովեսցին ամքն
որք անմիտք են սրտիւք · ննջեցին ըզ-
քունս իւրեանց՝ և ինչ ոչ գտին։
Ամենայն արք՝ ՚ի մեծութե ձեռաց իւր-
եանց · ՚ի սաստէ քումմէ այ յակոբայ
ննջեցին, և որք հեծեալ էին ՚ի ձիս։
Դու ահաւոր ես՝ և ով կարէ կալ առաջի
քո · ոչ երևեսցար դու յերկնից, յայտնի
եղև բարկութի քո։

Երկիր երկեաւ և սասանեցաւ ընդ յառ-
նելն Այ ՚ի դատաստան · ընդ ապրեցու-
ցանել զամ հեզս երկրի։

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առ-
նեն առ քեզ · և ծածկեալք իմաստութ
օրհնեսցեն զքեզ ։

Ուխտս դիք և կատարեցէք Տն Այ մե-
րոյ , ամքն որք շուրջ էք զնովաւ։

Մատուցէք պատարագս ահաւորին ·
որ քաղէ զհոգիս իշխանաց , ահաւոր է
նա քան զամ թագաւորս երկրի։

՚Ի չորրդ · ՚ի տէրունակայ · Սաղմոս Դաւթի ։ ՃԽԱ

Զայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի · ձայ-
նիւ իմով առ Ած , և նայեցաւ առ իս։

Յաւուր նեղութ իմոյ զԱծ խնդրեցի
ձեռօք իմովք · և ՚ի գիշերի առաջի նր
ոչ խաբեցայ։

Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ · յիշեցի
զԱծ՝ և ուրախ եղէ · հոգայի՝ և նուա
ղէր ոգի իմ։

Կանխեցին պահուց աչք իմ · խռովե-
ցայ և ոչ խօսեցայ · խորհեցայ զաւուրսն
զառաջինս · և զամսն յաւիտենից յիշեցի։

Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում ·
հոգայի՝ և տառապէր ոգի իմ։

Մի՞ թէ յաւիտենից մերժեսցէ՞ զիս տ՟ր. և ոչ ևս յաւելցի ՚ի հաճիլ և ևս։
Կամ իսպառ արգելցէ՞ զողորմութ՟ի իւր յինէն. կամ կատարեսցէ՞ զբան իւր ազգէ մինչև յազգ։
Կամ մոռասցի՞ գթալ ա՟ծ իմ և ևս. կամ արգելցէ՞ զգթութ՟ի իւր՝ բարկութ՟բ իւրով։
Ասացի՝ և այժմ սկսայ. այս է նորոգութ՟ն աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս տ՟ն ՚ի սկզբանէ. յի շեցի զսքանչելիս ն՟ր։
Խորհեցայ յա՟մ գործս քո, և ՚ի ձեռս գործս քո խորհեցայ։
Ա՟յ՝ ՚ի սրբութ՟ե են ճանապարհք քո. ո՞վ է ա՟ծ մեծ՝ որպ՟է զա՟ծ մեր. դու ես ա՟ծ, որ առնես զսքանչելիս։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութ՟ի քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողո֊վուրդս քո՝ զորդիսն յակոբայ և յով֊սեփու։
Տեսին զքեզ ջուրք ա՟ծ, տեսին զքեզ ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։
Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք քո

գնան 'ի ձայնէ որոտմանց քո անուին:
Երեւեցան փայլատակունք քո տիեզե-
րաց, խռովեցաւ և դողաց երկիր:
'Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շա-
ւիղք քո 'ի ջուրս բազումս. և հետք
քո ոչ երևին:
Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովր-
դեան քո, 'ի ձեռն Մովսիսի և Ահարոնի:

'Ի չորրդ. Իմաստութն Ասափայ: ՀԷ.

Նայեցարուք ժողովուրդք յօ-
րէնս իմ. խոնարհեցուցէ՛ք
զունկն ձեր 'ի բանս բերանոյ
իմոյ:
Բացից առակաւ զբերան իմ, և խօսե-
ցայց զառակս 'ի սկզբանէ:
Որ լուաք և ծանեաք զայս, և հարքն
մեր պատմեցին մեզ:
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նց յազգ
յազգս, պատմել զօրհնութիւնս տն՝ զզօրութի
և զսքանչելիս իւր զոր արար:
Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յա

կօբ , և օրէնս եդ 'ի վերայ իսրայէլի։
Որինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն
մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց․
զի ծանիցեն յազգ յայլ։
Որդիք որք ծնանիցին՝ յարիցեն և պատ
մեսցեն զայս որդւոց իւրեանց․ զի դի
ցեն առ ա̃ծ զյոյս իւրեանց, և մի՛ մո
ռասցին զգործս ա̃յ։
Զպատուիրանս նր̃ խնդրելով խնդ
րեսցեն․ և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն
իւրեանց։
Ազգ չար և դառնացօղ․ ազգ՝ որ ո՛չ
ուղղեաց զսիրտ իւր, և ո՛չ հաստա
տեաց առ ա̃ծ զհոգի իւր։
Որդիք եփրեմի լիաձիգք և պնտաձիգք,
յաւուր պատերազմի՝ կապարձս դար
ձուցին։
Ո՛չ կացին նոքա յուխտի ա̃ն․ և ըստ
իրաւանց նր̃ ո՛չ կամեցան գնալ։
Մոռացան զերախտիս նր̃, և զսքանչե
լիսն՝ զոր եցոյց նց̃։
Առաջի հարց նց̃՝ զոր արար զսքանչե
լիս իւր, յերկրին եգիպտացւոց՝ և 'ի
դաշտին տայանու։

 Եհերձ

Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնոսա. և կացոյց
զջուրսն ոպ՟ ՚ի տիկս:
Առաջնորդեաց նց՟ ամպով ՚ի տուէ .
և զա՟մ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ:
Հերձ զվէմն յանապատին , և ետ ըմ
պել նց՟ ոպ՟ ՚ի խորոց մեծէ:
Եհան զջուրսն ՚ի վիմէն . և հոսեաց ոպ՟
զգետս զջուրսն:
Սակայն յաւելին ՚ի մեղանչել . և ևս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի:
Փորձեցին զա՟ծ ՚ի սիրտս իւրեանց , ՚ի
խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց:
Տրտնջեցին զա՟յ՝ և ասացին . մի՛ թէ
կարօղ իցէ ա՟ծ պատրաստել սեղան յա
նապատի:
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին
ջուրք , և վտակք խաղային ՚ի նմանէ:
Աղէ՝ հաց ևս կարասցէ տալ նա մեզ .
կամ պատրաստեսցէ՞ սեղան ժողովր
դեան իւրոյ:
Վասն այսորիկ լուաւ զայս տ՟ր , և յապա
ղեաց . հուր բորբոքեցաւ ՚ի յակոբ , և
բարկութիւն ել ՚ի վերայ իսրայէլի:
Զի ոչ հաւատացին յա՟ծ , և ոչ յուսա
ցան ՚ի փրկութիւն ն՟ր:

Հրաման ետ ամպոց ՚ի վերուստ, և ըզ
դրունս երկնից եբաց. և տեղեաց ՚ի նոսա
զմանանայ ՚ի կերակուր։
Զհաց երկնից ետ նոցա, զհաց հրեշտա
կաց կերին մարդիկ. և լցոյց ՚ի նոսա զկե
րակուր ՚ի լիութիւն։
Եհան զհողմն հարաւոյ, և էած զօրութեամբ
իւրով զհիւսիսին։
Տեղեաց ՚ի նոսա միս որպէս զհող. որպէս զաւազ
ծովու զթռչունս թևաւորս։ Անկան ՚ի
մէջ բանակի նոցա, և շուրջ զվրանօք նոցա։
Կերին և յագեցան յոյժ. և զցանկութիւն
նոցա ետ նոցա. և ոչ ինչ կարօտ եղեն ՚ի ցան
կութենէ իւրեանց։
Մինչդեռ կերակուրք ՚ի բերանս իւր
եանց էին, բարկութիւն Աստուծոյ ել ՚ի վերայ նոցա։
Սպան զբազումս ՚ի նոցանէ. և զընտիր
ընտիրս իսրայէլի սատակեաց։
Յայսմ ամենայնի մեղան և ևս, և ոչ հաւա
տացին սքանչելեաց նորա։
Պակասեցան յունայնութեան աւուրք նոցա.
և ամք նոցա փութապէս անցին։
Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդրէին ըզ
նա. դառնային և առաւօտ առնէին առ
Աստուած։

Յիշեցին՝ զի Ած օգնական էր նց. Ած
բարձրեալ փրկիչ էր նց։
Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց, եւ
լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. եւ
սիրտք նց ոչ էին ուղիղք ընդ նմա. եւ
ոչ հաւատացին ուխտի նր։
Նա ինքն գթած էր, քաւէր ըզ
մեղս նց՝ եւ ոչ ապականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի
իւր, եւ ոչ բորբոքէր զամենայն սրտ
մտութի իւր։
Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա. հոգի
որ ելանէ՝ այլ ոչ եւս դառնայ։
Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա
յանապատի. եւ բարկացուցին զբարձ
րեալն յանջրդի։
Դարձան՝ եւ փորձեցին զԱծ, եւ զսբն
իսրայէլի զայրացուցին։
Ոչ յիշեցին զձեռն նր. յաւուր յո
րում փրկեաց զնս ի ձեռաց նեղչաց նց։
Որ արար զնշանս եւ զսքանչելիս իւր՝
յերկրին եգիպտացւոց, եւ ի դաշտին
տանեոս։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա. եւ

զանձ

զանձրեւս նց՟, զի մի՛ արբցեն:

Առաքեաց 'ի նս՟ շանաճանճ՝ եւ եկեր զնս՟. եւ գորտիւ ապականեաց զնս՟:

Ետ ժանկոյ զպտուղս նց՟. եւ զվաստակս նոցա՝ մարախոյ:

Եհար կարկտիւ զայգիս նց՟. եւ զթզենիս նց՟՝ եղեամամբ:

Մատնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նց՟. եւ զստացուածս նց՟՝ հրով դատեաց:

Առաքեաց 'ի նոսա զսրտմտութիւն բար_կութեան իւրոյ. զսրտմտութիւն՝ զբար_կութիւն՝ եւ զնեղութիւն:

Առաքեաց 'ի նոսա տանջանս՝ 'ի ձեռն հրեշտակի չարի. եւ դիմեցոյց 'ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ:

Ոչ խնայեաց 'ի մահուանէ զանձինս նց՟. եւ զանասունս նց՟ 'ի մահ մատնեաց:

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպ_տացւոց, զսկիզբն ամ՟ վաստակոց նց՟ 'ի յարկս քամայ:

Չորդեան ետ որպ՟ խաշինս ժողովրդեան իւրոյ. եւ եհան զնոսա որպէս զհօտ յանապատ:

Առաջնորդեաց նց՟ յուսով, եւ ոչ եր_

կեան. եւ զԹշնամիս նց՝ ծով ծածկեաց:
Ածն զնս ՚ի լեառն սրբուե իւրոյ.
՚ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նր:
Մերժեաց յերեսաց նոցա զհեթա-
նոսս. եւ վիճակեցոյց ՚ի նմ զվիճակ ժա-
ռանգուե իւրոյ. եւ բնակեցոյց ՚ի յարկս
նոցա զազգն իսրայէլի:
Փորձեցին՝ դառնացուցին զած բարձ-
րեալն, եւ զվկյուե նր ոչ պահեցին:
Դարձան խոտորեցան որպէս եւ հարքն
իւրեանց, դարձան՝ եւ եղեն որպէս զա-
ղեղն թիւր:
Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բա-
գինս իւրեանց. եւ դրօշելովք իւրեանց
նախանձ արկին նմա:
Լուաւ ած, եւ արհամարհեաց զնոսա.
եւ ամարգեաց յոյժ զիսրայէլ:
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սե-
լովմ. զխորանն՝ զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ
մարդկան:
Մատնեաց ՚ի գերուի զզօրուի նց. եւ
զգեղ նց ՚ի ձեռս Թշնամեաց նց:
Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր. եւ
զժառանգուի իւր անտես արար:

Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր. և կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ։

Քահանայք նոցա անկան ի սուր. և զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր։

Զարթեաւ որպէս ի քնոյ Տէր, որպէս հզօր զի թափէ զգինի։

Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նախատինս յաւիտենից արար զնոսա։

Մերժեաց նա զխորանն Յովսեփու, և զազգն Եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։

Այլ ընտրեաց նա զազգն Յուդայ. զլեառն Սիոն, զոր և սիրեաց։

Շինեաց որպէս միեղջերւոյ զսրբութիւն նորա. յերկրի հաստատեաց զնա յա-ւիտեան։

Ընտրեաց զԴաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա ի հօտէ խաշանց. ի վեր ջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։

Հովուել զՅակոբ ծառայ իւր, և զԻս-րայէլ ժառանգութիւն իւր։

Արածէր զնոսա իմաստութեամբ սրտի իւ-րոյ. յանմեղութեան ձեռաց իւրոց առաջ-նորդէր նոցա։

Ա՛ մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութի՟ քո. պղծեցին ըզտաճար սբ̄ քո։

Արարին զերուսաղէմ որպէս զհիւղս մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց՝ գէշ թռչնոց երկնից, և զմարմինս սբ̄ց քոց՝ գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւնս նց̄ որպէս ջուր՝ շուրջ զերուսաղէմաւ, և ո՛չ ոք էր՝ որ թաղէր զնոսա։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։

Մինչև յե՞րբ տր̄՝ բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի ոպ̄ հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութի քո 'ի վր̄ ազգաց՝ որք զքեզ ո՛չ ճանաչեցին. 'ի վր̄ թագաւորաց՝ որք զանուն քո ո՛չ կարդացին. զի կերին զյակոբ, և զտեղի նր̄ աւերեցին։

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղ վաղեսցէ առ մեզ ողորմութի քո տր̄, զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա՛ մեզ ա՛ծ փրկիչ մեր, վասն փա-
ռաց անուան քոյ։

Տ՛ր փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս մեր
վասն անուան քոյ։

Մի՛ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ուր է ա՛ծ նոցա։

Եւ յայտնի եղիցի ՚ի վերայ հեթա-
նոսաց, առաջի աչաց մերոց. առ՚ի խնդ-
րել զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որ
և հեղաւ։

Մտցէ առաջի քո հեծութի՛ կապելոց.
ըստ մեծութե՛ բազկի քո՝ շահեա՛ զու-
զորդիս սպանելոց։

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթն պատիկ
՚ի ծոց նց, զնախատինս իւրեանց զոր
նախատեցին զ.քեզ տ՛ր։

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ,
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւի-
տեան, ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհ-
նութիւնս քո։

՚Ի չարչարանս ՚ի վ՛ր շառանջելոց Հնչայունքն.
Մաղթես պատկաց։ Հին

Որ հովուեսդ իսրայէլի՝ նայեաց, որ
առաջնորդես որպ խաշին յովսեփու։

Որ

Որ նստիս 'ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առա-
ջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի։
Զարթո՛ զզօրութիւն քո, և եկ 'ի կեցու-
ցանել զմեզ։
Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։
Տէր Աստուած զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բարկա-
նաս յաղօթս ծառայից քոց։
Ջամբեցեր մեզ հաց արտասուօք. և
արբուցեր մեզ արտասուս չափով։
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մե-
րոց, այպն կատականաց թշնամեաց մերոց։
Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս՝ և զնա տնկեցեր, և առա-
նորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նորա՝ և էլից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի
նորա, և բարունակք նորա զմայրս Աստուծոյ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով. մինչև
'ի գետս են շառաւիղք նորա։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա, և կթեն
զնա անցաւորք ճանապարհի։

Ապա

Սպականեաց զնա խոզ անտառի, և
երէ վայրի արածեցաւ ՚ի նմա։
Տ̅ զօրուե̅ց՝ դա՛րձ, հայեա՛ց յերկնից
և տե՛ս. ա՛յց արա այգւոյս այսմիկ, և
դարմա՛ն տուր սմա, զոր տնկեաց աջ քո։
՚Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ ՚ի հուր և
աւերեալ, ՚ի սաստէ քումմէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն, աջ քո
՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա ՚ի քեզ։
Ո՛չ ևս ՚ի բացեայ եղիցուք մեք ՚ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո
տ̅ր կարդասցուք։
Տ̅ զօրութ̅եց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և կեցցուք։
՚Ի կատարած. ՚ի հնձանաց. Սաղմոս Ասափայ։

Ձ

Ցնծացէ՛ք առ ա̅ծ, օգնական է մեր.
աղաղակեցէ՛ք առ ա̅ծ Յակոբայ։
Առէ՛ք սաղմոս, և տո՛ւք օրհնութի̅. սաղ-
մոս ասացէ՛ք նմա ՚ի ձայն քաղցրութե̅։
Փո՛ղ հարէք ՚ի գլուխս ամսոց. յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք
են ա̄յ յակոբայ։
Վկայութի̄ն յովսեփու՝ զոր եդ ը̄ն նմա·
ո̄ւ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց,
լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։
'Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նր̄·
և զձեռս նր̄ յորթ և 'ի թի ծառայեցին։
'Ի նեղութե̄ կարդացեր առ իս՝ և փրկե
ցի զքեզ· լուայ քեզ 'ի դաղտնութե̄
մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վ̄ր ջուրցն
հակառակութե̄։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ,
և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։
Մի՛ եւս եղիցին քեզ ա̄ծք ումի ժամայնք·
և մի՛ երկիրպագանիցես դու ա̄յ օտարի։
Ես եմ տէր ա̄ծ քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց· բա՛ց զբերան
քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում,
և Իսրայէլ միտ ինչ ոչ նայեցաւ։
Բարձի թողի զն̄ս երթալ զհետ կամաց
սրտից իւրեանց· զի գնասցին նոքա ըստ
կամս անձանց իւրեանց։
Օ՜ի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ

ինձ, կամ Իսրայէլ ի ճանապարհս իմ գնացեալ էր։
Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոցա, և ի վերայ նեղչաց նոցա արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք տեառն ստեցին նմա, և եղիցին ժամանակք նոցա յաւիտեան։
Կերակրեաց զնոսա ի պարարտութենէ ցորենոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց զնոսա։

Սաղմոս ասափայ։ ՁԱ.

Աստուած եկաց ի ժողովս աստուածոց, և ի մէջ նոցա դատէր զնոսա։
Մինչև յերբ դատիք անիրաւութիւն, և զերեսս առնուք մեղաւորաց։
Դատ արարէք որբոյն և աղքատի. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհին։
Փրկեցէք զաղքատն և զտնանկն, ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնա։
Ոչ իմացան և ոչ ի միտ առին, ի խաւարի գնացին, և շարժեսցին ամենայն հիմունք երկրի։
Ես ասացի թէ աստուածք էք, կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան։
Դուք ահաւասիկ որպէս զմարդիկ մեռանիք. և որպէս զմի յիշխանաց անկանիք։
Արի տէր, և դատեա զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս։

Օրհնութիւն. Սաղմոս Ասափայ.
ՁԲ

Ա՝ ո՞ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր
և մի՛ դադարիր ած:
Զի ահա՛ թշնամիք քո գո-
չեցին, և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց:
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկե-
ցին զգիտութի. խորհեցան ի վր սրբոց
քոց, և ասացին:
Եկայք սատակեսցուք զնս յազգաց, և
մի՛ յիշեսցի անուն իսրայէլի և ևս:
Խորհեցան միաբանութբ ի միասին.
և վասն քո ուխտ արարին:
Բնակիչք եդովմայեցւոց՝ և իսմայելա-
ցիք, մովաբ և հագարացիք:
Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ, և այլազգիքն
ընդ բնակչօքն հանդերձ ծուրայ:
Նաև ասուր եկեալ էր ընդ նոսա. ա-
մենեքեան սոքա՝ զօրավիգն էին որ-
դւոցն ղովտայ
Արա՛ զնս որպէս զմադիամ, որպէս զսիսարա,
և որպէս զյաբին՝ ի ծործորան կիսոնի:

Սատակեցան նոքա յականս դովրայ . և
եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Արա՛ զիշխանս նց ոպ զօրէբն . զէբն ,
զզեբէէ, զսաղմանա, և զամ իշխանս նց։
Որք ասացին՝ ժառանգեսցո՛ւք 'ի մեզ
զսրբութիւն այ։
Ած իմ՝ արա՛ զնոսա ոպ զանիւ՛ , և ոպ
զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս , ոպ
բոց՝ զի կիզու զլերինս։
Այնպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ
քով . և բարկութեամբ քով խռովեցու
ցես զնոսա ։
Լից զերեսս նց անարգանօք , և խնդ-
րեսցեն զանուն քո Տր։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս
յաւիտենից , և ամօթալից կորիցեն։
Ծանիցեն զի անուն քո Տր է . և դու
միայն բարձրեալ ես 'ի վր ամ երկրի։

Ի կատարած . վս հնձանացն . որդւոցն Կորխայ
Սաղմոս: ՁԳ.

Որպէս սիրելիք են յարկք քո Տր զօ
րութեանց . ցանկայ և փափագի անձն իմ
'ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ՝ ցնծասցեն առ
ա՟ծ կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն · և
տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո տ՟ր զօրութե՟ց, թագաւոր
իմ և ա՟ծ իմ։

Երանի՛ ամենեցուն՝ որ բնակեալ են 'ի
տան տեառն · յաւիտեանս յաւիտենից
օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութի՟ իւր 'ի
քէն է · ելս եդ 'ի մտի իւրում 'ի հով
տէս արտասութե՟ 'ի տեղւոջ՝ յորում
ուխտեաց։

Զօրհնութի՟ տասցի՝ որ զօրէնս դնէ ·
գնասցէ նա 'ի զօրութե՟ 'ի զօրութի՟ · և
երևեսցի՛ ա՟ծ հրեշտակաց 'ի սիոն։

Տ՟ր ա՟ծ զօրութե՟ց՝ լո՛ւր աղօթից իմոց ·
ունկն դիր ա՟ծ յակոբայ։

Ընդունող ես դու մեր · տե՛ս ա՟ծ և
նայեա՛ց յերեսս օծելոյ քո։

Վասն զի լաւ է ինձ՝ մի օր 'ի գաւիթս
քո, քան զհազարս։

Ընտրեցի ես ընդ աղբ դալ 'ի տան ա՟յ
աւանել, քան բնականալ 'ի յարկս մե
ղաւորաց։

Զողորմութիւն և զճշմարտութիւն սիրէ Տէր Աստուած մեր․ զշնորհս և զփառս տացէ:

Տէր ո՛չ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ, որ գնան յանբծութեան:

Տէր Աստուած զօրութեանց, երանեալ է այր՝ որ յուսայ ի քեզ:

Ի չ[illegible] ․ [illegible] ․ Սաղմոս Դաւթի:

ՁԴ․

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ:

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո, և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա:

Լուցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո, և դարձար ի բարկութենէ սրտմտութեան քո:

Դարձո՛ առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր, և դարձո՛ զսրտմտութիւնս քո ի մէնջ:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ Տէր․ և մի՛ ձգեր բարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ:

Տէր՝ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ․ և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:

Ցո՛յց մեզ Տէր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւն քո տո՛ւր մեզ:

Լուայց զինչ խօսի Տէր Աստուած մեր․ խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ

սա

առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դար
ձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն՝ մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցեն. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցեն։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից հայեցաւ.

Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր։

Սաղմոս Դաւթի · Աղօթք Նուէրքոյ։ ՁԵ

Խոնարհեցո Տէր զունկն քո և լուր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահեա զանձն իմ սուրբ Տէր. և փրկեա զծառայս քո ած իմ, որ 'ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեա ինձ Տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու Տր՝ քաղցր և ուղիղ ես · բա
զումողորմ առ ամենեսեան, որք կար
դան առ քեզ։

Ունկն դիր Տր աղօթից իմոց, և նայեա՛
՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ
քեզ, և լուար ինձ։

Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս Տր·
և ո՛չ ոք է ըստ գործս քո։

Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և
երկիրպագցեն առաջի քո, և փառաւոր
արասցեն զանուն քո յաւիտեանս։

Մեծ ես դու Տր՝ և առնես սքանչե_
լիս · և դու միայն ես Ած։

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում,
և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քում, և ու
րախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուա
նէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ Տր Ած իմ
բոլորով սրտիւ իմով · փառաւոր արա
րից զանուն քո յաւիտեանս։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տր · և
փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց։

Ած, անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ · և ժո_

 ղովք

ղովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ · և ոչ համարեցան զքեզ Ած առաջի իւրեանց: Եւ դու Տր Ած իմ, գթած ես և ողորմած, երկայնամիտ՝ բազումողորմ և ճշմարիտ · Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ: Տուր զօրութի ծառայի քո · կեցո զորդի աղախնոյ քո · և արա ընդ իս նշան բարութե: Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն · զի դու Տր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս

Սաղմոս օրհնութե · որդւոցն Կորխայ: ՁԶ.

Հիմունք նոր ՚ի լերինս սբ նոր · սիրէ Տր զդրունս Սիոնի՝ առաւել քան զամ յարկսն Յակոբայ:

Փառաւորեալն խօսեցաւ վս քո, աշ-
հաւատին քաղաքդ այ:

Յիշեցի զՌահաբ և զԲաբիլոն՝ որք ճանաչեն զիս · ահա այլազգիք և Տիւր՝ և ժողովուրդք Հնդկաց, սոքա եղեն անդ: Սիոնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ՚ի նմա · և ինքն հիմունս էարկ ՚ի նմա բարձրեալն: Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ: Ոպ զի ուրախ լինիցին ՚ի քեզ ամքն · որոց բնակութի ՚ի քեզ է:

Ի կատարած. վասն մաղաղեթայ իմաստութեան. զի եւ պատասխանի Եմանայ իմաստութեան Իսրայէլի։ ՁԷ.

Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ, ի տուէ կարդացի եւ գիշերի առաջի քո։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր, խոնարհեցո զունկն քո ի խնդրուածս իմ։

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, եւ կեանք իմ ի դժոխս մերձեցան. եւ համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն ի գուբ։ Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, եւ ի մեռեալս ազատ։

Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն ի գերեզմանս։

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ի ձեռաց քոց մերժեցան։

Եդին զիս ի գբի ներքնում, ի խաւարի եւ ի ստուերս մահու։

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր ի վերայ իմ։

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. եւ եդին զիս նշաւակ իւրեանց։

Մատնեցայ՝ եւ ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։

Աղաղակեցի առ քեզ Տէր զօրհանապազ, եւ

համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Մի՛ թէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս քո. կամ բժիշկք՝ յարուցեն, խոստովան առնիցեն առ քեզ։

Մի՛ թէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ՚ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս քո ՚ի կորստեան։

Մի՛ թէ ծանուսցիցին ՚ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ։

Եւ ես առ քեզ տէր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։

Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի մանկութենէ իմմէ. ՚ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ափշեցայ։

Յիս հատանեցան բարկութիւնք քո. ահ-հաւիրք քո խռովեցուցին զիս։

Շրջեցան զինև որպէս ջուր, զօր ամենայն պաշարեցին զիս ՚ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան իմոյ։

Իմաստութիւն Եթանայ Իզրայելացւոյ։

ՁԸ.

Զողորմութիս քո Տր յաւիտեան օրհնեցից. ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիս քո բերանով իմով։

Ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութբ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութի քո։

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո. և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք զսքանչելեաց քոց Տր, և ճշմարտութի քո յեկեղեցիս սրբոց։

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ. կամ ո՞վ նմանիցի Այ յորդիս Այ։

Ած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբց իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վր այնոցիկ, որք շուրջ են զնովաւ։

Տր Ած զօրութեց, ո՞ նմանի քեզ. հզօր ես դու Տր՝ և ճշմարտութի քո շուրջ է զքեւ։

Դու տիրես զօրութեանց ծովու. և զխռո
վութի ալեաց նորա դու ցածուցանես:
Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրա-
ւորս զամբարտաւանս. 'ի զօրութի բազ
կի քո՝ ցրուեցեր զթշնամիս քո:
Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշ
խարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր.
զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թա
բոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն:
Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութի. զօրաս
ցի աջ քո՝ և բարձր եղիցի ձեռն քո:
Յարդարութի և յիրաւունս հաստատեալ
է աթոռ քո. ողորմութի և ճշմարտութի
գնասցեն առաջի երեսաց քոց:
Երանի ժողովրդեան, որ գիտէ զօրհ
նութիս քո տր. 'ի լոյս երեսաց քոց գնաս
ցեն, և յանուն քո ցնծասցեն զօրհանա
պազ, և յարդարութեան քում բարձր ե-
ղիցին:
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես տր. և
'ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր:
'Ի տնէ է օգնութիւն սբյն իսրայէլի՝
Թագաւորին մերոյ:
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որ

 դիս

դիս քո, եւ ասացեր. Եդի զօգնութիւն իմ
'ի վերայ հզօրին, եւ բարձր արարից զընտ
րեալն 'ի ժողովրդենէ իմմէ։
Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, եւ իւղով
սրբով իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա. եւ բազուկ իմ
զօրացուսցէ զնա։
Մի՛ մեղիցէ նմա թշնամի, եւ որդի անօ
րէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, եւ
զատելիս նորա 'ի պարտութիւն մատնեցից։
Ճշմարտութիւն իմ եւ ողորմութիւն իմ ընդ նմա.
եւ յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։
Եդից 'ի ծովու զձեռն նորա. եւ 'ի վերայ
գետոց զաջ նորա։
Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես
դու, Աստուած ընդունօղ փրկութեան իմոյ։
Ես անդրանիկ արարից զնա, եւ բարձր
քան զամենայն թագաւորս երկրի։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն
իմ, եւ ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից
զզաւակ նորա. եւ զաթոռ նորա որպէս
զաւուրս երկնից։

 Եթէ

Եթէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ, և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Եթէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն, և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա, և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա։
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից ՚ի նոցանէ. և ոչ ննգեցից ճշմարտութեան իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ իմ. և զինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ոչ արհամարհեցից։
Միանգամ երդուայ ՚ի սրբութիւն իմ, թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. և աթոռ նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ. և որպէս զլուսին, զի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յերկինս։
Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և անարգեցեր. և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քումմէ. պղծեցեր յերկիր զսրբութիւն նորա։
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա, և եդեր զամուրս նորա ՚ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա ամենայն անցաւորք ճանապարհի. և եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց։

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա. և ու-
րախ արարեր զամ թշնամիս նորա։
Դարձուցեր զօգնութիւն ի սրոյ նորա. և
ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութիւն նորա. և զաթո-
ռ նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուաղ արարեր զաւուրս ժամանակաց
նորա. և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ Տէր դարձուցանես զերեսս քո
իսպառ. բորբոքեսցի ո՞րպէս հուր բարկու-
թիւն քո։ Իսկ արդ՝ յիշեա և տես, թէ ով է
իմ հանգիստ. մի թէ ի զո՞ւր ինչ ստեղ-
ծեր զամ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ ըզ
մահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձե-
ռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո Տէր առաջինք,
զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայի քո, զոր
ընկալայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո Տէր.
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ Տէր յաւիտեանս յաւի-
տենից. եղիցի եղիցի։

Օրհնութիւն Եսայեայ որդւոյն Ամովսայ։

Եսայ. ԻԶ։

Ի գիշերայց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել առ քեզ ա՟ծ։

Վ՟ս զի լոյս են հրամանք քո ի վ՟ր երկրի. ուսարուք զարդարութ՟ի բնակիչք երկրի։

Վարկեսցի ամբարիշտն, և այլ ոչ ևս ուսցի առնել յերկրի զարդարութ՟ի ճշմարտութ՟ե։

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զփառս տ՟ն։

Տ՟ր՝ բարձր ես, և բազուկ քո հզօր. և նոքա ոչ գիտացին։

Գիտասցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ արկցի անխրատ ժողովրդեան. և արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ։

Տ՟ր ա՟ծ մեր՝ տո՛ւր մեզ զխաղաղութ՟ի քո. զի ըստ ա՟մ գործոց մերոց հատուցաւ մեզ։

Տ՟ր ա՟ծ մեր՝ ստացի՛ր զմեզ. զի բաց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զանուն քո անուանեմք զօր հանապազ։

Իսկ

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք յարուցանիցեն։

Վասն այսորիկ ածեր հարեր սատակեցեր և ջնջեցեր զամ արու մանուկ նց։

Յաւել տր զչար ՚ի վր չարի նց. և ած- զչար ՚ի վր անօրինաց երկրի։

Տր՝ ՚ի նեղութե յիշեցաք զքեզ. զի փոքր մի նեղութիւն է խրատ քո ՚ի վր մեր։

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցէ ժամանակ ծննդեանն, և առ ցաւս իւր ճչիցէ։

Այնպէս եղաք սիրելոյ քում տր. յահէ և յերկիւղէ քո յղացեալ երկնեցաք, և ծնաք զհոգի փրկութե քո։

Ո՛չ եւս կործանիցուք մեք, այլ կործանեսցին անօրէնք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք. և կենդանասցին ամենեքեան, որք եդեալ են ՚ի գերեզմանս։

Զուարթասցեն ցնծասցեն, և ուրախ եղիցին դաստարեալք յերկրի։

Վասն զի՝ ցօղդ որ ցօղի ՚ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն

ամբարշտեալ սատանայեցն։

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛ մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց։

Փախի՛ր և թագի՛ր առ ժամանակ մի՝ մինչև անցցէ բարկութի տն։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սբյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Մաղթանք։

Խաղաղուեց տուօղ Քս, զխաղաղութի և զերկնային օրհնութի քո պարգևեա յարարածս քո։

Մարդասէր տր՝ վս սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վս խաչի քոյ պատուականին, ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

Զհաւատամն և զողորմեա, 'ի վերջն Լուսաւորչականին գտցես 'ի 35. երեսն։

Հաստատեաց նա յակոբ զհրաման իւր·
եւ նա իէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Սաղմոս. 104. 9։

Աղօթք Մովսէսի առն Այ։

ՁԹ

Տ՝ ԱՊԱՒԷՆ եղեր մեր ազգէ մինչեւ յազգ. մինչչեւ լերինք հաստատեալ էին, և մինչչեւ ստեղ ծեալ էիր զերկիր՝ և զա͞մ տիեզերս։

Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու ես. մի՛ դարձուցաներ զմարդ ՚ի տառապանս. և ասացեր, դարձարո՛ւք աւխ որդիք մարդկան։

Հա

Հազար ամ յաչս տն̄ որպ օր երեկն՝ զի
եանց · որպ պահ մի գիշերոյ · և ամք նց
անարգութ̄ե եղիցին։

Ընդ առաւօտս որպ դալարի բուսցին ·
ընդ առաւօտս որպ դալարի զուարճա
ցին և ծաղկեսցին · ընդ երեկոյս թառ
շամեսցին՝ չորասցին և անկցին։

Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութ̄ե քումմէ,
և՚ի սրտմտութ̄ե քումմէ խռովեցաք։

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, և զկեանս
մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց։

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան · և
՚ի բարկութ̄ե քումմէ խռովեցաք։

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպ
սարդի · և թիւ աւուրց ամաց մերոց
՚ի նմ̄՝ եօթանասուն ամ։

Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն ամ ·
և որ ինչ աւելի է քան զայն, ցաւօք և
հեծութ̄բ։

Ահա ՚ի վր̄ մեր հեծութի, և խրատեցաք ·
իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութի բարկու
թ̄ե քո · և կամ յահէ քումմէ զսրտմ
տութ̄ի քո համարեսցի։

Այսպ ցոյց ինձ զաջ քո · և որ խոնարհ
են սրտիւք, զիմաստութի քո։

Պահեա Տր՝ մինչև յերկր. մխիթարեաց
՚ի ծառայս քո։
Լցաք առաւօտու ողորմութ քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք՝ զամ աւուրս
կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն յորս
խոնարհ արարեր զմեզ. և ամացն՝ յորս
տեսաք զչարչարանս։
Հայեաց Տր ՚ի ծառայս քո՝ և ՚ի գործս
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց
նց. եղիցի լոյս Տն այ ՚ի վր մեր։
Զգործս ձեռաց մերոց՝ ուղղեա Տր
՚ի մեզ. և զգործս ձեռաց մերոց յա
ջողեա մեզ։

Օրհնութ. գովութե դաւթի։ Պ

Որ բնակեալն է յօգնութ բարձրելոյն,
ընդ հովանեաւ այ յերկնից հանգիցէ։
Ասասցէ Տն՝ ընդունող իմ ես. ապա
ւէն իմ այծ, և ես յուսամ ՚ի նա։
Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որսո
ղին, և ՚ի բանից ՚ի խռովութե։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՚ի
հովանի թևոց նր յուսասցիս։
Ոչ զէն շուրջ եղիցի զքև՝ ճշմարտութ
նր։

Մ՚չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ո՛չ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի գայթակ
ղութէ դիւէն ՚ի հասարակ աւուր։
Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ
ինչ ո՛չ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու,
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
զի դու Տ̃ր յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն,
զի ո՛չ հասցեն առ քեզ չարք. և տան
ջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վս̃
քո, ՚ի պահել զքեզ յամ̃ ճանապարհս քո։
՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի
մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո։
՚Ի վ̃ր իժից և քարբից գնասցես դու. և
առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից
զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա.
և առ նմա եղէց ՚ի նեղութե̃։

Փրր

փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ։

Օրհնութեան Սաղմոս տաւթի։ ՂԱ.

Բարի է խոստովան լինել տեառն. և սաղ
մոս ասել անուան քում բարձրեալ։
Պատմել յառաւօտու զողորմութիւն քո,
և զճշմարտութիւն քո ՚ի գիշերի։
Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ, ՚ի ձայն
օրհնութեան գովել։
Ուրախ արարեր զիս տէր յարարածս քո,
և՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր, և յոյժ
խոր են խորհուրդք քո։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ. և
անմիտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ։
՚Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպէս խոտ. ՚ի
ծաղկիլ այնոցիկ՝ որք գործեն զանօրէնութի
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից.
և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս տէր։
Զի ահա թշնամիք քո տէր. զի ահա թշ
նամիք քո կորիցեն, ցրուեսցին ամենքին՝
որք գործեն զանօրէնութիւն։
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերուի եղջիւր
իմ, և ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ պարարտութեան։

Ետես աչքն իմ 'ի թշնամիսն իմ, որք յա-
րուցեալ են 'ի վերայ իմ չարութ՟, 'ի նմա
լուիցէ ունկն իմ:

Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին.
որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին
Տնկեալք եղիցին 'ի տան տ՟ն, եւ 'ի գա-
ւիթս ա՟յ մերոյ ծաղկեսցին:

Այս եւ բազումք եղիցին 'ի ծերութի
պարարտութ՟. գիրգք եւ փափուկք եղի-
ցին՝ 'ի պատմել, ուղիղ է տ՟ր ա՟ծ մեր, եւ
ոչ գոյ 'ի նմա անիրաւութի:

Օրհնութի Պահպանութե Պատուին:

ՂԲ

Տ թագաւորեաց՝ վայելչութի
զգեցաւ, զգեցաւ տ՟ր զօ-
րութի՝ ընդ մէջ իւր էած:

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սասանես-
ցի. պատրաստ է աթոռ քո՝ 'ի սկզբանէ
յաւիտենից դու ես:

Ամբարձան գետք տ՟ր, եւ ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. եւ յարիցեն
գետք 'ի գնացս իւրեանց:

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն
Ճ Պ զբօսանք ծովու:

Աքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս. վկայութեանց քոյ մեք յոյժ հաւատացաք: Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր՝ ընդ երկայն աւուրս:

Սաղմոս դաւթի. Չորեքշաբաթի: ՂԳ.

Ած վրէժխնդիր, տէր ած՝ վրէժխնդիր յայտնեցաւ:
Բարձր լեր որ դատես զերկիր. հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից:
Մինչեւ յերբ մեղաւորք տէր, մինչեւ յերբ մեղաւորք պարծեսցին:
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութիւն. խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն:
Զժողովուրդ քո տէր խոնարհ արարին, եւ զժառանգութիւն քո չարչարեցին:
Զայրին եւ զպանդուխտն սպանին. զորբսն կոտորեցին. եւ ասացին՝ ոչ տեսանէ զայս տէր. եւ ոչ ՚ի միտ առնու ած յակոբայ:
Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց՝ եւ անմիտք, մինչեւ յերբ ոչ առնուք ՚ի միտ:
Որ՞ զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ:

Որ խրատէ զազգս՝ ո՞չ թէ ո՞չ յանդի-
մանեսցէ · որ ուսուցանէ մարդոյ գի-
տութիւն · Տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդ-
կան՝ զի են ընդունայնք։

Երանի՛ մարդոյ՝ զոր խրատես դու Տէր․
և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Յածուցանես դու նմա զաւուրս չա-
րութեան, մինչև փորեսցի խորխորատ մե-
ղաւորի։

Ո՛չ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր, և զժ-
առանգութիւն իւր ո՛չ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդա-
րութիւն · ընկալցին զնա ամենեքեան ոյք
ուղիղ են սրտիւք։

Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ՚ի վերայ չարաց · կամ
ո՞վ հաւասարեսցի ինձ ՚ի վերայ այնոցիկ,
ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Եթէ ո՛չ Տէր օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
ևս բնակեալ էր անձն իմ ՚ի դժոխս։

Եթէ ասէի՝ թէ ահա՛ սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութիւն քո Տէր օգնէր ինձ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթա-
րութիւն քո ուրախ առնէր զանձն իմ։

Մի՛ հաւասարեսցի քեզ աթոռ անօ-

րէ

րէնութեան • որ ստեղծանէ վաստակս ընդ-
դէմ հրամանի։
Որսասցին զանձն արդարոյ, և զարիւն
անմեղի պարտաւոր առնէին։
Եղև Տէր ապաւէն իմ, Աստուած օգնական
յուսոյ իմոյ։
Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէնութեան նոցա•
և ըստ չարութեան նոցա՝ կորուսցէ զնոսա
Տէր Աստուած մեր։

Օրհնութիւն տաղի։ Ղ.Դ.

Եկայք ցնծասցուք ի Տէր • աղաղակես-
ցուք առ Աստուած փրկիչ մեր։
Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութեամբ•
և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա։
Զի Աստուած մեծ է Տէր • թագաւոր մեծ ի վերայ
ամենայն երկրի։
Ի ձեռս նորա են ամենայն տիեզերք երկրի,
և բարձրութիւնք լերանց նորա են։
Նորա է ծով՝ և նա արար զնա • և զցա-
մաք՝ ձեռք նորա ստեղծին։
Եկայք երկրպագեսցուք նմա • անկցուք
և լացցուք առաջի Տեառն արարչին մերոյ։
Զի նա ինքն է Տէր Աստուած մեր • մեք ժողո-
վուրդք ձեռին նորա, և խաշն արօտի նորա։

Այսօր

Այսօր եթէ ձայնի նր լուիցէք, մի՛ խըս-
տացուցինէք զսիրտս ձեր՝ որպ՝ ի դառնութեան.
Յաւուրն փորձութեան յանապտին. ուր փոր-
ձեցին զիս հարքն ձեր, քննեցին զիս՝ և
տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ.
Զանացի ընդ ազգին ընդ այնմիկ՝ և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք. և
նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ.
Որպ երդուայ 'ի բարկութեան իմում, թէ
մտցեն 'ի հանգիստ իմ.

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակի յորժամ տաճարն շինե
ցաւ յետ գերութեանն. ՂԵ

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութի
նոր. օրհնեցէք զՏր ամ
երկիր. Օրհնեցէք զՏր՝
և օրհնեցէք զանուն նր.
աւետարանեցէք օրըստօրէ զփրկութի
նորա.
Պատմեցէք 'ի հեթանոսս զփառս նր.
յամ ժողովուրդս զսքանչելիս նր.
Մեծ է Տր՝ և օրհնեալ է յոյժ. ահար
կու է նա 'ի վր ամ կռոց.

Մե

Ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք են. այլ տր զերկինս արար:

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն առաջի նր. սրբութիւն և մեծ վայելչութիւն ՚ի սրբութեն նր:

Մատուցէք տն տոհմք ազգաց. մատուցէք տն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տն զփառս անուան նր:

Առէք պատարագս՝ և մտէք ՚ի սրահս նր. երկիր պագէք տն ՚ի գաւիթս սրբութեն նր. և խռովեսցի յերեսաց նր ամենայն երկիր:

Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տր թագաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհս զի մի՛ սասանեսցի. և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ:

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ և ամ որ է ՚ի նմ:

Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառաց յերեսաց տն՝ զի գայ, և գայ նա ՚ի դատել զերկիր:

Դատէ զտիեզերս իրաւամբք, և զժողովուրդս ամ՝ ճշմարտութբ իւրով:

Աղ

Սաղմոս դաւթի · 'ի ժամանակի յորժամ երկիրն հաստա-
տեցաւ: ՂԶ.

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր·
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ · յիրա-
ւունս և յարդարութիւն ուղղեալ է ա-
թոռ նորա:
Հուր առաջի նորա գնասցէ, և այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նորա:
Երևեցան փայլատակունք նորա տիեզե-
րաց · ետես և սասանեցաւ երկիր:
Լերինք որպէս մոմ հալեցին յերեսաց
տեառն · յերեսաց տեառն ամենայն երկրի:
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա · և
տեսցեն ամենայն ժողովուրդք զփառս նորա:
Ամաչեսցեն ամենեքեան ոյք երկիր պա-
գանեն կռոց, և ոյք պարծին 'ի դրօ-
շեալս իւրեանց:
Երկիր պագցեն նմա ամենայն հրեշտակք
նորա, զի լուաւ և ուրախ եղև սիօն · և
ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրա-
ւանց քոց տէր:
Զի դու բարձրեալ ես 'ի վերայ ամենայն երկ-
րի · յոյժ բարձրացար 'ի վերայ ամենայն կռոց:

 Սյք

Որք սիրէք զտ՟ր՝ ատեցէք զչարութի՟ն. պահէ տ՟ր զանձինս սրբոց իւրոց. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զն՟ս։

Լոյս ծագեաց արդարոյ. ուղղոց սրտից՝ եղեւ ուրախութի՟ն։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տ՟ր. եւ խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութե՟ն ն՟ր։

Սաղմոս դաւթի։ ՂԷ.

Օրհնեցէք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր, զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց զնա աջ իւր, եւ բազուկ ս՟բ իւր։

Ցոյց տ՟ր զփրկութի՟ն իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութի՟ն իւր։

Յիշեաց ողորմութե՟բ իւրով զյակոբ. ճշմարտութե՟բ իւրով զտունն իս՟լի. եւ տեսին ա՟մ ծագք երկրի զփրկութի՟ն ա՟յ մերոյ։

Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր. օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ եւ սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերոյ օրհնութե՟բ. օրհնութե՟բ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց։

՚Ի ձայն օրհնութե՟ն կռածոյ փողոյ. օրհնութե՟բ ցնծութե՟բ՝ եւ ՚ի ձայն եղջեր փողոյ,

առա

աղաղակեցէք առաջի Թագաւորին տն.
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերք
և ամ բնակիչք նր. և գետք ծափս հար
ցեն ՚ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի տն զի գայ.
զի հասանել է տր ՚ի դատել զերկիր։
Դատէ զաշխարհս արդարութբ, և զժո
ղովուրդս իւր ուղղութբ։

Սաղմոս Դաւթի։ ՂԸ

Տ Թագաւորեաց, բարկա
ցան ժողովուրդք՝ որ նստի
՚ի քրովբէս, սասանե
ցաւ երկիր։
Տր ՚ի սիոն մեծ է, և բարձր ՚ի վր ամ
ժողովրդոց։
Խոստովան եղիցուք անուան քում մե
ծի, զի ահաւոր և սբ է. և պատիւ
Թագաւորի զիրաւունս սիրէ.
Դու պատրաստեցեր զուղղութի. զի
րաւունս և զարդարութի յակոբայ դու
արարեր։
Բարձր արարէք զտր աձ մեր. երկիր
պա

պագէք պատուանդանի ոտից նորա՝ զի սուրբ է։

Մովսէս և Ահարօն երիցունք նր. Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդան զանուն նորա։

Կարդային առ տր, և նա լսէր նց. և՚ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նս։

Պահէին զվկայութիւն նր, և զհրամանս՝ զոր ետ նց։

Տր ած մեր՝ դու լսէիր նց, ած՝ դու քաւիչ լինէիր նց. և վրէժխնդիր ՚ի վր ամ՛ գործոց նց։

Բարձր արարէք զտր ած մեր. երկի՛ր պագէք ՚ի լեառն սբ նր. զի սբ է տր ած մեր։

Սաղմոս դաւթի։ ՂԹ

Աղաղակեցէ՛ք առ տր ամ երկիր. ծառայեցէ՛ք տն ուրախութբ։

Մտէ՛ք առաջի նր ցնծութբ. ծանի՛րուք՝ զի նա է տր ած մեր։

Նա՛ արար զմեզ, և ո՛չ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նր։

Մտէ՛ք ընդ դրունս նր խոստովանութբ, և օրհնութբ ՚ի յարկս նր։

Խա

Խոստովան լերուք տեառն, և օրհնեցէք
զանուն նորա։
Քաղցր է տէր՝ յաւիտեան է ողորմութի
նորա. ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի
նորա։

Սաղմոս դաւթի։ Ճ

Զողորմութի և զիրաւունս օրհնեցից ըղ
քեզ տէր. սաղմոս ասացից, և՛ի մտա ածից։
Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ ա
ռիս, զի գնայի ես յամբծութեն սրտի
իմոյ ՝ի մէջ տան իմոյ։
Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անի
րաւութեն. ոյք առնէին զանօրէնութի,
ատեցի։
Ո՛չ մերձեցաւ առիս որ թիւրն էր սըր
տիւ. խոտորելոյ յինէն անզգամին, և
ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ, զնա
բայց ՝ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ սըր
տիւ, ընդ նմա և հաց ո՛չ ուտէի։
Աչք իմ՝ ի հաւատացեալս երկրի, զի
նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր ՝ի ճանապարհ ամբիծ, նա
պաշտէր զիս։

Ո՛չ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զանիրաւութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց:

Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէն Տն զամն՝ ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Աղօթք աղքատի. երբոր ձանձրանայ՝ առաջի Տն հեղուցու զխնդրուածս իւր:

ՃԱ

Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. եւ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Յաւուր նեղութեան իմոյ՝ խոնարհեցո՛ զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ:

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ. եւ ոսկերք իմ որպէս խուճ չորացան:

Հարայ ես որպէս խոտ՝ եւ ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նմանե-
ցայ ես հաւալուսան անապատի։
Եղէ ես ոպ̃ բու յաւերակի. տքնեցայ՝
և եղէ ես ոպ̃ ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր հա-
նապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։
Զմոխիր ոպ̃ զհաց կերի. և զըմպելին
իմ արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութե̃ սրտմտութե̃ քո,
զի դու բարձրացուցեր և խոնարհե-
ցուցեր զիս։
Աւուրք իմ ոպ̃ հովանի անցին. և ես
ոպ̃ խոտ ցամաքեցայ։
Դու տ̃ր յաւիտեան կաս, և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցե̃լ գթասցիս ՚ի վ̃ր սիոնի.
ժամանակ գթալոյ ն̃ր հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս ն̃ր,
և ՚ի հողս ն̃ր գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ.
և ամ̃ թագ̃ւորք երկրի ՚ի փառաց քոց։
Շինէ տ̃ր զսիոն, և երևեսցի փառօք
իւրովք ՚ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ

ար

արհամարհեաց զխնդրուածս ն՟ց։
Գրեսցի այս յազգ այլ. ժողովուրդ
զոր ստացեալ է, օրհնեսցէ տ՟ր։
Հայեցաւ նա ի բարձանց ի սրբութ՟է
իւրմէ. տ՟ր յերկնից յերկիր հայեցաւ։
Լսել զհեծութ՟ն կապելոց, եւ արձակել
զորդիս մահապարտաց։
Պատմել ի Սիոն զանուն տ՟ն, եւ զօրհ-
նութ՟ իս ն՟ր յերուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց ի միասին, եւ թա-
գաւորաց ծառայել տ՟ն։
Պատասխանի ետ նմա ի ճանապարհի
զօրութ՟ե իւրոյ. զնուազութ՟ի աւուրց իմոց
ասա՛ ինձ, եւ մի՛ հաներ զիս ի կէս աւուրց
իմոց. զի ազգէ յազգ են ամք քո։
Ի սկզբանէ տ՟ր զհիմունս երկրի հաստա-
տեցեր. եւ գործք ձեռ՟ց քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն, եւ դու կաս՝ եւ մնաս
յաւիտեան։
Ամ՟քն ոպ՟ զձորձս մաշեսցին. եւ ոպ՟ զվե-
րարկուս փոխեսցես զն՟ս, եւ փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ինքն ես, եւ ամք քո ոչ ան-
ցանեն. որդիք ծառ՟յից քոց բնակեսցին
ի նմա. եւ զաւակք ն՟ց յաւիտեան յաջո-
ղեսցին։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԲ

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, եւ ամենայն ոսկերք
իմ զանուն սուրբ նորա։
Օրհնեա անձն իմ զՏէր, եւ մի մոռանար
զամենայն տուրս նորա։
Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամենայն հիւանդ
դութիւնս քո։
Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո.
պսակէ զքեզ ողորմութեամբ եւ գթութեամբ։
Որ լնու ի բարութեան զցանկութիւնս քո. նո
րոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։
Առնէ ողորմութիւնս Տէր, եւ իրաւունս
ամենայն զրկելոց։
Եցոյց Տէր զճանապարհս իւր Մովսիսի,
եւ որդւոյն Իսրայէլի զկամս իւր։
Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ
եւ բազում ողորմ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ Տէր, եւ ոչ
յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տէր,
եւ ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ։
Ըստ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց Տէր զողորմութիւն իւր ի
վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որ

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։
Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթացի Տէր յերկիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, եւ յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր. որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի։
Շնչէ ՚ի նմա հողմ, եւ ոչ է՝ եւ ոչ եւս երեւի տեղի նորա։
Բայց ողորմութիւն Տեառն մնայ յաւիտենից յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց, եւ արդարութիւն նորա յորդւոց մինչեւ յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն զպատուիրանս նորա՝ եւ առնեն զնոսա։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայութիւն նորա ամենայն տիրէ։
Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հրեշտակք նորա՝ հզօրք զօրութեամբ. որք առնէք զբանս նորա ՚ի լսել ձայնի պատգամաց նորա։
Օրհնեցէք զՏէր ամենայն զօրութիւնք նորա, պաշտօնեայք եւ արարօղք կամաց նորա։
Օրհնեցէք զՏէր ամենայն գործք նորա. յամենայն տեղիս տէրութեան նորա. օրհնեա անձն իմ զՏէր

Սաղմոս Դաւթի . ՚ի վերայ աշխարհագործ ա-
րարածոց։ Ճ՛Գ.

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՟ր . Տ՟ր
Ա՟ծ իմ մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանութի՟ և մեծ վայելչութի՟
զգեցար . արկեալ զլոյս ո՟պ զօթոց . ձգե-
ցեր զերկինս ո՟պ զխորան , և արկեր ՚ի
վերայ ջուրց զվերնայարկս ն՟ր։
Որ դնէ զամպս զգնացս իւր , և շրջի նա
՚ի վերայ թևոց հողմոց։
Որ առնէ զհրեշտակս իւր հոգիս . և զ-
պաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստա-
տութեան իւրոյ , զի մի՛ սասանեսցի
յաւիտեան։
Խորք ո՟պ զգեստ վերարկու է ն՟ր . ՚ի
վերայ լերանց կացցեն ջուրք։
՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն . և ՚ի ձայ-
նէ որոտոյ քումմէ սարսիցեն։
Ելանեն լեռնանան , և իջանեն դաշտա-
նան , ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զն՟ա։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն․ և ոչ
եւս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ծործորս․
՚ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զամ գազանս վայրի․ կա
գեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց։
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն․ և
՚ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց
իւրոց․ ՚ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի
երկիր։
Բուսուցեր զխոտ ՚ի լերինս, զդալար
՚ի ծառայութի մարդկան։
Հանել զհաց յերկրէ․ գինի ուրախ առ-
նէ՝ իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ ըզ
սիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառքն անտառի, և մայրքն
լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր։
Անդ թռչունք երկնից ձագս հանիցեն․
և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և
վէմք ապաւէնք նապաստակաց։
Արարեր զլուսին ՚ի ժամանակի․ արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր ․ ’ի
նմա գնան ամ̃ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ և յափըշ-
տակեն ․ և խնդրեն յա̃յ զկերակուր
իւրեանց:
Ծագել արեւու ժողովեսցին , և ’ի մորխս
իւրեանց դադարեսցեն:
Ելանէ մարդ ’ի գործս իւր , և ’ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ:
Որչ̃ զի մեծ են գործք քո տ̃ր ․ զա̃մ
ինչ իմաստութ̃բ արարեր ․ և լցաւ երկիր
ստեղծուածովք քովք:
Այս ծով՝ մեծ և անդորր ․ ’ի նմա են
սողունք՝ որոց ո՛չ գոյ թիւ , գազանք
մեծամեծք և մանունք ․ ’ի նմա և նաւք
գնան ․ վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
նովաւ:
Ամենեքեան քեզ սպասեն ․ և դու տաս
զկերակուր նց̃ ’ի ժամու:
Տաս դու նց̃՝ և կերակրին ․ բանաս
զձեռն քո՝ և կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք:
Դարձուցանես զերեսս քո ’ի նոցանէ՝
և խռովեսցին ․ հանես զոգի ’ի նոցանէ ,
պակասին և ’ի հող դառնան:

Առաքես զոգի քո՝ եւ ստանան զնս. եւ
նորոգես զերեսս երկրի։

Եղիցին փառք տն յաւիտեան. եւ տր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Որ հայի յերկիր, եւ տայ դողալ նմա.
մերձենայ 'ի լերինս՝ եւ ծխեսցին։

Օրհնեցից զտր 'ի կեանս իմ. սաղմոս
ասացից այ իմոյ մինչեւ եմ ես։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի իմ. եւ ես
ուրախ եղէց 'ի տր։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, եւ
անօրէնք մի եւս գտցին 'ի նմա. օրհ
նեա անձն իմ զտր։

Սաղմոս. ՃԴ.

Խոստովան եղերուք տն՝ եւ կարդացէք
զանուն նր. եւ պատմեցէք 'ի հեթանոսս
զգործս նորա։

Օրհնեցէք՝ եւ սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամ սքանչելիս նր. եւ գովե
ցարուք յանուն սբ նորա։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ ոյք
խնդրեն զտր. խնդրեցէք զտր եւ հզօրք
եղերուք. եւ խնդրեցէք զերեսս նորա
յամենայն ժամ։

 Յի

Յիշեցէք զսքանչելիս նր՝ զորս արար· զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նր։
Զաւակք աբրահամու՝ ծառայք նր·
որդիք յակոբայ՝ ընտրեալք նր։
Նա ինքն է տր ած մեր, յամ երկրի են իրաւունք նր։ Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր· և զբանն՝ զոր պատուիրեաց
մինչ ՚ի հազարս ամ։
Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու·
և զերդումն իւր ընդ իսահակայ։
Հաստատեաց առ յակոբ զհրամանս իւր,
և առ իէլ զուխտ իւր յաւիտենից։
Ասէ՝ քեզ տաց զերկիրն քանանու,
զվիճակ ժառանգութե ձերոյ։
Զի էին նոքա թուով սակաւք, նուազք՝
և պանդուխտք ՚ի նմա։
Անցին նոքա ազգէ յազգ· ՚ի թագաւորութե ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց · և
կշտամբեաց զթագաւորս վն նց։
Մի մերձենայք առ՝ յօծեալս իմ, և
՚ի մարգարէս իմ մի մեղանչէք։
Կոչեաց սով յերկիր նց· և զամ զօրութ
հացի եբեկ։

Առա

Առաքեաց առաջի նց այր. ՚ի ծառայ֊
ութի վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նր.
և էանց ընդ երկաթ անձն նր։
Մինչև եկեաց բան նր. և բան տն
փորձեաց զնա։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա տր տան իւրոյ. իշխան ՚ի
վր ամ ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս նոցա որպ զինքն. և
զծերս նց իմաստունս արասցէ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և զօ
րացոյց զնա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո֊
վուրդ իւր, և՚ի նենգել զծառայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա
հարօն ընտրեալ իւր։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և զար
ուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց
զնս. զի դառնացուցին զբան նր։
Դար

Պարծոյց յարկին զգեստս նց, և ապան
զքմ ձկուանս նց։
Նուաց յերկիր նց գոլոտ, և՚ի շաեմա
րանս Թագաւորաց նց։
Մայց՝ և եկն շանաձանձ, և մթեխ ընդ
ամ սահմանս նց։
Պարծոյց զանձրևս նց ՚ի կարկուտ. և
հուր յերկիր նց բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա . և
փշրեաց զամ ծառս սահմանաց նց։
Մայց՝ և եկն մորախ, և խառնիճ՝ զի
ոչ գոյր նց թիւ։
Եկեր զամ խոտ երկրի նց, և ապառեաց
զամ պտուղ անդոյ նց։
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց,
զսկիզբն ամ վաստակոց նց։
Եհան զնս ոսկւով և արծաթով. և ոչ
գոյր յազգի նց հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նց.
զի անկաւ ահ նն ՚ի վր նց։
Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել նց ՚ի
տուէ, և հրով լոյս տալ նց ՚ի գիշերի։
Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի . և հա
ցիւ երկնից լցոյց զնս։

 Եհար

Եհար զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ աբրա
համու ծառայի իւրոյ։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ, և
զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։
Եւ ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց. ՚ի վաս
տակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնոսա։
Զի պահեսցեն զիրաւունս նորա. և զօ
րէնս նորա խնդրեսցեն։

Օրհնութիւն Աստուծոյ Դաւթի։
ՃԵ

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տեառն. լսելի ա
րասցէ զամենայն օրհնութիւնս նորա։
Երանի՝ որք պահեն զիրաւունս, և առ
նեն զարդարութիւն յամենայն ժամ։
Յիշեա զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան
քո. և այց արա մեզ ՚ի փրկութեան
քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց
քոց · ուրախ եղիցուք մեք յուրախութեան
ազգի քո · և գովեսցուք մեք 'ի ժառան
գութեան քում։
Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրէնե
ցաք և յանցեաք։
Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքա
քանչելիս քո · և ոչ յիշեցին զբազում
ողորմութիւնս քո ։
Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւր
եանց ընդ ծով կարմիր · փրկեաց զնո
սա անուան իւրոյ՝ զի ծանիցեն զզօ
րութիւն նորա։
Սաստեաց 'ի ծով կարմիր՝ և ցամաքե
ցաւ · առաջնորդեաց նոցա ընդ ան
դունդս որպէս ընդ անապատս։
Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նոցա, և
փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց թշնամեաց նոցա։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա · և մի 'ի
նոցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին բանի նորա · և օրհնեցին
զօրհնութիւն նորա։
Վաղվաղակի մոռացան զգործս նորա,
և ոչ անսացին խորհրդոց նորա։

 Ցան

Ցանկացան զցանկութի յանապատի․
և փորձեցին զԱծ յանջրդի։
Նա ետ նոցա զխնդրուածս նց․ առաքեաց
զլիութի յանձինս նց։
Բարկացուցին զՄովսէս ՚ի բանակի, և
զԱհարօն սբ Տն։
Բացաւ երկիր՝ և եկուլ զԴադան․ և
ծածկեաց զբանակն զԱբիրոնի։
Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս նց․ և բոց
մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթ ՚ի Քորեբ՝ և երկիրպա-
գին պատկերի․ և փոխեցին զփառս իւ-
րեանց՝ ՚ի նմանութի որթու խոտակերի։
Մոռացան զԱծ կենարարն իւրեանց․ որ
արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և զս-
քանչելիս իւր յերկիր Քամայ, և զահ
իւր ՚ի վր կարմիր ծովուն։
Ասաց սատակել զնս․ եթէ ոչ Մովսէս
ընտրեալն կայր առաջի նր։
Դարձաւ առ Տր՝ և անցոյց զբարկութի
նր․ զի մի՛ սատակեսցէն նոքա։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի․ և ոչ
հաւատացին բանի նորա։
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց․ և
ոչ լուան ձայնի Տն։

Համբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նոցա ,
հարկանել զնս՟ յանապատի:
Ցրուեսցի զաւակ նց՟ ընդ հեթանոսս·
ցրուեսցի զաւակ նց՟ ընդ գաւառս:
Պղծեցան նոքա 'ի բէլփեգովր · զի կե
րին զզոհեալ և զմեռելոտի:
Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց
և յաճախեաց 'ի վր՟ նց՟ բեկումն:
Այս եկաց 'ի մէջ փենեէհէս ,քահանայ՝
և արգելաւ մահ · համարեցաւ նմա
յարդարութի՟ ազգէ յազգ մինչև յա_
ւիտեան:
Բարկացուցին զնա 'ի վր՟ ջուրցն հա_
կառակութե՟ · չարչարեցաւ մովսէս վասն
նց՟ , զի դառնացուցին զհոգի նր՟:
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք · և ոչ
սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նց՟ տր՟:
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս , և ու
սան զգործս նց՟ · ծառայեցին կռոց նց՟,
և եղև նոցա 'ի գայթակղութի՟:
Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւր
եանց դիւաց, և հեղին զարիւն անմեղ:
Արիւն ուստերաց և դստերաց իւր_
եանց՝ զոր զոհեցին կռոցն քանանու:

Ա՟

Տաղուխեցաւ երկիր յարենէ նց, և պղծեցաւ 'ի գործոց նց. զի պոռնկեցան 'ի գնացս իւրեանց:

Բարկացաւ սրտմտութբ տր 'ի վր ժողովրդեան իւրոյ. և գարշեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ:

Մատնեաց զնս 'ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նց ատելիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնս. և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նց:

Բազում անգամ փրկեաց զնս, և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց. և կորեան յանօրէնութե իւրեանց:

Հայեցաւ տր 'ի նեղութիւն նց, 'ի լսել ձայնի աղօթից նց:

Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութե իւրում. և ետ զնս 'ի գթութիւն առաջի ամ գերչաց նց:

Փրկեա զմեզ տր ած մեր. և ժողովեա զմեզ 'ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:

Օրհնեալ տր ած իսրէլի. յաւիտենից յաւիտենից: Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն. եղիցի եղիցի:

Աղօթ Եզեկիայ Արքայի Հրէաստանի. Եսայ. ԼԸ։

Ես ասացի ՚ի վերանալ կենէն աւուրց իմոց, թէ գնացից ես ՚ի դրունս դժոխոց։

Թողի զամս յաւելին իմ, և ասացի՝ թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն տ̃ն յերկրին կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ։

Պակասեցոյ ես յազգատոհմէ իմմէ. այսուհետև թողի լքի զամս զկեանս իմ։

Ել գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, ո̃պ զայն որ քակէ զտաղաւար. և եղէ ես ո̃պ զոստայն սատարաց՝ մերձ ՚ի հատանիլ։

Յաւուր յայնմիկ՝ մատնեցայ ես յառաւօտէ ո̃պ ՚ի ձեռս առիւծու. այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ. զի յառաւօտէ մինչ ՚ի գիշեր մատնեցայ։

Որպէս ծիծառն՝ այնպէս ճչեցի, ո̃պ զաղաւնի՝ այնպէս մնչեցի. զի նուաղեցան աչք իմ ՚ի տեսանելոյ։

Հայեցայ ՚ի բարձունս առ տ̃ր ա̃ծ իմ, որ փրկեաց զիս. և փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Տր̅՝ վ̅ս այսորիկ պատմեցայ քեզ. զաղ
թուցեր զանձն իմ, դարձուցեր զհոգի
իմ. մխիթարեցայ և կեցի.

Ահա 'ի խաղաղութ̅ դարձաւ դառնութ̅
իմ. փրկեցեր զանձն իմ, զի մի՛ կորիցէ
և ընկեցեր յետոյ զա̅մ զմեղս իմ:

Զի ոչ թէ որք 'ի դժոխս են, խոստո_
վան առնիցին առ քեզ. և ոչ մեռեալք
օրհնեսցեն զքեզ, և ոչ յուսասցին 'ի
ճշմարտութիւնս քո ամենեքեան, որք
իջանեն 'ի դժոխս:

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ՝
Տր̅. որպէս և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց, որք պատմեսցեն զարդարութ̅
քո Տր̅ փրկութ̅ իմոյ:

Եւ ոչ ես դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութ̅ նոր զա̅մ աւուրս կենաց ի_
մոյ՝ յանդիման տաճարին Տր̅.

Փառք Հօր և որ՛՛:

Յոյս կենդանութ̅, յոյս և ապաւէն փրկութ̅ Տր̅
մե̅ր քո̅, փրկեա [illegible] և [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. Մարդասէր Տր̅՛՛.

Զշարականն և զաղօթսն, 'ի վերջն Ներսիսի [illegible]
կանոնին գտցես 'ի 75 երեսն.

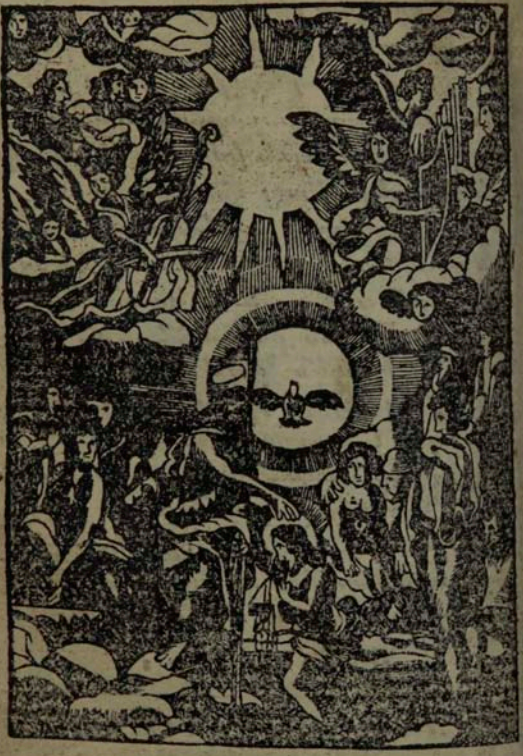

Ծով ետես եւ փախեաւ, եւ Յորդանան
անդրէն դարձաւ։
Սաղմոս · 113 · 3։

Ալէլուէ: ՃԶ

ՈՍՏՈՎԱՆ եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասասցեն փրկեալք Տեառն, զորս փրկեաց ի ձեռաց թշնամւոյն:

Յամ գաւառաց ժողովեաց զնոսա. յարեւելից և յարեւմտից՝ ի հիւսիսոյ և ի ծովէ:

Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի. և քաղաք բնակութեան ոչ գտին:

Քաղ

Քաղցեան և ծարաւեցան. և անձինք
նոցա 'ի նոսին նուաղեցան:
Աղաղակեցին առ տ՟ր 'ի նեղու՟ե իւր-
եանց, և 'ի վշտաց ն՟ց փրկեաց զն՟ս:
Առաջնորդեաց ն՟ց 'ի ճանապարհ ուղիղ,
զի երթիցեն 'ի քաղաք բնակու՟ե իւրե՟նց:
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմու՟եց ն՟ր.
և սքանչելեաց ն՟ր որդւոց մարդկան:
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս, և
զանձինս կարօտեալս՝ լի՛ արար բարու՟ք:
Որք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստուերս
մահու, կապեալ էին յաղքատու՟ե ո՟պ
յերկաթս:
Զի դառնացուցին զբանն ա՟յ, և ըզ
խորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին:
Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սրտից նոցա.
տկարացան, և ո՛չ ոք էր՝ որ օգնէր ն՟ց:
Աղաղակեցին առ տ՟ր 'ի նեղու՟ե իւր-
եանց. 'ի վշտաց ն՟ց եհան զն՟ս:
Փրկեաց զն՟ս 'ի խաւարէ՝ և 'ի ստուե-
րաց մահու, և խզեաց զկապանս ն՟ց:
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմու՟եց ն՟ր.
և զսքանչելեաց ն՟ր որդւոց մարդկան:
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և ըզ

Նիգս երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ՚ի ճանապարհի անօրէ-
նութե իւրեանց. զի վս մեղաց իւր-
եանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Ամ կերակրոց գարշէին սիրտք նց.
մերձեցան մինչև ՚ի դրունս մահու։
Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութե իւր-
եանց, ՚ի վշտաց նց ապրեցոյց զնս։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնս.
և փրկեաց զնս յապականութէ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեանց նր.
և սքանչելեաց նր որդիս մարդկան։
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհնութե.
և պատմեսցեն զգործս նր ցնծութեբ։
Որք իջանէին ՚ի ծով նաւուք. և առ-
նէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս տն. և զսքանչե-
լիս նր ՚ի խորս անդնդոց։
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ. և
բարձրացան ալիք նր։ Ելանէին յեր-
կինս՝ և իջանէին յանդունդս. և անձինք
նց՝ յանձինս իւրեանց մաշեցան։
Խռովեցան՝ սասանեցան որպէս արբեալք.
և ամ իմաստութի նց ընկլաւ։

Աղաղակեցին առ Տր ի նեղութե իւրեանց, ի վշտաց նց կեցոյց զնս։

Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադարեցան ալիք նր. ուրախ եղեն՝ զի դադարեցան. և առաջնորդեաց նց ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։

Խոստովան եղիցին Տն ողորմութեց նր. և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։

Բարձր արասցեն զնա ի ժողովս ժողովրդոց. և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։

Զի դարձոյց զգետս ի ցամաք. և ըղգնացս ջրոց՝ յերկիր ծարաւուտ։

Զերկիր պտղաբեր՝ յաղտաղտուտս, վս չարութե բնակչաց նց։

Եդ զանապատ ի ճահիճս ջրոց, և զերկիր ծարաւուտ ի գնացս ջրոց։

Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս. և շինեցին քաղաքս բնակութե իւրեանց։

Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս. և արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։

Օրհնեաց զնս՝ և բազմացան յոյժ. և անասունք նոցա ոչ նուազեցան։

Նուազեցան նքա՝ և չարչարեցան, ի նեղութե չարեաց և ի վշտաց։

Եհն

Հեղէն անարգութ ի վր իշխանաց նոցա. մոլորեցոյց զնս յանապատի՝ և ոչ ի ճա նապարհի:

Օգնեաց տնանկին յաղքատութե. և ա ռաջնորդեաց որպ խաշին ազգի նց:

Տեսցեն ուղիղք, և ուրախ եղիցին. և ամ անօրէն խցցէ զբերան իւր:

Ո՞վ է իմաստուն, որ պահեսցէ զայս. և ի միտ առցէ զողորմութիս տն:

Օրհնութի Սաղմոսաց Դաւթի:

ՃԷ:

Պատրաստ է սիրտ իմ ած, պատ րաստ է սիրտ իմ օրհնել՝ և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք:

Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր՝ սաղմոսիւք և օրհնութեամբ, և ես զարթեայց ա ռաւօտուց:

Խոստովան եղէց քեզ ի ժողովուրդս տր. և սաղմոս ասացից քեզ յազգս:

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի քո, մինչև յամպս ճշմարտութի քո:

Բարձ

Բարձրեալ ես դու յերկինս Տ՟ր, և յա՟մ երկրի են փառք քո։

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո · կեցո՛ աջով քո և լո՛ւր մեզ։

Ա՟ծ խօսեցաւ 'ի սրբութե՟ իւրում · բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիկէմ, և զհովիտս յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ՝ և իմ է մանասէ · եփրեմ հզօրէն գլխոյ իմոյ։

Յուդա թագաւոր իմ · մովաբ՝ աւազան յուսոյ իմոյ։

Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ, և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։

Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաքն ամուր · կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ։

Ոչ թէ ո՛չ դու Տ՟ր, որ մերժեցեր զմեզ · և ո՛չ ելեր Տ՟ր ընդ զօրս մեր։

Տո՛ւր մեզ օգնութի՟ 'ի նեղութե՟, զի սնոտի է փրկութի՟ մարդոյ։

Աստուծով արասցուք զօրութի՟ · և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

'Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։ ՃԸ

Տ՟ր օրհնութե՟ իմոյ մի՛ լռեր · զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ 'ի վ՟ր իմ։

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւո-
րաւ. և բանիւ̂ ատելութե̅ պաշարեցին զիս
Մարտեան ընդ իս ՚ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ՝ մատնէին զիս, այլ
ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ը̅ բար-
ւոյ. ատելութի̅ փոխանակ սիրոյ իմոյ։
Կացո՛ ՚ի վր̅ նորա մեղաւոր. սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ նորա։
Ի դատ̅ստանէ իւրմէ ելցէ դատապար-
տեալ. և աղօթք նր̅ ՚ի մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք նր̅ նուազք. և զայցե
լութի̅ նորա, զայն այլ առցէ։
Եղիցին որդիք նր̅ որբ, և կին նր̅ այրի.
սասանեսցին՝ փոփոխեսցին. որդիք նորա
մուրօղք եղիցին. և ելցեն ՚ի բնակութե̅
իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զա̅մ ինչս նր̅, և
յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նր̅։
Մի՛ գտցի օգնական նմա. և մի՛ ոք ողոր
մեսցի ՚ի վերայ որբոց նորա։
Եղիցին որդիք նորա ՚ի սատակումն, և
յազգէ ջնջեսցի անուն նորա։
Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի տ̅ն.
և

և մեղք մօր նր՟ մի՛ ջնջեսցին. և եղիցին
առաջի տն՟ յա՟մ ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշտ՟կ նր՟. փոխա
նակ զի ո՛չ յիշեաց առնել ողորմութի՟։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ.
սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա. ո՛չ կամե
ցաւ զօրհնութի՟, հեռի եղիցի ՚ի նմանէ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ.
մտցէ որպ՟ ջուր ՚ի փոր նր՟. և որպ՟ ձէթ
ընդ ոսկերս նորա։

Եղիցի նմա որպ՟ հանդերձ զի արկանի.
որպ՟ գօտի՝ որ ածի հանապազ ընդ մէջ։

Այս գործ է այնոցիկ, որք չարախօս
կային զինէն՝ առ տր՟. և որք խօսէին
չար զանձնէ իմմէ։

Եւ դու տր՟ տր՟՝ արա ընդ իս վս՟ անուան
քում, զի քաղցր է ողորմութի՟ քո. և
փրկեա՛ զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում. և
ես որպ՟ ստուեր ՚ի խոնարհիլ իմում պա
կասեցայ. և թօթափեցայ որպ՟ մարախ։

Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց. և
մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ։

Եղէ

Յաղէ ես նախատինս • տեսին զիս՝ և
շարժեցին զգլուխս իւրեանց։
Օգնեա՛ ինձ Տէր Աստուած իմ, և փրկեա՛ զիս՝
ըստ ողորմութեան քում։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է • և դու
Տէր արարեր զայս։
Նոքա անիծանեն՝ և դու օրհնեսցես •
որք յարուցեալ են 'ի վերայ իմ, զամօթ կրես-
ցեն • այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ։
Զգեցցին զամօթ՝ որք չարախօս կային
զանձնէ իմմէ • և արկցեն որպէս կրկնոց՝
զամօթ իւրեանց զիւրեամբք։
Եւ ես խոստովան եղէց առ Տէր յոյժ
բերանով իմով • և 'ի մէջ բազմաց օրհ-
նեցից զքեզ։
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին • 'ի
փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալածեն
զանձն իմ։

'Ի կատարած • Սաղմոս Դաւթի։ ՃԹ.

Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմ-
մէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատ-
ուանդան ոտից քոց։
Զգաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ
Տէր 'ի Սիօնէ • և տիրեսցես դու 'ի մէջ
թշնամեաց քոց։

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան. 'ի վայելչութիւն սրբոց քոց՝ յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ:
Երդուաւ Տէր՝ եւ ոչ եւս զղջասցի, թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. եւ Տէր ընդ աջմէ քումմէ:
Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս. դատէ զհեթանոսս, եւ բազում առնէ զհարուածս. եւ խորտակեսցէ ըզ գլուխս բազմաց յերկրի:
Զուղխս 'ի ճանապարհի արբուսցէ. վասն այսորիկ եւ բարձր արասցէ զգլուխս:

Սաղմոս: ՃԺ.

Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով. 'ի խորհուրդս ուղղոց՝ 'ի ժողովուրդս, մեծ են գործք Տեառն. եւ քննեալ են յամենայն կամս նորա:
Խոստովանութիւն եւ վայելչութիւն են գործք նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողորմած գթած է Տէր, կերակուր ետ երկիւղածաց իւրոց:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր․ զզօ
րուն գործոց իւրոց պատմեսցէ ժո
ղովրդեան իւրում։

Տալ նց զժառանգուն հեթանոսաց․
գործք ձեռաց նորա՝ արդարութիւն և
իրաւունք են։

Հաւատարիմ են ամ պատուիրանք
նորա․ հաստատեալ են յաւիտեանս յա
ւիտենից․ արարեալ են ճշմարտութբ
և ուղղութբ։

Փրկութի առաքեաց տր ժողովրդեն իւ
րում․ պատուիրեց յաւիտենից զուխտ
իւր․ սբ և ահեղ է անուն նր։

Սկիզբն զգօնութե երկիւղ տն․ իմաս
տութի բարի ամենեցուն՝ որք առնեն
զնա․ և օրհնութի նր մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից։

Ալէլուիա․ ՚ի դր ապաշխարութե, անգէայ և
զաքարիայ։ ՃԺԱ.

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի տնէ․
զպատուիրանս նր նա կամի յոյժ։

Զօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա․ և
ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

Փառք և մեծութի են ՚ի տան նր․ արդա
րութի նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց. ո
ղորմած գթած և արդար է տ՟ր։
Բարւոք այր՝ ողորմի և տայ փոխ. յօրի
նէ զբանս իւր ՚ի դատաստանի. զի յաւի
տեան նա մի սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն.
՚ի համբաւէ չարէ նա մի երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ ն՟ր յուսալ առ տ՟ծ։
Հաստատեալ է սիրտ ն՟ր, և նա մի երկի
ցէ մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր։
Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարութի
նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. և
եղջիւր ն՟ր բարձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի. զա
տամունս իւր կրճտեսցէ, և հալեսցի.
և ցանկութի մեղաւորաց կորիցէ։

Սաղմոս. ՃԺԲ

Օրհնեցէք մանկունք զտ՟ր. և օրհնե
ցէք զանուն տեառն։
Եղիցի անուն տ՟ն օրհնեալ, յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու՝ օրհ
նեալ է անուն տ՟ն։
Բարձր է ՚ի վերայ ամ՟ն ազգաց տ՟ր. և
յերկինս են փառք ն՟ր։

Ո՛վ է որպէս Տէր Աստուած մեր ՚ի բարձունս բնա
կեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս
և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատ յերկրէ. և
բարձր առնէ զտնանկս յաղբեաց։
Նստուցանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշխանս
ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրա
խութեան, որպէս մայր որդւովք բերկրեալ։

Սաղմոս. ՃԺԳ.

Յելանելն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ. տանն Յա
կոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղև Հրէաստան սրբութիւն նորա, և Իս
րայէլ իշխանութիւն նորա։
Ծով ետես և փախեաւ, և Յորդանան
անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացեն որպէս խոյք. և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց։
Զի՞ է քեզ ծով, զի՞ տեսեր և փախեր.
կամ դու Յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն։
Լերինք՝ ցնծացէք որպէս խոյք, և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց։
Յերեսաց Տեառն սասանեցաւ երկիր. յե
րեսաց Աստուծոյ Յակոբայ։

Ո դարձոյց զվէմն ’ի վտակս ջուրց, և
զապառաժն յաղբերակունս։
Ո՛չ մեզ տ՟ր՝ ո՛չ մեզ. այլ անուան քում
տո՛ւր զփառս, վ՟ս ողորմութե՟ե և ճշմար
տութե՟ե քո։ Մի՛ երբէք ասասցեն ’ի հե
թանոսս, թէ ո՞ւր է ա՟ծ ն՟ց։
Ա՟ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա՟մ զոր
ինչ կամեցաւ՝ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են.
ձեռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան ունին՝ և ո՛չ խօսին. աչս ունին՝
և ո՛չ տեսանեն։
Ականջս ունին՝ և ո՛չ լսեն. ունչս ունին՝
և ո՛չ հոտոտեն։
Ձեռս ունին՝ և ո՛չ շօշափեն. ոտս ու
նին՝ և ո՛չ գնան. և ո՛չ գոյ բարբառ ’ի
կոկորդս նոցա։
Նման նոցա եղիցին, որք արարին զն՟ս.
ամենքն՝ որք յուսացեալ են ’ի ն՟ա։
Տուն իսրայէլի յուսացաւ ’ի տ՟ր. օգ
նական և ընդունող է ն՟ց։
Տուն ահարոնի յուսացաւ ’ի տ՟ր. օգ
նական և ընկերող է ն՟ց։
Երկիւղածք տ՟ն յուսացան ’ի տ՟ր. օգ
նական և փրկիչ է ն՟ց։

Յիշեաց զմեզ տ՟ր և օրհնեաց զմեզ․ օրհնեաց տ՟ր զտունն իէլի․ օրհնեաց տ՟ր զտունն ահարոնի։

Օրհնեաց տ՟ր զերկիւղածս իւր, ընդ փոքրկունս և զմեծամեծս։

Յաւելցէ ՚ի ձեզ տ՟ր, ՚ի ձեզ՝ և յորդիս ձեր։ Օրհնեալ էք դուք ՚ի տ՟նէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Երկինք երկնից տ՟ն են․ և զերկիր ետ որդւոց մարդկան։

Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տ՟ր, և ո՛չ ամ՟ք՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տ՟ր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս․ ՃԺԴ․

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ՟ր զձայն ա- ղօթից իմոց․ զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առիս, և ես յաւ- ուրս իմ կարդացի առ նա։

Պատեցան զինև երկունք մահու․ և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Ոնե

Զնեղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զանուն Տեառն կարդացի։

Ո՛ Տէր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած Աստուած մեր ողորմի՝ և պահէ զտղայս Տէր։

Ես խոնարհ եղէ՝ և Տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ի հանգիստ քո, զի Տէր օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տեառն յերկրին կենդանեաց։

Սաղմոս։ ՃԺԵ.

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում, թէ ամենայն մարդ սուտ է։

Զինչ տաց փոխարէն Տեառն՝ ընդ ամենայն զոր և ետ ինձ։

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն Տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ Տեառն տաց՝ առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա։

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՛ Տէր՝ ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն Տեառն կարդացից։
Զուխտս իմ Տեառն տաց՝ առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա. 'ի գաւիթս տան Տեառն, և 'ի մէջ քո Երուսաղէմ։

Սաղմոս. ՃԺԶ.

Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազգք. գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք։
Զի հաստատեցաւ ողորմութիւն նորա 'ի վերայ մեր. և ճշմարտութիւն Տեառն մնայ յաւիտեան։

Սաղմոս. ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասասցէ տունն Իսրայէլի՝ զի յաւ.
Ասասցէ տունն Ահարոնի՝ զի յաւ.
Ասասցեն երկիւղածք Տեառն՝ զի յաւ.
'Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր։
Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց. զի՞նչ արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից 'ի թշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ 'ի Տէր՝ քան յուսալ 'ի

՚ի մարդիկ· բարի է յուսալ ՚ի տ՟ր՝ քան յուսալ յիշխանս։

Ամենայն ազգք շրջեցան զինև, և ան֊ուամբ տ՟ն յաղթեցի ն՟ց։

Շրջելով շրջեցան զինև, և պաշարեցին զիս ՚ի միասին· և անուամբ տ՟ն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինև ո՟պ մեղուք, վառեցան բորբոքեցան ո՟պ փուշք ՚ի հուր· և անուամբ տ՟ն՝ մերժեցի զն՟ս։

Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ՚ի գլորել· և տ՟ր ընկալաւ զիս։

Զօրութիւն իմ՝ և օգնութիւն իմ տ՟ր, և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն։

Ձայն ցնծութեան փրկութեան՝ ՚ի յարկս արդարոց։

Աջ տ՟ն արար զօրութիւն· աջ տ՟ն բարձր արար զիս· և աջ տ՟ն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատմեցից զգործս տ՟ն։

Խրատելով խրատեաց զիս տ՟ր, և՚ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեան, զի մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց տ՟ն։

Այս դուռն տ՟ն է, եւ արդարք մտա-
նեն ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար
ինձ. եւ եղեր ինձ ՚ի փրկութիւն։
Վէմն՝ զոր անարգեցին շինօղքն, նա
եղեւ գլուխ անկեան։
Ի տ՟նէ եղեւ այս. եւ է՛ սքանչելի առա-
ջի աչաց մերոց։
Այսօր է՝ զոր արար տ՟ր. եկա՛յք ցն-
ծասցուք եւ ուրա՛խ եղիցուք ՚ի սմա։
Ո՛վ տ՟ր փրկեա՛, ո՛ տ՟ր աջողեա՛.
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տ՟ն. եւ
օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ տ՟ն։
Տ՟ր ա՟ծ մեր երեւեցաւ մեզ. արարէ՛ք
տօնս ուրախութե՟ն կանխաւ, մինչեւ յան
կիւնս սեղանոյ։
Ա՟ծ իմ ես դու՝ եւ խոստովան եղէց
քեզ. ա՟ծ իմ ես դու՝ եւ բարձր արա
րից զքեզ։
Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր՝ զի լուար
ինձ, եւ եղեր ինձ ՚ի փրկութիւն։
Խոստովա՛ն եղերուք տեառն, զի բա-
րի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։

Սաղմոս. ՃԺԸ.

Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանապարհի, եւ որք գնան յօրէնս Տն։
Երանի, որք քննեն զվկայութիւնս նորա. բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։
Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, ՚ի ճանապարհս նր գնասցեն։
Դու պատուիրեցեր ըզպատուիրանս քո՝ ՚ի պահել ինձ յոյժ։
Երանի թէ յաջողէին ինձ ճանապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո։
Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի, ՚ի զգուշանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո։
Խոստովան եղէց քեզ Տր յուղղութիւն սրտի իմոյ. ուր ուսայց զիրաւունս արդարութե քո։
Զիրաւունս քո պահեցից, մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։
Իւ՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր. այլ ՚ի պահել զբանս քո։
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛

մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց:
'Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո,
որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ:
Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ ինձ զար-
դարութիւնս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից զամենայն իրա-
ւունս բերանոյ քո:
'Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուար-
ճացայ, որպէս յամենայն մեծութեան:
'Ի պատուիրանս քո հոգացայ, եւ զգու-
շացայ 'ի ճանապարհս քո:
Զիրաւունս քո խօսեցայց, եւ ոչ մոռա-
ցայց զբանս քո:
Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից եւ պա-
հեցից զբանս քո:
Զարթո՛ զաչս իմ, եւ նայեցայց 'ի սքան-
չելիս օրինաց քոց:
Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագու-
ցաներ յինէն զպատուիրանս քո:
Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ ինձ
յիրաւունս քո յամենայն ժամ:
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեա՛լ
որք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց:
'Ի բաց արա յինէն զնախատինս եւ զարհա-

մար

մարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։
Քանզի նստան իշխանք՝ և չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։
Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ յարդարութիւն քո։
Մերձեցաւ անձն իմ ի հող. տէր կեցո՛ զիս ըստ բանի քում։
Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստո՛ւն արա զիս. և քննեցից զսքանչելիս քո։
Տքնեցաւ անձն իմ ի ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս ի բանս քո։
Զճանապարհս մեղաց ի բա՛ց արա յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ ինձ։
Զճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտրեցի. և զիրաւունս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Մերձեցայ ես ի վկայութիւնս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զիս։
Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։
Օրէնսդէ՛ր արա զիս տէր, ի ճանապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա յամենայն ժամ։

Իմաս

Իմաստուն արա զիս . եւ քննեցից զօրէնս քո, եւ պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով:
Առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց . զի ընդ նմին հաճեցայ:
Խոնարհեցո զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս քո, եւ մի՛ յագահութիւն:
Դարձո զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնանրութիւն . ՚ի ճանապարհս քո կեցո զիս:
Հաստատեա ծառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո:
Հան յինէն զնախատինս, զոր եւ կարծեցի . զի դատաստանք քո քաղցր են:
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութեան քում կեցո զիս:
Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր . եւ փրկութիւն քո ըստ բանի քում:
Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք . զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:
Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ . զի յիրաւունս քո յուսացայ:
Պահեցից զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան՝ եւ յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի:
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի:
Խորհէի 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի:
Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութեանս քում:
Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս:
Այս մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, և մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց, և որք թողին զօրէնս քո:
Գովելի էին ինձ իրաւունք քո, 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տէր. և պահեցի զօրէնս քո:
Այս եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Աճէլուէա:

Բաժին իմ ես տր, ասացի
պահել ինձ զօրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով
սրտիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ
բանի քում:
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ. և դար-
ձուցի զոտս իմ 'ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցայ՝ և ոչ խռովեցայ. զի
պահեցից զպատուիրանս քո:
Չուանք մեղաց պատեցան զինև. այլ
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
'Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել
առ քեզ, վն իրաւանց և արդարութե քո:
Հաղորդ եմ ես ամ երկիւղածաց քոց.
որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո:
Ողորմութբ տն լի է երկիր. զարդա-
րութիս քո ուսո ինձ:
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում տր, ըստ բանի քում:
Զքաղցրութի, զխրատ, և զգիտութի
ուսո ինձ. զի 'ի պատուիրանս քո ես
հաւատացի:
Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ. վն
այսո

այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու Տէր, եւ քաղցրութեամբ քով
ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբար_
տաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուիրանս քո։
Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա. այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս.
որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան
զհազարս ոսկւոյ եւ արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին՝ եւ ստեղծին զիս իմաս
տուն արա զիս եւ ուսայց զպատուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ եւ ուրախ
եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ Տէր՝ զի արդարութեամբ են դատաս
տանք քո, յիրաւի՛ խոնարհեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխիթարել զիս.
ըստ բանի քում, զծառայս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ եւ կեցից.
զի օրէնք քո խօսք իմ են։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ՚ի տա
րապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես
հոգացայց ՚ի պատուիրանս քո։

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան քում. զի մի՛ ամաչեցից։
Կարօտացաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւն քո. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի. զի զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո. երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։ Պատմեցին ինձ անօրէնք ըղ խորհուրդս. այլ ո՛չ որպէս զօրէնս քո։
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։
Փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։
Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս. և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։
Յաւիտեան տէր՝ բանն քո կայ յերկինս. ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութիւն քո։
Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։
Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ամենեքին ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կամ
խաւ ես արդեօք կորուսեալ էի 'ի խո
նարհութեան իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիւն
քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո՛ զիս. զի զարդա
րութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի կորուսա
նել. զի զվկայութիւնս քո ես 'ի միտ առի։

Յամենայն կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ
անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօրհանապազ
խօսք իմ էին։

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր
զիս 'ի պատուիրանս քո. զի յաւիտեան
իմ էին։

Քան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաստուն ե
ղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։

Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի ըզ
պատուիրանս քո քննեցի։

Յամենայն ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս
իմ. որպէս զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի
դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ո՞չ զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք քո
քան զմեղր՝ բերանոյ իմոյ։
՚Ի պատուիրանաց քոց իմացայ՝ ատեցի
զամենայն ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնսգէտ
արարեր զիս։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս
տան շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից
զամենայն իրաւունս արդարութեան քո։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. Տէր՝ կեցո
զիս ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց Տէր.
և զիրաւունս քո ուսո ինձ։
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յամենայն ժամ. և
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. ՚ի
պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան.
զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զարդա-
րութիւնս քո յաւիտեան, վասն հատուցմանն։
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սի-
րեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես
՚ի բանս քո յուսացայ։

՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից զպատուիրանս այ իմոյ:

Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ:

Օգնեա ինձ, և ապրեցո զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ:

Անարգեցեր զամն՝ որք ապստամբք եղեն յարդարութեց քոց. զի անիրաւութե են խորհուրդք նց:

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վն այսորիկ՝ սիրեցի ըզպատուիրանս քո:

Բևեռեա ըն երկիւղ քո զմարմինս իմ. զի ՚ի դատաստանաց քոց երկեայ յոյժ:

Ային:

Արարի իրաւունս և արդարութի. մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Ընկալ զծառայս քո ՚ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս:

Պակասեցին աչք իմ փրկութե քում տր. և բանից արդարութե քո: 268

Արա՛ ընդ ծառայի քում ըստ ողորմութե
քում. զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։
Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա զիս,
և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զՏէր. խափանեցին զօ
րէնս քո։
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո, քան զոսկի և զտպազիոն։
Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն այսո
րիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր է, և
իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի. ի
պատուիրանս քո փափագէի անձն իմ։
Նայեա՛ առ իս և ողորմեա ինձ, ըստ ի
րաւանց սիրողաց անուան քո։
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի
քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք։
Փրկեա՛ զիս ի զրպարտութենէ մարդկան.
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երեւեցո՛ զերեսս քո ի ծառայս քո, և
ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

 Սը

Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ոչ պահեցին զօրէնս քո։

Արդար ես դու Տէր, և ուղիղ են դատաստանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց. և ճշմարիտ են յոյժ։

Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զսա։

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։

Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս. և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։

Արդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո զիս։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ Տէր, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցից։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս. և պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի. և ես ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ՚ի խօ-
սիլ ՚ի նմին զբանս քո։
Զձայնի իմոյ լուր Տէր՝ ըստ ողորմութեան
քում. և յիրաւունս քո կեցո զիս։
Մերձեցուցին զիս հալածիչք իմ զանօ-
րէնութիւն. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։
Մերձ ես դու Տէր. և ամենայն պատուի-
րանք քո ճշմարիտ են։
Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեանց քոց.
զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։
Տես զխոնարհութիւն իմ, և փրկեա զիս.
զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա
զիս. և ըստ բանի քում կեցո զիս։
Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի
զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազում են Տէր, ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս.
՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Հայէի յանմտագոյնսն՝ և մաշէի, զի զ-
պատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
Տէր՝ ողորմութեամբ քով կեցո զիս։
Սկիզբն

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է. յաւի-
տեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քո:
Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր. և ՚ի
բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ:
Ցնծացայց ես ՚ի բանս քո, որպէս այն՝ որ
գտանէ աւար բազում:
Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս
քո սիրեցի:
Եաւթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ,
վասն իրաւանց և արդարութեան քո:
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ՝ ոյք
սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ ՚ի նոսա գայ-
թակղութիւն:
Սպասեցի փրկութեան քում տէր, և զպատ-
ուիրանս քո սիրեցի:
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, և
սիրեաց զնոսա յոյժ:
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս
քո. զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քո են:
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո
տէր. ըստ բանի քում իմաստունս արա զիս:
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և
բանիւ քով փրկեա զիս:
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն

քո, յորժամ ուսուցես ինձ զարդա-
րութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամենայն
պատուիրանք քո արդարութիւն են:

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութեան քում տէր. և օրէնք
քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրա-
նս քո ես ոչ մոռացայ:

Օրհնութիւն Եսայեայ՝ [illegible] Մար-
գարէին: Եսայ. ԽԲ:

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր.
զի իշխանութիւն նորա 'ի բարձունս
փառաւորի:

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է՝ 'ի ծա-
գաց մինչև 'ի ծագս երկրի:

Որք իջանէին 'ի ծով նաւօք. կղզիք
և ամենայն բնակիչք նոցա ընդ նմա:

Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամենայն բնակիչք
իւր• ուրախ եղիցին բանակք և բակք կե-
դարու• և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։
Ի գլխոյ լերանց գոչեսցեն, տացեն
զփառս Այ• և զքաջութիւն նորա կղզիք
պատմեսցեն։
Տէր Ած զօրութեանց դիմեսցէ գայ• զարթու-
ցանել զպատերազմ, յարուցանել զնա-
խանձ, փող հարկանել՝ և գոչել 'ի վերայ թըշ-
նամեաց իւրոց զօրութեամբ բազմաւ։
Ուրախ եղիցին երկինք 'ի վերուստ•
և ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն։
Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդա-
րութիւն՝ առ հասարակ բղխեսցէ։

Աղօթք Յովնանու Մարգարէին։

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդա-
ցի• և լուաւ Ած յանդնդոց դժոխոց
աղաղակի իմում։
Լուր Տէր ձայնի իմում, զի ընկեցեր
զիս 'ի խորս ծովու• և շրջանք գետոց
պաշարեցին զիս։
Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո՝ անցին
'ի վերայ իմ• և ասացի, թէ մերժեցայ ու-
րեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ՝ իցէ թէ յաւելից հայել ՚ի տա-
ճար սբ քո. զի հեղան զինեւ ջուրք մին-
չեւ յանձն իմ. և անդունդք անհնա-
րինք պաշարեցին զիս:

Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց.
իջի ես ՚ի խորս երկրի՝ և տեսի զնիգս
նր, զոր էին ոչ ածելք յաւիտենից. և
ելցեն յապականութենէ կեանք իմ:

Առ քեզ տր ած իմ, ՚ի նուաղել անձին
իմոյ կարդացի, և զ.քեզ տր յիշեցի. և
մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար սբ քո:

Զի որք պահէին զունայնութիւն և զսուտ,
յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան:

Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութեան խոստովանութեան եղէց
քեզ. մատուցից պատարագս տն, և կա-
տարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութն:

Փառք Հօր և որ":

Սաղմոս:

Ր

Եկեսցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար սբ քո. խոնարհես-
ցէ ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր: Ամէն":

Զ.չարոյն և զպաղըմս, ՚ի վերոյն Սի՛ նախանձեր
չանանին գտցես ՚ի 119. երեսն:

Օրհ

Տէր՝ զլուր քո լուայ և երկեայ. տէր՝
նայեցայ 'ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ։
Ամբ. Գ. Բ։

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

ՃԺԹ

ՍԱՂՄՈՍ:

Իմամբես առ տէր կարդա
ցի, և լուաւ ինձ տէր·
փրկեաց զանձն իմ ՚ի շըր
թանց նենգաւորաց, և՚ի
լեզուէ չարէ:

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ
յաւելցի, լեզու նենգաւոր:

Որպէս նետք հզօրի, զի մխեալ են կայ
ծակամբք կաղնոյ:

Վայ ինձ՝ զի ը̄ երկար եղև պանդըխ
տութ̄ իմ. և բնակեցայ ես ՚ի վրանս կե-
դարու:

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ
ընդ այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի,
մարտնչէին ընդ իս։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻ

Համբարձի զաչս իմ ի լերինս, ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ ի Տեառնէ եկեսցէ, որ ա-
րար զերկինս եւ զերկիր։
Մի՛ տար ի սասանութիւն զոտս քո. եւ մի՛
նինջեսցէ պահապան քո։
Ո՛չ ննջէ՝ եւ ո՛չ ի քուն երթայ պա-
հապանն Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, եւ Տէր ընկալցի
աջոյ ձեռամբն իւրով։
Արեգակն ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ,
եւ մի՛ լուսին ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ. պա-
հեսցէ Տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտ եւ զել քո՝ յայսմ
հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԱ

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս, ի տուն
Տեառն երթիցուք մեք։

Հաստեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո
Երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք․ և
բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։

Ուստի ելանէին ազգք՝ ազգք Տեառն․ ի վ
կայութիւն իսրայէլի, խոստովան լինել
անուան Տեառն։

Ուր արկեալ էին աթոռք դատաստանի․
աթոռս արկեալ են ի տան Դաւթի։

Հարցէք զողջունէ Երուսաղէմի, և ըղ
շինութենէ՝ որք սիրեն զքեզ։

Եղիցի խաղաղութիւն ի զօրութեան քում,
և շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ
զխաղաղութիւն․ վասն քո և վասն տան Տեառն Աստուծոյ
մերոյ խնդրեցաք զբարութիւն ի քեզ։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԲ

Առ քեզ Տէր համբարձի զաչս իմ․ որ
բնակեալդ ես յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն Տեառն իւրոյ, և
որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Նոյնպէս են աչք մեր առ Տէր Աստուած
մեր, մինչև ողորմեսցի ի [illegible] մեր։

Ողոր

Ողորմեա՛ մեզ տ՟ր՝ ողորմեա՛ մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք։
Առաւել լցան անձինք մեր նա֊
խատանօք, որք նախատէին զմեզ. և ար֊
համարհանօք ամբարտաւանից։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԳ.

Եթէ ոչ տ՟ր էր ընդ մեզ, ասասցէ ի՟էլ
եթէ ոչ տ՟ր էր ընդ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ի վ՟ր մեր, կեն֊
դանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութ՟ն ն՟ց ի վ՟ր մեր.
ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին
անձինք մեր՝ ընդ ուղխս անդադար։
Օրհնեալ է տ՟ր՝ որ ոչ ետ զմեզ յոր֊
սամանս ն՟ց։ Անձինք մեր ապրեցան
որպէս ճնճղուկք՝ յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք ն՟ց փշրեցան, և մեք ապրեցաք։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տ՟ն, որ
արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԴ.

Որ յուսայ ի տ՟ր, որպէս լեառն սիոն, մի՛
սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալ է
յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ. Տէր շուրջ
է զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան:

Ոչ թողու Տէր զգաւազան մեղաւորաց
ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի՛ ձը
գեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն:

Բարի արա Տէր բարեաց. և այնոցիկ,
որք ուղիղ են սրտիւք:

Իսկ զթիւրեալսն ի յախշտանկութիւն, տա
նի զնսա Տէր ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն
զանօրէնութիւն. խաղաղութիւն ի վերայ Իսրայէլի:

Օրհնութիւն աստիճանաց:

ՃԻԵ:

Ի դարձուցանել Տեառն զգերութիւն
Սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք:

Յայնժամ լցաւ բերանք մեր խնդութեամբ,
և լեզուք մեր ցնծութեամբ:

Յայնժամ ասասցեն ի հեթանոսս, մեծ
արար Տէր զառնելն իւր ընդ մեզ. և
մեք եղաք բերկրեալք:

Դար

Դարձո՛ տէր զգերութիւն մեր՝ որպէս զհեղեղս
ի հարաւոյ. որք վարէին արտասուօք,
ցնծութեամբ հնձեսցեն:
Երթային երթային՝ և լային, որք բար
ձեալ տանէին զսերմանս իւրեանց:
Դարձեալ եկեսցեն՝ և ցնծասցեն, որք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց:

Օրհնութիւն աստիճանաց: ՃԻԶ

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ի նանիր
վաստակեն շինօղք նր:
Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաքն, ընդու
նայն տքնին պահապանք նր:
Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ.
արդ՝ արի՛ք մինչև էք ննջեցեալք, որք
ուտէք զհաց ցաւոց:
Ի ժամանակի, որպէս տացէ քուն սիրե
լեաց իւրոց. ժառանգութի տեառն՝ որդիք
են. որոյ վարձք իւր են, այն է պտուղ
որովայնի իւրոյ:
Որպէս նետք ի ձեռս հզօրի, այնպէս են
և որդիքն թօթափելոց:
Երանի՛, որ ելցէ զցանկութի իւր ի նցնէ.
մի՛ ամաչեսցեն՝ յորժամ խօսեսցին թշ
նամիք նց ընդ նս առ դրանն:

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԷ.

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին 'ի Տեառնէ, եւ գնան 'ի ճանապարհս նորա։

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ, եւ բարի եղիցի։

Կին քո որպէս որթ պտղաբեր յանկիւնս տան քո. որդիք քո որպէս նորատունկ ձիթենեաց շուրջ զսեղանովն քով։

Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ, որ երկնչի 'ի Տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ Տէր 'ի Սիովնէ։

Եւ տեսցես դու զբարութիւն Երուսաղեմի՝ զամենայն աւուրս կենաց քոց։

Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց. խաղաղութիւն 'ի վերայ Իսրայէլի։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԸ.

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, եւ ինձ ոչ յաղթեցին։

Զթիկունս իմ հարին մեղաւորք. ընդերկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց։

Տէր արդար է, եւ խորտակէ զուլս մեղաւորաց։ Ամաչեսցեն եւ յետս դարձցին ամենեքեան՝ որք ատեն զսիոն։

Եղիցին նոքա ոպ խոտ տանեաց. որ մինչ
չև 'ի բուսն ելեալ՝ չորացաւ։
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն,
և ոչ զգիրկս՝ որ զորայն ժողովէր։
Ո՛չ ասացին ոմքն՝ ոյք անցանէին առ
նոքօք, թէ օրհնութի տն ընդ ձեզ. և
օրհնեցաք զձեզ յանուն տն։

Օրհնութի աստիճանաց։ ՃԻԹ

'Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր՝ տր՝
լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո 'ի լսել զձայն ա-
ղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիս իմ քննես տր՝ տր,
իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի 'ի քէն
է քաւութի։
Վասն անուան քո համբերի տր. համ-
բերէր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ
անձն իմ 'ի տր։
'Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ.
'ի պահէ առաւօտու՝ յուսասցէ իս-
րայէլ 'ի տէր։
'Ի տնէ է ողորմութի բազում. 'ի նմանէ
է փրկութի. և նա փրկեսցէ զիսլ յամ
նեղութեց նր։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԼ.

Տէ՛ր ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ո՛չ զբօսան աչք իմ։

Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ո՛չ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի եղեն քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ որպէս մանուկ սարտուցեալ ’ի ստենէ մօր իւրոյ. եւ դարձ նորա անդրէն ’ի նոյն։

Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսասցաւ իսրայէլ ’ի տէր յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Նոյն [illegible]։ ՃԼԱ.

Յիշեա՛ տէր զդաւիթ. եւ զամենայն հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տեառն. եւ ուխտըս եդ աստուծոյ յակոբայ։

Եթէ ո՛չ մտից ’ի յարկս տան իմոյ. թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Եթէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանաց իմոց. կամ հանգիստ լերանաց իմոց. մինչեւ գտից զտեղի յարկի տեառն աստուծոյ յակոբայ։

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. և
գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց:
Մտցուք 'ի յարկս նր. երկի՛ր պագցուք
'ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նր:
Արի՛ տր 'ի հանգիստ քո՝ դու և տա-
պանակ կտակի սրբու՛թ քո:
Քահանայք քո զգեցցին զարդարու՛թ.
և սբք քո ցնծալով ցնծասցեն:
Վս՟ դաւթի ծառայի քո, մի՛ դարձու-
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ:
Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտու՛թբ՝
և ո՛չ ստեաց նմա. 'ի պտղոյ որովայնի
նր նստուցանել յաթոռ նր:
Թէ պահեսցեն որդիք քո զուխտս իմ.
և զվկայութիս իմ, զոր ուսուցից նց:
Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յաւի-
տենից յաթոռ քո:
Հաճեցաւ տր ընդ սիօն. և ընտրեաց
բնակել 'ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ
իմ յաւիտեանս յաւիտենից. 'ի սմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա:
Զայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից. և
զաղքատս սորա լցուցից հացիւ:
Զքահանայս սորա զգեցուցից փրկու՛թ. և
սբք սր ցնծալով ցնծասցեն:

Անդ ծագեցից եղջիւր 'ի դաւիթ . պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ . այլ 'ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

[illegible] ՃԼԲ

Զի՞ բարի, կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակին եղբարք 'ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ՝ և 'ի մօրուսն Ահարօնի . և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ՝ զի ցօղէ 'ի Հերմոնէ 'ի վերայ լերինն Սիօնի։
Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն, և զկեանս յաւիտենից։

[illegible] ՃԼԳ

Ահա օրհնեցէք ամ ծառայք տն զտր . որ կայք 'ի տուն տն, 'ի գաւիթս այ մերոյ։
'Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր 'ի սրբութի . և օրհնեցէք զտր։
Օրհնեսցէ զքեզ տր 'ի Սիօնէ . որ արար զերկինս և զերկիր։

Ալէլուիա։ ՃԼԴ

Օրհնեցէք զանուն տն . օրհնեցէք

ծա

ծառայք տն զտր. ո՛ կայք 'ի տան տն, 'ի գաւիթս այ մերոյ:
Օրհնեցէք զտր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք անուան նր՝ զի քաղցր է:
Զյակոբ ընտրեաց իւր տր, և զիէլ ժառանգութիւն իւր:
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տր. և տր մեծ է քան զամ կուռս:
Զամ զոր ինչ կամեցաւ՝ արար տր. յերկինս և յերկրի՝ 'ի ծով և յամ խորս:
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի. զփայլատակունս իւր յանձրևս արար. և հանէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց:
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց, 'ի մարդոյ մինչև յանասուն:
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր 'ի մէջ քո եգիպտոս, 'ի փարաւոն՝ և յամ զօրս իւր: Եհար զազգս բազումս. և սպան զթագաւորս հզօրս:
Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոյ՝ զովգ թագաւոր բասանու, և զամ թագաւորութիւնս քանանացւոց:
Ետ զերկիր նց 'ի ժառանգութի. ժառանգութի իէլի ժողովրդեան իւրոյ:

Տէր անուն քո յաւիտեան. տէր յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։
Դատի տէր զժողովուրդս իւր. և ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձեռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին. աչք են՝ և ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն. և ոչ գոյ շունչ ի բերանս նոցա։
Նման նոցա եղիցին ոյք արարին զնոսա. ամենքին ոյք յուսացեալ են ի նոսա։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր. տուն ահարոնի օրհնեցէք զտէր։
Տուն ղևեայ օրհնեցէք զտէր. երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ տէր ի սիօնէ. որ բնակեալ է յերուսաղէմ։

Սաղմոս. ՃԼԵ

Խոստովան եղերուք տեառն, զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք այն աստուծոց. զի՛։

Խոստովան եղերուք Տեառն տերանց·
զի յաւիտեան է ող"։
Որ արար սքանչելիս մեծամեծս միայն·
զի յաւիտեան է ող"։
Զերկինս արար իմաստութբ̃ իւրով·
զի յաւիտեան է ող"։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց·
զի յաւիտեան է ող"։
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս· զի յա"։
Զարեգակն արար իշխանել տուընջեն·
զի յաւիտեան է ող"։
Զլուսին և զաստեղս իշխանել գիշերոյ·
զի յաւիտեան է ող"։
Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդրան
կօք իւրովք հանդերձ· զի"։
Որ եհան զիէլ ՚ի միջոյ նց̃· զի յաւի"։
՚Ի ձեռն բարձր՝ և բազուկ հզօր· զի"։
Որ հերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց յեր
կուս մասունս· զի յաւի"։
Որ անցոյց զիէլ ընդ մէջ նց̃· զի յա"։
Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրս իւր ՚ի
ծով կարմիր· զի յաւի"։
Որ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ· զի"։
Որ հար զազգս մեծամեծս· զի յաւի"։
Որ

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս · զի յա՛։
Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց · զի՛։
Զովգ թագաւոր բասանու · զի յա՛։
Եւ ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութի · զի՛։
Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոյ · զի յաւի՛։
Յիշեաց զմեզ տ͞ր ՚ի խոնարհութեան մերում · զի յա՛։
Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնամեաց մերոց · զի յաւի՛։
Տայ կերակուր ա͞մ կենդանեաց · զի յաւի՛։
Խոստովան եղերուք ա͞յն երկնաւորի · զի յաւի՛։

Սաղմոս դաւթի · ՚ի ձեռն երեմիայի · անանուն յեբրայեցւոց։ ՃԼԶ

Առ գետս բաբելացւոց, անդ նստէաք և լայաք · ո͞մ յիշեցաք մեք անդ ըզ սիոն։
՚Ի մէջ ուռեաց նոցա՝ կախեցաք զկատա‿կարանս մեր։
Անդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս օրհնութե · գերեվարք մեր առնուլին զմեզ՝ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէն սիոնի. իսկ զի՞արդ օրհնեսցուք զօրհնութիւնս տեառն՝ յերկրի օտար։
Թէ մոռացայց զքեզ Երուսաղէմ, մոռասցի զիս աջ իմ։
Կցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ. թէ ոչ նախ նուագեցից զքեզ Երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ։
Յիշեա տէր զորդիսն եդովմայ՝ յաւուրն երուսաղէմի։
Որք ասէին՝ քակեցէք քակեցէք, մինչեւ ՚ի հիմն հասուցէք։
Դուստր բաբելացւոց թշուառական. երանի՛ որ հատոյց զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի՛ որ կալցի զմանկունս քո, եւ եհար զքարի։

Սաղմոս դաւթի։ ՃԼԷ

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր պագից ՚ի տաճար սուրբ քո. եւ խոստովան եղէց անուան քում, վասն ողորմութեան եւ ճշմարտութեան քո։

Մեծ արարեր յամի զանուն սբ. քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղ վաղակի լուր ինձ. և բազում արասցես զօրութիս յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ տր թագաւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ քո. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո:

Մեծ են փառք տն. բարձր է տէր. զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ:

Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեանց, կեցուսցես զիս ՚ի բարկութէ թշնամւոյն:

Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո. և տր հատուսցէ ընդ իմ:

Տր ողորմութի քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:

՚Ի կտրած. Սաղմոս Դաւթի:

ՃԼԸ

Տէր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստիլ իմ, և զյառնել իմ:

՚Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ՚ի հե֊

ռաստ

ռաստանէ · զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քննեցեր, և զամ ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր · զի ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի լեզուի իմում։

Ահա դու տէր՝ ծանեար զյետինս իմ, և զառաջինս իմ · դու ստեղծեր զիս · և եդեր զձեռն քո ՚ի վր իմ։

Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն · զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ սմա։

Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ · կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Եթէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես · և թէ իջանեմ ՚ի դժոխս, և անդ մօտ ես։

Եթէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս, և բնակեցայց յեզերս ծովու։

Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի՝ խաւար ուրեմն տրորեսցէ ծածկեսցէ զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութեան իմոյ։

Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարեսցի · և գիշերն ոպ տիւ լուսաւոր եղիցի · և խաւար նր ոպ լոյս նր։

Դու ստացար զերիկամունս իմ · և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի ահեղ և
սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո,
և անձն իմ սիրեաց յոյժ:
Ո՛չ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր արա
րեր ՚ի ծածուկ. և կար զօրութե իմոյ
ընդ ստորինս երկրի:
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և ՚ի
գիրս քո ամենեքեան գրեցան:
՚Ի տուէ մոլորեցան. և ոչ ոք էր որ ա
ռաջնորդէր նց:
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարեկամք
քո ած. և յոյժ զօրացան իշխանք նց:
Թուեցի զնս՝ և քան զաւազ բազմեցին.
զարթեայ՝ և դեռ ընդ քեզ եմ:
Եթէ սպանանես զմեղաւորս՝ ած, արք
արեան ՚ի բաց եղերուք յինէն:
՚Ի հակառակութի և ՚ի նախանձ, առցեն
՚ի նանիր զքաղաքս քո:
Զատելիս քո տէր՝ ատեցի, և ՚ի վերայ
թշնամեաց քոց մաշեցայ:
Յատելութի կատարեալ ատեցի զնս,
և եղեն ինձ թշնամիք:
Փորձեա զիս ած՝ և ծանիր զսիրտ իմ,
քննեա զիս՝ և ծանիր զշաւիղս իմ. և
տես

տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանա
պարհս իմ· և առաջնորդեա ինձ 'ի ճա
նապարհս քո յաւիտենից:

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի: ՃԼԹ

Ապրեցո զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ·
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս:
Որք խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս իւրեանց·
զօր ամ պատրաստէին 'ի պատերազմ:
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի· և
թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նց:
Պահեա զիս տէր 'ի ձեռաց մեղաւորի,
և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս:
Որք խորհեցան խափանել զգնացս իմ· Թա
քուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ:
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց·
շուրջ զշաւղօք խնուլս եդին ինձ գայ
թակղութիւն:
Ասացի տէր այ իմ ես դու· ունկն դիր
տէր ձայնի աղօթից իմոց:
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ· հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:
Մի՛ մատներ զիս տէր 'ի ցանկութենէ մեղա
ւորաց, որք խորհեցան վն իմ· մի՛ ընդ
վայր հարկաներ զիս:

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին, և խորհուրդք նց՟ մի՛ կատարեսցին. վախճան կատարածի նց՟՝ վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնս՟։

Արկցես ՚ի վր՟ նց՟ զկայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնս՟. ՚ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ։

Այր լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Գիտեմ, զի առնես Տր՟՝ դատաստան աղքատի, և իրաւունս տնանկի։

Բայց արդարք գոհասցին զանուանէ քում Տէ. և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Սաղմոս Դաւթի։ ՃԽ

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. նայեա՛ց ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ ՚ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպ՟ խունկ առաջի քո Տր՟. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դի՛ր Տր՟՝ պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւք չարութեան։

՚Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն. եւ ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ՝ եւ յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ՚ի կամս նոցա։
Ընկլեան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց՝ եւ քաղցրասցին։
Որպէս թանձրութիւն հողոյ՝ զի պատառեալ է ՚ի վերայ երկրի. ցրուեցան ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս։
Առ քեզ տէր տէր՝ են աչք իմ. ՚ի քեզ յուսացայ, մի՛ հաներ զհոգի յինէն։
Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թաքուցան ինձ, ՚ի գայթակղութենէ գործողին զանօրէնութիւն։
Անկցին ՚ի ցանցս նոցա մեղաւորք, միայն եմ ես մինչեւ անցից։
Իմաստութիւն դաւթի. Աղօթք, ՚ի ժամանակին՝ յորժամ էր նա յայրին սաղմ։ ՃԽԱ.
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի նորա զաղօթս իմ. եւ զնեղութիւն իմ առաջի նորա պատմեցից։

Ի

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու տէր
ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի ճանապարհս յոր
և գնայի, թագուցին ինձ որոգայթ։
Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչ-
էր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ.
և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի, դու ես
յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։
Նայեա՛ տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ՚ի հալածչաց
իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նալ զանուանէ քումմէ։
Ու քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հա-
տուսցես։

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի ժամանակին՝ զի հալածէր զնա աբիսողոմ որդին իւր։ ՃԽԲ՛

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն
դիր խնդրուածաց իմոց ճշ-
մարտութե քով։
Լուր ինձ արդարութե քով, և մի մտաներ
՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ
արդարասցի առաջի քո ամ կենդանի։

Հա

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ․ խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ․ և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ․ և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։ Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս․ խորհեցայ յա՟մ գործս քո․ յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ․ վաղվաղակի լուր ինձ տ՟ր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․ նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ։

Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո․ զի ես ՚ի քեզ տ՟ր յուսացայ։

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից․ զի առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տ՟ր․ զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո․ զի դու ես ա՟ծ իմ։ Հոգի քո բարի՝ առաջնորդ եսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո տ՟ր՝ կեցուսցես զիս․ արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Սաղմոս Դաւթի առ Գողիաթ. ՃԽԳ.

Օրհնեալ Տէր Աստուած իմ. որ ուսուցանէ զձեռս իմ ի պատերազմ, և զմատունս իմ ի ճակատամարտ:

Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ, օգնական իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ ի նա. որ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

Տէր՝ զի՞ է մարդ՝ զի յայտնեցար դմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա:

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք նորա որպէս հովանի անցին:

Տէր՝ խոնարհեցո զերկինս և էջ. մերձեա՛ ի լերինս և ծխեսցին:

Փայլեա՛ զփայլատակունս քո, և խռովեա՛ զնոսա. առաքեա՛ զնետս քո՝ և զրուեա՛ զնոսա:

Առաքեա՛ զձեռն քո ի բարձանց, և փրկեա՛ զիս ի ջուրց բազմաց, և ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բերանք խօսեցան ընդ
նայն

նանրութի․ և աջ նոց աջ է մեղաց:
Ա͞ծ՝ յօրհնութի նոր օրհնեցից զքեզ․ տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ:
Որ տայցէ զփրկութի թագաւորաց մերոց․ որ փրկեաց իցէ զդաւիթ ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ:
Փրկեա զիս՝ և ապրեցո զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց:
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ընդ նանրութի․ և աջ նոց աջ է մեղաց:
Որոց ուստերք իւրեանց ո͞պ նորատունկ հաստատուն են ՚ի մանկութէ իւրեանց․ դստերք նոց զարդարեալ և պաճուճեալ ՚ի նմանութի տաճարի:
Շտեմարանք նոց լի են՝ և բղխեն ՚ի մի մեանս․ խաշինք նոց բազմածինք են՝ և բազմանան ՚ի գնացս իւրեանց․ և անդեայք նոց պարարտք են:
Ո՛չ գոյ խրամատութի ցանկոյ նոց․ և ոչ աղաղակ ՚ի հրապարակս նոց:
Երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ այս այսպէս է․ նա երանի ժողովրդեան, որոյ տ͞ր ա͞ծ է նոց:

Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի: ՃԽԴ.

Բարձր առնեմ զքեզ Աստուած իմ, և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ է Տէր՝ և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ:

Ազգք՝ և ազգք՝ գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն:

Զմեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին. և զսքանչելիս քո պատմեսցեն:

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն. և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն:

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն. և արդարութեամբ քով ցնծասցեն:

Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ:

Քաղցր է Տէր առ ամենայն, և գթութիւնք նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց:

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տէր՝ ամենայն գործք քո. և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն, և
զզօրութիւն քո պատմեսցեն։
Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիւն
քո. և զփառս մեծվայելչութեան ար
քայութեան քո։
Արքայութիւն քո՝ արքայութիւն ամենայն յաւիտե
նից. և տէրութիւն քո յազգս մինչև յազգս։
Հաւատարիմ է Տէր յամենայն բանս իւր, և
արդար է յամենայն գործս իւր։
Հաստատէ Տէր զամենայն գայթակղեալս. և
կանգնէ զամենայն գլորեալս։
Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու
տաս կերակուր նոցա ի ժամու։
Բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենայն
քաղցրութեամբ կամօք քովք։
Արդար է Տէր յամենայն ճանապարհս իւր.
և սուրբ է յամենայն գործս իւր։
Մերձ է Տէր առ ամենեսեան, որք կար
դան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կար
դան առ նա ճշմարտութեամբ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ
Տէր. աղօթից նոցա լուէ՝ և կեցուցանէ զնոսա։
Պահէ Տէր զամենայն որք սիրեն զնա. և
զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր։

Օրհնութիւն Տն՟ խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ՟ կենդանի զանուն սբ՟ նր՟ յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարիայ։
ՃԽԵ

Օրհնեա անձն իմ զՏր՟. օրհնեցից զՏր՟ ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից այ՟ իմոյ՝ մինչև եմ ես։

Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութի ի նս՟։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամ՟ խորհուրդք նց՟։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ Տր՟ ած՟ յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նր՟ ի Տր՟ ած՟ է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով և զամ՟ որ ի նս՟։

Ո՛ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս տէր։

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ ըզպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի տէր. և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան, Աստուած քո Սիոն՝ ազգէ մինչև յազգ։

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարիայ։ ՃԽԶ.

Օրհնեցէք զՏէր՝ զի բարի է սաղմոս. Աստուծոյ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զԵրուսաղէմ Տէր. և զցրուեալսն Իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամենայն վէրս նոցա։

Թուէ զբազմութիւն աստեղաց. և զամենայն զնոսա յանուանէ կոչէ։

Մեծ է Տէր մեր, և մեծ է զօրութիւն նորա. իմաստութեան նորա ոչ գոյ թիւ։

Ընդունի զհեզս Տէր. և խոնարհ առնէ զամբարշտս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զԱստուած խոստովանութեամբ. սաղմոս ասասցէք նմա օրհնութեամբ։

Ո

Զգեցայց զերկինս ամպովք. և պատրաստ առնէր զանձրև ի վերայ երկրի:
Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս. և զդալարն ՚ի ծառայութիւն մարդկան:
Տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա:
Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեսցի, և ո՛չ ընդ երանս առն հաճոյք հաճեսցի:
Այլ հաճեսցի տէր ընդ երկիւղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յողորմութիւն նր:

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարեայ: ՃԽԷ.

Գովեա երուսաղէմ զտէր :
Եւ օրհնեա զած քո՝ սիոն :
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:
Եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի. պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա:
Դնէ զձիւն ո՛պ զասր, և զմէգ ո՛պ մո խիր ցանիցէ:
Արկանէ զսառն ո՛պ պատառս. առաջի ցրտոյ նր ո՞կարէ կալ:

Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնս· շնչեսցէ հողմն՝ և գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր Յակոբայ, զարդարութի և զիրաւունս իւր Իսրայէլի։
Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց այլ· և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց։

Աղօթք Ամբակումայ Մարգարէին։ Ամբա՟· Գ։

զլուր քո լուայ՝ և երկեայ· տր՝ նայեցայ ՚ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ։
՚Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս դու· ՚ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս, և ՚ի հասանել ժամանակին երևեսցիս։
՚Ի խռովել անձին իմոյ՝ ՚ի ժամանակի բարկութե, զողորմութի յիշեսցես։
Ած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ, և սբն ՚ի Փառան լեռնէ։
Ծածկեսցեն երկինք զվայելչութի փռց նր· և օրհնութբ նր լցան տիեզերք։
Ճառագայթք ոսկ ՚ի լուսոյ հատանէն ՚ի նմանէ· և եղջիւրք ՚ի ձեռին նր գտան·
և

և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք. և զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծամեծք ի թունից։

Եկաց՝ և չափեաց զերկիր. հայեցաւ և դղրդեաց զհեթանոսս։

Լերինք հալեցան, և անտառք վառեցան. ճանապարհք որք ի սկզբանէն էին, կուրացան. և ի նմանէ դողասցի ամենայն երկիր։

Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռովեցան բնակիչք վրանացն մադիամու։

Մի՞ թէ ի վերայ գետոց բարկացիս դու տէր. կամ սրտմտութիւն քո ի վերայ գետոց. կամ բարկութիւն քո ի վերայ ծովու։

Ելեր դու ի կառս քո. հեծելութիւնդ քո՝ փրկութիւն եղև յելանելն քո։

Զարթեաւ աղեղն քո. զնետս կապարճից քոց արբուցեր, զգետս ցրուեցեր. զերկիր դողացուցեր՝ ի սաստկութէ անձրևի, որք անցանեն ընդ սա։

Անդունդք աղաղակեցին մեծաձայն. լոյս փայլման արեգականն արգելաւ, և ծագումն լուսնին դադարեցաւ։

Որ 'ի նշոյլս սլաքայց քոց գնասցես, և
որ 'ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ։
Բարկութբ զարթիցես 'ի վր երկրի. և
դողութբ կոտորեսցես զհեթանոսս։
Երևեցար 'ի փրկութի ժողովրդեան քո,
'ի փրկել զընտրեալս քո։
Նետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդկան
ամբարշտաւանից. մինչև յանդունդս
ծովու ընկղմեցան։
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութբ քով՝ 'ի
զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յուսա-
ցեալ էին յանդգնութիս իւրեանց. զի
կերիցեն զաղքատն 'ի գաղտնիս։
Առաքեցեր 'ի վր ծովու զերիվարս քո.
և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց։
Կացի ես՝ և դեղան աղիք իմ 'ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն յոսկերս
իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։
Օյս պահեսցես յաւուր նեղութե.
ածել 'ի վր ազգի ամի, որք մարանչին
ընդ ժողովրդեան քում։
Թզենին ոչ տայցէ զպտուղ իւր, և յայգ
ւոյ՝ բեր մի՛ գտցի. ձիթենիք սնասցին,
և երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի։

Պա

Պականեսցին հօտք 'ի ճարակաց. և ե-
ղինք մի' գտցին առ մսուրս:
Ես 'ի տ՟ր յուսացայ. ցնծացայց և ու-
րախ եղէց յա՟ծ փրկիչ իմ:
Տ՟ր ա՟ծ իմ ինձ զօրութի՟, և կացուսցէ զոտս
իմ 'ի հաստատութե՟. 'ի վ՟ր բարձանցն
թշնամւոյն կացուսցէ զիս, և հանգուսցէ զիս
երագ երագ:

Փառք հօր և որ՟:

Մաղթանք.

Լուր մեզ տ՟ր լուր մեզ, ա՟ծային ողորմութե՟ և գը-
թութե՟ քո խնայեա' յարարածս քո: Ամենակալ՟.

Ժամագիրք և պաշտօնս, 'ի վերջն Սաղմոսարանին
նորին նայեաց 'ի 157. երեսն.

Մեծութիւն. անձնայ և պահպանութեան:

ՁԿՆ.

րհնեցէք զտ՟ր յերկնից. օրհ
նեցէք զնա 'ի բարձունս:
Օրհնեցէք զնա ա՟մ հրեշտակք ն՟ր. օրհ
նեցէք զնա ա՟մ զօրութիւնք ն՟ր:
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհ

օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյսք։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհ նեցէք զանուն տն։
Զի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝ և հաստատեցան։
Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից. հրաման ետ՝ և ոչ անցանէն։
Օրհնեցէք զտր յերկրէ՝ վիշապք և ամ խորք։
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ, որք առնէք զբան նր։
Լերինք՝ և ամ բարձունք՝ ծառք պտղաբերք՝ և ամ մայրք։
Գազանք՝ և ամ անասունք. սողունք, և ամ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և զօրք խուժանց. իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք՝ օրհնեցէք զանուն տն։
Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութիւն նմա յամ

սրբ

սրբոց նր. յորդւոցն իէլի ժողովրդեան՝ որ մերձ է առ տր:

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ: ՃԽԹ

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի ՚ի նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբց:

Ուրախասցի իէլ յարարիչ իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի թգւորն իւրեանց:

Զանուն նորին օրհնելով սաղմոսիւք և օրհնութբ՝ սաղմոս երգեսցեն նմա:

Հաճի տր ընդ ժողովուրդ իւր սրբ. և բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութն:

Պարծեսցին սրբքն փառօք, և ցնծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արասցեն զած բերանովք իւրեանց:

Սուր երկսայրի եա ՚ի ձեռս նց, առնել զհատուցումն ՚ի հեթանոսս, ՚ի յանդիմանութի ամ ժողովրդոց:

Կապել զթգւորս նց կապանօք. զզօրավորս նց ձեռնակապօք երկաթեօք:

Առնել նց դատաստան ըստ գրոյ. և փառք այս են ամ սրբոց նր:

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ: ՃԾ

Օրհնեցէք զած ՚ի սրբութն նր. օրհնեցէք

ցէք

ցէք զնա ՚ի հաստատութեան ՚ի զօրութեան նր̃։
Օրհնեցէք զնա ՚ի զօրութեան նր̃ . օրհնե
ցէք զնա ՚ի բազում մեծութեան նր̃։
Օրհ՛՛ զնա ՚ի ձայն օրհնութեան . օրհնեցէք
զնա սաղմոսիւք և օրհնութբ̃։
Օրհնեցէք զնա ցնծութբ̃ . գովեցէք
զնա ուրախութբ̃։
Օրհնեցէք զնա ՚ի բանս քաղցր . գովե
ցէք զնա ՚ի բարբառ լսելի։
Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն գոհութեան . ամ̃
հոգիք օրհնեցէք զտ̃ր։

Սուրբ Սաղմոսն՝ 56 կանոնաց է.
150 փոխ է. և 2460 տուն է.

Բայց Սաղմոս ընթերցել կամեսի՝ է արտաքոյ
բանից . ՚ի ժամանակին՝ որ էլ նա նախապէս ըն-
դէմ գտանելոյ, առաւել աստուածոյ, և զմ զօրոյն
խորհրդէ.

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր
՚ի տան հօր իմոյ . արածէի զխաշ-
ինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան, և
մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհ-
նութեան։

Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս տեառն
իմում. Ինքնին տ̃ր ա̃մի լուիցէ զի̃մ։

Նա առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր. և
համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց հօր ի-
մոյ. և եօծ զիս յօծումն իւղոյ իւ-
րոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք.
և ո՛չ հաճեցաւ ընդ ն̃ս տ̃ր։

Ելի ես ընդ դէմ այլազգւոյն, և նզո-
վեաց զիս կռուօս ն̃ր. հանի զսուսերն 'ի
նմանէ, և հատի զգլուխ նորին. և
բարձի զնախատինս յորդւոյն
իսրայէլի։

Օրհնութիւն Երից Մանկանցն։
Գլուխ. Է.

Օրհնեալ ես Տէր Ա՟ծ հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։
Իրաւունս առնուցեր զայս ամենայն մեզ. արդար ես դու Տէր, և ամ՟ գործք քո ճշմարիտ են։
Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամ՟ դատաստանք քո արդար են։
Դատաստան արդարութեան ածեր ՚ի վ՟ր մեր. ըստ ամենայնի զոր ինչ ածեր ՚ի վ՟ր մեր, և քաղաքի ս՟րբյ հարցն մերոց Եղեմի։
Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամ՟ ՚ի վ՟ր մեր՝ վ՟ս մեղաց մերոց.
Անօրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբել ՚ի քէն. մեղաք յամենայնի՝ և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։
Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս պատուիրեցեր դու մեզ՝ զի բարիս գտցուք մեք ՚ի քէն։
Արդ՝ զամ՟ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ՚ի վ՟ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։
Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց՝ խստաց և ապստամբողաց։
Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամ՟ երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից.

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ՝ վասն անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ 'ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո 'ի մէնջ:

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ քո.

Խոստացար նոցա՝ և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ. և որպէս զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ տէր՝ նուաղեցաք մեք քան զամենայն ազգս. և եմք տառապեալք յամենայն երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց:

Ոչ գոյ 'ի ժամանակի յայսմիկ՝ իշխան մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզ պատարագաց, ոչ խունկ օրհնաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանել առաջի քո. և զողորմութիւն գտանել 'ի քէն.

Այլ անձամբ խոնարհեալ՝ և հոգւով տառապանօք, ընդունելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս զբիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո. և չի՛ք ամօթ յուսացելոց 'ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք, երկնչիմք 'ի քէն և խնդրեմք զերեսս քո

քո. Տէր՝ մի՛ յամօթ առներ զմեզ.

Այլ արա ընդ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում. փրկեա՛ զմեզ սքանչելեաց քոց Տէր. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան.

Ամօթ լիցին ամենեքեան, որք չարչարեն զծառայս քո. ամաչեսցեն լիցին բռնութիւնք նոցա, և ամենայն զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին.

Եւ ծանիցեն՝ զի դու ես Տէր Աստուած միայն, որ փառաւորեալդ ես ի վերայ ամենայն տիեզերաց.

Օրհնեալ ես դու Տէր Աստուած հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ անուն քո յաւիտեան.

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց. գովեալ և առաւել.

Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրբութեան քո. գովեալ և առա.

Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո. գովեալ և առա.

Օրհնեալ ես որ նայիս ի քերովբէս՝ և հայիս յանդունդս. գովեալ և առա.

Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութեան երկնից. գովեալ և առա.

Օրհնեցէք ամենայն գործք Տեառն զՏէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեանս.

Օրհնեցէք երկինք զՏէր. օրհնեցէք և բար.

Օրհնեցէք հրեշտակք Տեառն, և ջուրք որ ի վերոյ երկնից զՏէր. օրհ.

Օրհ

Օրհնեցէք զօրութիւնք Տն, արեգակն և լուսին զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրևք և ցօղք զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք ամ հողմք հուր և ջեր զՏր.

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնաբեր զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք՝ և երկիր զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք լերինք՝ բլուրք՝ և ամ բոյսք երկրի զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք աղբիւրք՝ ծովք՝ և գետք զ.

Օրհնեցէք կէտք և ամ կայտառք, որ ի ջուրս, և թռչունք երկնից զ.

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զՏր. օրհ.

Օրհնեսցէ Իսրայէլ զՏր. օրհնեսցէ և.

Օրհնեցէք քահանայք զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք ծառայք Տն զՏր. օրհ.

Օրհնեցէք անձինք, և շունչք արդարոց զ.

Օրհնեցէք սուրբք՝ և խոնարհք սրտիւք զ.

Օրհնեցէք Անանիա՝ Ազարիա՝ և Միսայէլ զՏր. օրհ.

Օրհ

Օրհնութիւն Մարիամու Աստուածածնին։
Գ ձայն․ ա։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր․ եւ ցըն ծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով։
Յայց արար ՚ի վ(ե)ր խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ․ այսուհետեւ երանիցեն ինձ ամենայն ազգք։
Արար ընդ իս մեծամեծս Հզօրն․ եւ սուրբ է անուն նորա։
Ողորմութիւն արար յազգս ազգս յազգս երկիւղածաց իւրոց․ եւ արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց սրտից․ եւ քակեաց զհզօրս յաթոռոց։
Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութեամբ․ եւ զմեծատունս արձակեաց ունայնս։
Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ Աբրահամու, եւ զաւակի նորա յաւիտեան։

Օրհնութիւն Զաքարիայ՝ հօրն Յովհաննու Մկրտչին։
Գ ձայն․ ա։

Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի, որ յայց ել․ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։
Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան ՚ի տանէ Դաւթի ծառայի իւրոյ․ որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին։
Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, եւ ՚ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։

Բանալ զողորմութիւն առ հարսն մեր, և ջնջել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ:

Երդումն՝ զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա, զամենայն աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա:

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ. ՚ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց:

Վասն գթոյ ողորմութեան տեառն այ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր:

Նստելոյս ՚ի վերայ այսորիկ՝ որք նստէաք ՚ի խաւարի, և ՚ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Ր.ձր. Սեդրանէ Ներսուհնոյն: Պ ձայն. Է.

Արդ՝ արձակեա զծառայս քո տէր՝ ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց:

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի:

Աղօթ. Մանասէի Թագաւորին.

Տ ամենակալ ած աբրահամու՝ իսա_
հակայ՝ յակոբայ և զաւակի նոցա ար
դարոց. ամենակալ տր՝ թող զմեղս
իմ.

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր, և զամ զարդ-
նոցա. ամենա":

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո.
փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փա_
ռաւորեալ անուամբ քով. ամենա":

Որ ամենից սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօ
րութե քո. ամենա":

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց սրբութե
քո. սաստիկ է բարկութի սպառնալեաց քոց
'ի վր մեղաւորաց. անչափ և անքննելի են ողոր
մութիւնք աւետեաց քոց. ա":

Դու ես բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ,
բազումողորմ. և զղջանաս 'ի վերայ չարեաց
մարդկան. ամե":

Դու տծ՝ ոչ եդեր ապաշխարութի վս արդա
րոց՝ աբրահամու իսահակայ և յակոբայ,
որք ոչ մեղան քեզ. ամե":

Այլ եդեր ապաշխարութի վս իմ մեղաւորիս.
զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազ
մացան անօրէնութիւնք իմ. ամե":

Չեմ

Զեմ արժանի հայիլ՝ և տեսանել զբարձ-
րութիւն երկնից, ՚ի բազմութենէ անօրէնութե-
իմոյ. ամե"։

Կորացեալ եմ ես ՚ի բանտէ կապանաց երկա-
թից. և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա"։

Բարկացուցի զսրտմտութիւն, և չար առաջի քո
արարի. կանգնեցի պատկեր՝ և բազմացուցի
զցասումն անձին իմոյ. ամե"։

Եւ արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունր
սրտի իմոյ, և հայցեմ ՚ի քաղցրութենէ քումմէ.
ամենակալ"։

Մեղայ՝ տէր մեղայ, և զանօրէնութիւնս իմ ես
ճանաչեմ գիտեմ. ամենա"։

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն՝ թող ինձ տէր,
թող ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս ընդ անօրէ-
նութեան իմոյ. ամենա"։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի՛ յի-
շեր զչարիսն իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ
իջեալսն ՚ի ներքոյ երկրի չարեօք. ա"։

Զի դու տէր՝ տէր ապաշխարողաց ես. և յիս
ցուցցես զբարերարութիւն քո, որ անարժան եմ.
ամենակալ"։

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան
քում. և ես օրհնեցից զքեզ զամ աւուրս
կենաց իմոց. ամենա"։

Զքեզ տէր օրհնեն ամ զօրութիւնք երկնից.
և քո են փառք յաւիտեանս՝ ամէն։
Փառք հօր, և որդ"։ Այժմ և միշտ և"։

Ողո

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն Տէր, թո՛ղ ինձ զմեղս իմ:

Բազումողորմ Տէր, ողորմեա ինձ:

Աստուած՝ քաւեա զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց, և կեցո՛:

Աստուած՝ գթա՛ յիս ՚ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս Աստուածածին Մարիամ. բարեխօսեա առ Տէր վասն մեր:

Ամենայն սուրբք Աստուծոյ՝ բարեխօսեցէք առ Հայր ՚ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս:

Քրիստոս որդի Աստուծոյ անոխակալ, ընկա՛լ զաղաչանս մեր. զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթօղ զօրութեամբ՝ Տէր և կենդանարար և պատուական խաչի քո Տէր՝ պահպանեա զմեզ:

Առաքեա Տէր զհրեշտակ խաղաղութեան քո. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի:

Իւ մարդասիրութեամբ քով յիշեա զմեզ Տէր՝ յիշեա զմեզ, յորժամ գաս արքայութեամբ քով և ողորմեա մեզ:

Լ

Նախադրութիւն խորհրդածութեան՝ ցաւագին աղօթիցն, զոր արարեալ է Տեառն Ներսէսի Սրբոյն Կաթո-ղիկոսի՝ Հայոց Կլայեցւոյ։

Աղօթք հաւատարմաց քրիստոնէից մեծաց և փոքունց, զոր պարտին ուսանիլ ամենքն՝ և ուսուցանել զմիմեանս։ Բաժանեսցէ զժողովուրդս. հայր զորդիս. մայր զդստերս. և ընկեր զընկերն իւր։ Եւ աղօթեսցեն առաւօտու յառաւօտին՝ հինգ անգամ, երկոտասան ծնրադրութեամբ ի ժամուն։ այսինքն՝ յառաւօտուն, ի ճաշուն, ի հասրակ աւուրն, յերեկոյին, և ի հանգստեան։ Ապա թէ՝ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայցէ զհինգ ժամ աղօթս կատարել, աղօթեսցէ չորս անգամ. կամ երեք անգամ. կամ երկու անգամ. կամ մի անգամ յաւուրն։ Որ միայն ճանաչիցի թէ՝ քրիստոնեայ է, և զինքն ծանիցէ թէ՝ արարած եմ այ՝ և երկրպագու նորա. Եւ թէ՝ զամենայն բանս աղօթից հեղգայ ուսանիլ, (որ և զամենայն երգս բազում՝ փութով ուսանի) ուսցի զկէս մի. կամ զայլ նուազ։ Եւ թէ տունս երիս ուսանիցի ի սմանէ, և աղօթեսցէ երիս ծնրադրութեամբ ի ժամուն, ընդունելի է առաջի այ։ Եւ որ անփոյթ առնէ զսա յուսանելոյ և յաղօթելոյ, յանդիմանեսցի և ի մեծար ժողովոյն ուղղադեաց, Սկզբ զաղօթսն՝ զոր ուսցի նա, ի պատերազմունս

մտանս անդամ ոչ խափանեն, թող թէ 'ի խաղաղութեն : Իսկ մեր ժողովուրդք՝ արտաքոյ աղօթից տեղւոյս ընդնաւ ոչ յիշեն զանունն այ· զի ոչ ունին փոյթ 'ի կարգս աղօթից՝ որպս զմտծ ապաշաւս, այլ սիրեն զդատարկաբանութի՝ քան զաղօթս : Ամենք եւս՝ թէպէտ գան առ 'ի աղօթել յեկեղեցւոջ, սակայն՝ անդ եւս, կամ փակեն բերանով կանգնին, կամ զրուցատրութի առնեն ընդ միմեանս : Ո՜ ի ոչ ինքեանք գիտեն բանս աղօթից, եւ ոչ՝ քահանայից մերա դնեն սաղմոսաց եւ պաշտամանց : Ահա այսր պատճառի արտաքոյ զաղօթս զայս՝ պարզ եւ յստակ բանիւ · մեզ ախտամարտաց գլխաւորաց լինելոյ : Որ է սակաւ ըստ բանից՝ առաւել քան եւ չորս, ըստ ժամուց առանձնեան եւ գիշերոյ · եւ ըստ աւուրց եւս մնջերեկից, եւ զօրաւոր ըստ մտաց: Ո՜ ի ղլոլղալրայն այս խնդրուածոց մերոյ՝ որ յայտ, ունի յիշխրեան : Եւ առաւք ժողովրդեան մերում՝ յուսամ · զի այսմանէն քրիստոնէի ուսցի զսա · եւ ուր հանդիպեսցին 'ի ժամ աղօթիցն, խօսեսցին սովաւ ընդ այ· Կամ յեկեղեցի, թէ 'ի տան, թէ յանդի, թէ 'ի գործ լինչ, թէ 'ի ճանապարհի : Եւ որք ուսանին զսա, եւ աղօթեսցեն մտադրութեամբ՝ ջերմեռանդ սրտիւ եւ արտասուօք, զամ խնդրուածք՝ որ գրեալ են 'ի սմա, կատարեսցին 'ի կենդանւոյ, եւ յետ մահուն : Իսկ՝ որք արհամարհեն եւ ոչ ուսանիցեն եւ ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն

ըղ

զվնասս անձանց խորհրդոց։ Մեք հաստաք 'ի մենջ զպատճառն , առնելով զաղօթս զայս · զի մի՛ այլ ևս պատճառեսցեն՝ թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից , վասն որոյ ոչ կամք յաղօթս։ Բայց՝ ծանիցեն այնպիսիքն , թէ առնոյ ոչ այնչափ ջանայ զայլ բարեգործութիւս մեր խափանել , որչափ զաղօթս · զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն՝ լինին հալածիլ 'ի մէնջ , և ած բնակել 'ի մեզ։ Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն ած , բանալ զաչս մտաց մերոց · յօժարութե ուսանիլ զսա և աղօթել , և ամ սիրելի լինել։

Եւ յաղօթելն , զԳրիգորիս կաթուղիկոս հայոց , և զեղբայրն նորին զՆերսէս՝ զաղօթիցս յօրինօղն , յիշեսջիք 'ի Քս։ Եւ որք զօրինակէք 'ի գիրս՝ զաղօթս , գրեսջիք և զնոյատակաւ բանս զայսոսիկ։ Եւ որք գրեն զսա գրեսցեն 'ի դպրութի կենացն յաւիտենից։ Եւ որք ուսցին և աղօթեսցեն , ողորմութի ընկալցին 'ի Քէ · և որք ուսուցանիցեն զընկերս , վարձս առցեն յԱյ։ Եւ որք գրեն , մի՛ անտես առնել զբան զօրինակս՝ բան կամ գիր խառնեսցեն · և մի՛ նուազ գրեսցեն · զի մի՛ այլ և այլ լինիցին բանքըն , այլ համար լիցին ամենքն՝ ուր և գրեսցին։ Եւ տխմարքն 'ի գիրս , ուղիղ գրողացն տացեն գրել · և Քս փառք յաւիտեանս ,
ամէն։

Մ.ռն+

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոց ի ք՟ս. Արարեալ Տեառն Ներսիսի Հայոց Կաթողիկոսի.

Հաւատով խոստովանիմ՝ և երկիրպագանեմ քեզ, Հայր և Որդի և սբ՟ Հոգի. անեղ և անմահ բնութի՟. արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ՟ եղելոց. և ողորմեա քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ՝ և երկիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական սբ՟ երրորդութ՟ և մի ած՟ութ՟, արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի. հալածեա ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց՝ և անգիտութե՟. և լուսաւորեա զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս, և ընդունել ՚ի քէն զխնդրուածս իմ. և ողորմեա քո արա″։

Հայր երկնաւոր ած՟ ճշմարիտ, որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորելոյ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս որպ՟ զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողորմեա քո արա″։

Որդի այ՟ ած՟ ճշմարիտ, որ խոնարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ՚ի սբյ՟ կուսէն մարիամայ, վս՟ մերոյ փրկութե՟. խաչեցար՝ թաղեցար և յարեար ՚ի մեռելոց, և համ

բար

բարձր փառօք առ Հայր. մեղայ յերկինս և
առաջի քո. յիշեա զիս ո՟պ զաւազակն յոր-
ժամ գաս արքայութ՟ քով. և ողոր՟։

Հոգի՛ Ա՟ծ ճշմարիտ, որ իջեր 'ի յորդա-
նան և 'ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս
մկրտութ՟ ս՟բ աւազանին. մեղայ յերկինս և
առաջի քո. մաքրեա զիս վերստին Ա՟ծային
հրով քով՝ ո՟պ հրեղէն լեզուօք ս՟բ զառա-
քեալսն. և ողոր՟։

Անե՛ղ բնութ՟, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հո-
գւով և մարմնով իմով. մի՛ յիշեր զմեղս իմ
զառաջինս՝ վ՟ն անուան քում ս՟բյ. և.

Տեսո՛ղ Ա՟մի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ
և գործով. ջնջեա զձեռագիր յանցանաց
իմոց, և գրեա զանուն իմ 'ի դպրութ՟ կենաց.
և ողորմեա։

Քննո՛ղ գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ա-
կամայ, գիտութ՟ և անգիտութ՟. թողութ՟ շը-
նորհեա մեղաւորիս. զի 'ի ծննդենէ ս՟բ աւա-
զանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի
Ա՟ծութեդ քո զգայարանօք իմովք, և ա՟մ ան-
դամօք մարմնոյս. և ողոր՟։

Ամենախնամ Տ՟ր, դի՛ր պահապան աչաց իմոց
զերկիւղ քո ս՟բ՝ ոչ ևս հայել յարատ. և ա-
կանջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չա-
րութ՟. և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսել զստութ՟. և
սրտի իմոյ՝ ոչ խորհել զչարութ՟. և ձեռաց ի-
մոց՝ ոչ գործել զանիրաւութ՟. և ոտից իմոց՝

ոչ

ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութե՛ • այլ ուղ-
ղեա՛ զշարժումն ոտից լինել միշտ ըստ պատ-
ուիրանաց քոց յաւէտ • և ողոր՛:

Հուր կենդանի քն, զհուր սիրոյ քո զոր ար-
կեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն իմ • զի այրես-
ցէ զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մի-
տաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ,
և վառեսցէ զլոյս գիտութե՛ քո 'ի սրտի ի-
մում • և ողոր՛:

Իմաստութի՛ հօր յն, տուր ինձ իմաստութի՛ ըզ-
բարիս խորհել՝ և խօսել՝ և գործել առաջի
քո յամ ժամ • 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից և
'ի գործոց փրկեա զիս • և ո՛:

Կամեցօղ բարեաց տր կամարար, մի՛ թողուր
զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ • այլ առաջնոր-
դեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարե-
սիրաց • և ողոր՛:

Արքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայութի՛ քո,
զոր խոստացար սիրելեաց քոց • և զօրացո՛ ըզ-
սիրտ իմ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն,
և առնել զկամս քո • և ողոր՛:

Խնամօղ արարածոց, պահեա՛ նշանաւ խաչի
քո՝ զհոգի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց մե-
ղաց՝ 'ի փորձութեց դիւաց, և 'ի մարդոց անի-
րաւաց, և յամ վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ •
և ողոր՛:

Պահապան ամենեցն, աջ քո հովանի լիցի 'ի վր
իմ՝ 'ի տուէ և 'ի գիշերի • 'ի նստել 'ի տան, 'ի

 գը

գնալ ՚ի ճանապարհս, ՚ի նստել և ՚ի յառնել, զի
մի՛ երբէք սասանեսցայց. և ողոր″։

Ա՟ծ իմ, որ բանաս զձեռն քո, և լնուս զա՟մ արարածս ողորմութե՟բ քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա և պատրաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան. և ողոր″։

Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո՛ զիս ՚ի չար սովորութեաց իմոց ՚ի բարի սովորութի՟. և բևեռեա ՚ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն, և զերկիւղ գեհենին, և զսէր արքայութե՟ն. զի զղջացայց ՚ի մեղաց՝ և գործեցից զարդարութի՟. և″։

Ա՛ղբիւր անմահութե՟ն, աղբերացո՛ ՚ի սրտէ իմ մէ զարտասուս ապաշխարութե՟ն՝ որպէս պոռնկին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողոր″։

Պարգևի՛չ ողորմութե՟ն, պարգևեա ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով. և ս՟բ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութե՟բ գալ առ քեզ. և″։

Բարերա՛ր ա՟ծ, հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես զիս՝ քաղցրութե՟բ աւանդել զհոգի իմ. և անխռով անցուցանել ընդ չարութի՟ այսոցն՝ որք են ՚ի ներքոյ երկնից. և ողոր″։

Լ՛ոյս ճշմարիտ ք՟ս, արժանաւորեա զհոգի իմ ուրախութե՟բ տեսանել զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման աւուրն, և հանգչել յուսով բարեաց յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ողոր″։

Դա

Դատաւո՛ր արդար, յորժամ գաս փառօք հօր՝ դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտա նէր 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա՛ զիս 'ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի՛ արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց՝ յերկ նից արքայութի̃. և ողոր՛՛։

Ամենողո՛րմ տէր, ողորմեա՛ ամ̃ հաւատացելոց 'ի քեզ, իմոց և օտարաց՝ ծանօթից և անծա նօթից՝ կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութի̃՝ որ առիս յանցանաց. և դարձո՛ զնս̃ 'ի չարեացն, զոր ունին վս̃ իմ. զի ողորմութե̃դ քում արժա նի եղիցին. և ողոր՛՛։

Փառաւորեա՛լ տէր, ընկա՛լ զաղօթս ծառայիս քո, և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ. բարեխօսութբ̃ սրբուհւոյ ա̃ծածնին, և յօհան նու մկրտչին, և տ̃րն ստեփաննոսի նախավկա յին, և տ̃րն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին։ Եւ ա̃մց առաքելոց՝ մարգարէից՝ վարդապե տաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրապետաց՝ ճգնաւո րաց՝ կուսանաց՝ միանձանց՝ և ա̃մ ս̃րց քոց, երկնաւորաց և երկրաւորաց։ Եւ քեզ փառք և երկրպագութի̃՝ անբաժանելի ե՛րրորդու թեն̃՝ յաւիտեանս յաւիտենից.

Ամէն։

Աղ

Ա՛ղերսանք աղօթարարք՝ ընդդէմ արհաւրաց գիշերայնոց · Մեծին Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։ ԾԷ

Ընկա՛լ քաղցրութեամբ՝ տէ՛ր ամենահզօր, զդառնացողիս զաղաչանս · մատի՛ր գթութեամբ՝ առ պատկառելոյս զխնդիրս · փարատեա՛՝ ամենապարգև, զամօթական տրտմութիւնս · բա՛րձ յինէն՝ ողորմած, զանբերելի ծանրութիւնս · անջրպետեա՛՝ հնարաւոր, զմահացու կրթութիւնս · աւարեա՛՝ միշտ յաղթօղ, զխաբողին հաճութիւնս · բացադրեա՛՝ վերնային, զմոլելոյն մառախուղ · կնքեա՛՝ կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս · ցրուեա՛՝ ծածկատես, զմտնողին չար գամմունս · խորտակեա՛՝ անքննին, զմարտողին դիմեցմունս։ Հեռանագրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդյարկիս · պարփակեա՛ քո ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճարիս · գծագրեա՛ քո արեամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս · կերպացո՛ զքո նշանդ՝ 'ի հետս ելից մաղթողիս · անկացո՛ քո աջովդ՝ զհանգստենիս խշտի · մաքրեսցես 'ի հաղբից՝ զծածկարան անկողնոյս · պահեսցես քո կամօքդ՝ զտառապեալ անձն հոգւոյս · անխարդա՛խ արասցես՝ զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս · կացուսցես շրջափակ՝ զպար զօրուդ երկնայնոյ · կարգեսցես 'ի դիմի՝ ընդդէմ դիւացն դասու։ Տո՛ւր հանգիստ բերկրութեան մահահանգոյնս նիրհման 'ի խորութեան գիշերիս

րիս

րիս, բարեխօսութիւն հայցուածոց ո՛չ արժա-
նիք՝ և ամ ընտրելոց: Մտերմաբար պարուրեալ
զպատուհասն անսուտ՝ զմասնաւորանաց խոնա
րհից՝ անզարհուրելի զետեղմամբ՝ ի ծփա-
կան խռովութեանց, կենցաղական զբաղմանց,
անրջական երազոց, խոչակական ցնորից, յի-
շատակաւ քո յուսոյդ՝ անմխիթարելի պաշտպա-
նեալ: Եւ սթափեալ վերստին ի նիրհմանէ
ծանրութեան ամենապղտոր աղթնութեան, հոգեւո-
րով զուարթութեամբ ի քեզ ապաւինեալ, զայս
ձայն մաղթանաց՝ բոլորմամբ հաւատոց քեզ՝
ամենողորմեալ թագաւոր փառաց անճառից,
փառատրանողաց երկնագումար խմբից եր-
գակցեալ՝ յերկինս առաքել: Զի դու փա-
ռաւորեալ ես յամ արարածոց յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն:

Աղօթք սրբոյ՝ Ներսիսի Մեծի
Կաթողիկոսի: ԼԳ:

ԱԾ յաւիտենական, բարերար
և ամենակալ. ստեղծիչ լու-
սոյ, և յօրինիչ գիշերոյ.
կեանք ի մահու, և լոյս ի
խաւարի, յոյս անյուսունողաց, և երկայնմտու-
տառապելոց: Որ ամենազօրութեամբ իմաս-
տութեամբ քո՝ դարձուցանես յայգ զստուերս
մահու, անճառ ծագումն և անմուտ առա-
ւօտն, բանալ ոչ զօրէ ծածկել զփառս տե-
րու

բութեն քո՝ խաւար գիշերոյ։ Արում կրկնի
ծունր երկրպագութե ամենեցունց՝ երկնաւո֊
րաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց։
Որ լսես ողջածութի կապելոց, և հայիս յաղօթս
խոնարհաց, և ընդունիս զխնդրուածս նց.
Ած իմ և Թագաւոր իմ. կեանք իմ և ապա֊
ւէն իմ. յոյս իմ և վստահութի իմ. յն քն
Ածդ ամն։ Եւզ՝ հանդուցեալ ՚ի հոգիս ննջ,
մխիթարութի վշտացեալ. քաւարան մեղուցելոց.
որ գիտես զամ՝ յառաջ քան զլինիլ նց. ա֊
ռաքեա՛ զպահպանողական զօրութի աջոյ քո,
և փրկեա՛ զիս յերկիւղէ գիշերի և ՚ի դիւէ
չարէ։ Որպ զի զմշտապակ սուկալի և նր քո
անուանդ՝ միշտ համբուրեմք շրթամբք հոգ֊
ւոյ՝ ըղձու շնչոյ, կեցցուք պահպանեալ ընդ֊
այնուհետ՝ որք կարդամ զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ.
Նու ՚ի դրոշմն խաչի քոյոյ նշանխդ, զոր Ած այժմ
արեամբ քո նուիրեալ նորոգեցեր, և ՚ի նոյն
շնորհ որդեգրութե զմեզ միաւորեցեր, և ՚ի փառս
պատկերին քո նկարեալ յօրինեցեր. այսու
պարգևօք ածայնօք՝ ամաչեցուց սատանայ.
քակտեցին մեհեանք. բարձցին որոգայթ֊
քն. պարտեցին մարտուցեալքն. պակա֊
սեցին դեւքն մայրասուրբ. մերժեցան մեղքն.
փարատեցաւ խաւարն. մեկնեցաւ մոլորութի
Նշանաւ քո հովանացիր, և աջ քո կնքեացէ.
մզ զի գթած ես և ողորմած, և անուն քո
կոչեցեալ է ՚ի վր ծառայից քոց։ Նու քեզ
ընդ

ընդ Հօր՝ Հոգւովդ սրբով՝ փառք և իշխա-
նութիւն յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն։

Աղօթք շնորհալւոյ Ներսէսի Սրբոյ Պատրիարքի։
խտ։

Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ օրհնեալ յաւէտ, Հօրդ
հաւասարի անքննելի ծնունդ. որ տկա
րանայ առ՚ի քէն և ոչ ինչ։ Որ ՚ի ծա
գել անստուերը նշուլից ողորմութե. քո փրկչ,
հալին մեղք. հալածին դևք. ջնջին յանցանք.
խզին կապանք. խորտակին շղթայք. կենդա-
նածնին մահացեալք. բժշկին հարուածք.
ողջանան վէրք. բառնին ապականութիւնք. տեղի
տան ախտութիւնք. նահանջին հեծութիւնք. փախնու
խաւարն. մեկնի մէգն. մերժի մառախուղն.
փարատի մռայլն. սպառի աղջամուղջն. վե-
րանայ մութն. գնայ գիշերն. տարագրի տագ
նապն. չքանան չարիքն. հալածին յուսահա
տութիւնք. և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար
քաւիչդ Աստուծոյ։ Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդ
կան հոգիս, այլ՝ կեցուցանել. թող ինձ զա
թիւ չարիսն իմ՝ բազում ողորմութեդ. զի դու
միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի անզննելի
՚ի տարր գոյի՝ և յեղելս ծագաց Տէր. սկիզբն
ամի՝ և յաւէտ, Աստուած լրմամբ օրհնեալ ՚ի բար-
ձունս։ Եւ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ Սրբոյ
փառք՝ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Գովասանութիւն Սաղմոսացն Դաւթի ։

Բանք սաղմոսիս՝ է պատուա կան ·
լցեալ հոգւոյն՝ Աստուածա կան ·
և որք յասէն՝ յօժարա նան ·
արքայութեանն՝ արժանա նան ։
Սաղմոսըն հաց՝ է երկնայ ին ·
սեղան կազմեալ՝ մեծի դաւ թին ·
որք 'ի հացես՝ այս կերակ րին ·
աստուածային՝ սիրովն յա գին ։
Սաղմոսըն գանձ՝ է անըս պառ ·
այնմ որ ստանայ՝ մըտօք պայ ծառ ·
զլապտեր հոգւոյն՝ պահէ 'ի վառ ·
և մըտանէ՝ 'ի փառս ան ճառ ։
Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանա րար ·
մեղաց քաւիչ՝ և սրբա րար ·
և որ ասէ՝ զսա մեղմա բար ·
նա սրբոյ հոգւոյն՝ լինի տա ճար ։
Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի նին ·
և սաղմոսին՝ ոչ փափա գին ·
յանմահական՝ հացէն սո վին ·
յաւուր մեծի՝ դատաստա նին ։
Ու որք ասեն՝ զսա կիսա տուն ·
վըճաս առնեն՝ խուրեանց հո գուն ·
թէպէտ և կան՝ զգիշերն ար թուն ·
դատարկ մընան՝ 'ի տեառն վար ձուն ։
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե լով ·
անմըտաբար՝ շաղփաղփե լով ·
վայ

վայ է նոցա՝ պահեալ ի լո   լով։
զի յաստուծոյ՝ են ամօ   թով։
Իսկ որ ծայրատ՝ զաղմուկն ա   նէ։
և կիսատուն՝ յաւարտ ա   ծէ։
նա յաստուծոյ՝ զամօթ կրես   ցէ։
և՛ի բարեացն՝ անմասն ե   ցէ։
Նշխարք ինձ միտ՝ գիր դու հո   գւով։
տեսի տաճար՝ մի լի լու   սով։
շինած կազմած՝ ութն անկիւ   նով։
և սատիճանքն՝ իւր համա   րով։
Մաթուսնուշորս՝ ոսկի դըռ   նով։
հարիւր յիսուն՝ պատուհա   նով։
առ նա կուսան՝ քըն դան լա   լով։
բողջն և սրունիկքն՝ պարեն հօ   գւով։
Մաւ որ կամի՝ յօժար սըրտ   տով։
խըճ բղնա՝ ոսկի թա   սով։
ուրախանայ՝ ինքըն հօ   գւով։
յարքայութեան՝ ըն պարե   լով։
Ութըն մաղախ՝ ես ու   նէի։
և ամէն մէկն՝ ութ քըսա   նի։
որն որ ըլլէր՝ զայն բա   նայի։
նա ինձ բուրէր՝ հօտ կընդը   կի։
Ութ փարչ տեսի՝ կաթամբ լը   ցած։
գունով էին՝ քան զհուր վա   ռած։
յորոց արբի՝ ես անքօ   տած։
ոչ լիացայ՝ զերթ ծարա   ւած։
Ը ընդոնալի՝ մին աղիւ   սակ։
ունէի հազար լըտան ըսպի   տակ։
նո

Նոյա մաքիքն՝ են սևո րանկ.
Խուրեանց հովիւքն՝ ով զհրեշ տակ։
Սօրն խուր արգանդ՝ էր սևայ ին.
Հօրըն բարձրակ՝ ամենև ին.
որդիքն սեաւ՝ ծընանե լին.
դաշտ քրիստոսի՝ բընակե ին.
Պաշտ մի արձակ՝ և պատռե կան.
Եւ ցեալ ծաղկօք՝ քոյժ զանա զան.
ոչ քեղանակս՝ միայն գար նան.
այլ անթառամ՝ ժամս ամե նայն։

Յ[illegible] Սաղ-
մոսի, [illegible]։

Սաղմոսն՝ է՛ մեր՝ մեղաց՝ քաւ ւիչ.
է՛ մեր՝ հոգւոց՝ ախտից՝ մաք րիչ.
մեղաց՝ ախտից՝ դիւաց՝ վա րիչ.
քաւիչ՝ մաքրիչ՝ վարիչ՝ փըր կիչ.
Սաղմոսն՝ ըզմեզ՝ հանէ՝ յեր կին.
ըզմեզ՝ յերկրէս՝ ՚ի վեր՝ կըր կին.
հանէ՝ ՚ի վեր՝ զմիտ և՝ զօ գին.
յերկին՝ կըրկին՝ զոգին՝ ան գին.
Սաղմոսն՝ է՛ սանձ՝ կենաց՝ մարդ կան.
է՛ սանձ՝ չարաց՝ բարեաց՝ պահ պան.
կենաց՝ բարեաց՝ պատճառ՝ պատ կան.
մարդկան՝ պահպան՝ պատկան՝ ուն կան.
Սաղմոսն՝ տանէ՝ հոգւոյն՝ ծա նօթ.
տանէ՝ հոգւոյն՝ շնորհաց՝ ա նօթ.

հո

հոգւոյն՝	շնորհաց՝	տուողի՝	և	օթ .
ծանօթ՝	անօթ՝	և օթ՝	ան	տօթ :
Սողոմոն՝	է մեր՝	հոգւոց՝	ոլո	շար .
է մեր՝	վերաց՝	բժշկի՝	և	ճար .
հոգւոց՝	բժշկի՝	մտաց՝	հան	ճար .
պաշար՝	և ճար՝	հանճար՝	պա	տար :
Սողոմոն՝	է լոյս՝	ճրագ՝	ո	տից .
է լոյս՝	սիրով՝	վառեալ՝	սրբ	տից .
ճրագ՝	վառեալ՝ առ	Տր՝	մի	տից .
ոտից՝	սրտից՝	մտից՝	հօ	տից :
Սողոմոն՝	ոսկեայ՝	տուփ լի՝	խըն	կով .
ոսկեայ՝	բուրվառ՝	անոյշ՝	հո	տով .
տուփ լի՝	անոյշ՝	սրբոյ՝	գոր	ծով .
խնկով՝	հոտով՝	գործով՝	սրբ	բով :
Սողոմոն՝	է սաստ՝	ծուլից՝	եր	թան .
է սաստ՝	[illegible]՝	զի ոչ՝	փու	թան .
ծուլից՝	զի ոչ՝	բընաւ՝	կար	դան .
երթան՝	փութան՝	կարդան՝	խոր	դան .
Սողոմոն՝	է գան՝	սաստիկ՝	նո	ցին .
է գան՝	յորմէ՝	յիմարք՝	խո	ցին :
սաստիկ՝	յիմարք՝	ատօղք՝	գան	ձին .
նոցին՝	խոցին՝	գանձին՝	ան	ձին :
Սողոմոն՝	անթիւ՝	թիւրից՝	ուղ	ղիչ .
անթիւ՝	մեղաց՝	անձանց՝	թո	ղիչ .
թիւրից՝	անձանց՝	յուղին՝	ա	ծիչ .
ուղղիչ՝	թողիչ՝	ածիչ՝	տա	ծիչ .

Յան;

Ցանկ սաղմոսաց՝ ըստ նշանագրաց այբուբենից.

Աղաղակեցէք առ Ած ամ երկիր. կե:
Աղաղակեցէք առ Տր ամ երկիր. ղթ:
Ապրեցո զիս Տր՝ զի նուազեաց սրբ. ժա:
Ապրեցո զիս Տր ի մարդոյ չարէ. ճլթ:
Առ գետս բաբելացւոց, անդ նս. ճլզ:
Առ քեզ Տր կարդացի Ած իմ, մի՛. իէ:
Առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ. իդ:
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս իմ. ճիբ:
Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում. ժդ:
Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում. ծբ:
Ասաց Տր ցՏր իմ, նիստ ընդ աջ. ճթ:
Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհս. լը:
Ասէ անօրէնն ի մեղանչել ընդ միտս. լե:
Ած ականջօք մերովք լուաք. խգ:
Ած Ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ. կբ:
Ած Ած իմ՝ նայեաց առ իս ընդէ՞ր. իա:
Ած աստուածոց Տր խօսեցաւ, և կո. խթ:
Ած եկաց ի ժողովս աստուածոց. ձա:
Ած զիրաւունս քո արքայի՛ տուր. հա:
Ած մեր ապաւէն և զօրութի, օգնա. խե:
Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ. ծթ:
Ած՝ մտին հեթանոսք ի ժառանգութի. հը:
Ած յանուան քում կեցո զիս, և ի. ծգ:
Ած յօգնել ինձ նայեաց. և Տր յօն. կթ:
Ած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. կզ:
Ած ո՞ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր և. ձբ:
Ած վրէժխնդիր, Տր Ած՝ վրէժ. ղգ:
Ած օրհնութե իմոյ մի՛ լռեր. զի բե. ճը:

Ահա օրհնեցէք զամ ծառայք Տն. ճլգ:
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս. ճիը:
Բայց միայն Այ հնազանդ լեր. կա:
Բանից իմոց ունկն դիր Տր, և ՚ի. ե.
Բարի է խոստովան լինել Տն. ղա:
Բարձր առնեմ զքեզ Այ իմ. ճխդ:
Բարձր առնեմ զքեզ Տր, զի ընկալ. իթ:
Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս քո. խդ:
Գոհացայց զքեն Տր բոլորով. թ:
Գովեա երուսաղէմ զՏր. ճխէ:
Դատ արա ինձ Այ. և իրաւ արա. խբ.
Դատ արա ինձ Տր՝ զի ես յանմեղ. իե:
Դատեա Տր զզրկօղս՝ որք դատեն. լդ.
Եթէ ոչ Տր էր առ մեզ, ասասս. ճիգ:
Եթէ ոչ Տր շինէ զտունն ՚ի նա. ճիզ:
Եկայք ցնծասցուք ՚ի Տր. ալլելու. ղդ.
Երանեալ են անբիծք ՚ի ճանապար. ճժը:
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի Տնէ. ճժա:
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ՚ի խոր. ա:
Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ՚ի Տնէ. ճիէ.
Երանի, որ խորհի զաղքատն և զտնանկ. խ:
Երանի, ում թողան եղև մեղաց. լա:
Երկինք պատմեն զփառս Այ, և զա. ժը:
Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի. ճլբ:
Զի՞ պարծի ՚ի չարութեն հզօրն. ծա.
Զողորմութիւս քո յաւիտեան. ձը:
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և ժո. բ:
Ընդէ՞ր մերժեցեր Այ իսպառ. հգ:
Թէ արդարև զարդարութի խօսէիք. ծէ.

Իբրև զի բարի է Իսրլի Տծ. ՀԷ.
Ի դարձուցանել Տն զգերութի. ՃԻԵ.
Ի խորոց կարդացի առ քեզ՝ Տր. ՃԻԹ.
Ի կարդալ իմում լուար ինձ Տծ. Դ.
Ի նեղութե իմում ես առ Տր կոչ. ՃԺԹ
Ի Տր յուսացայ. որպէ ասիցէք ցանձն. Ժ.
Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւ. Լ.
Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից. Հ.
Լուարուք զայս ամ ազգք, ունկն. ԽԸ.
Լուիցէ քեզ Տր յաւուր անձ. ԺԹ.
Լուր Տծ աղօթից իմոց յաղաչել. ԿԳ.
Լուր Տծ աղօթից իմոց. և նայեաց Տր. Կ.
Լուր Տ՛ր արդարութե. և նայեաց. ԺԶ.
Խոնարհեցո Տր զունկն քո՝ և լուր. ՁԵ.
Խոստովան եղերուք Տն՝ և կար. ՃԴ.
Խոստովան եղերուք Տն՝ զի բարի է. ՃԺԷ.
Խոստովան եղերուք Տն, զի բարի է. զի. ՃԼԵ.
Խոստովան եղերուք Տն՝ զի քաղցր է. ՃԵ.
Խոստովան եղերուք Տն՝ զի քաղցր է. ՃԶ.
Խոստովան եղէց քեզ Տր բոլորով. ՃԼԷ.
Խոստովան եղէց քեզ Տր՝ բոլորով. ՃԺ.
Խոստովան եղիցուք առ քեզ Տծ. ՀԴ.
Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղա. ԽԶ.
Կեցո զիս Տծ, զի հասին ջուրք. ԿԸ.
Հաճեցար Տր ընդ երկիր քո, և. ՁԴ.
Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուս. ՃԻ.
Համբերելով համբերի Տն, և նայե. ԼԹ.
Հաւատացի վոր և խօսեցայ. և ես. ՃԺԵ.
Հիմունք նորա ՚ի լերան սբ նր. ՁԶ.

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի · ՀԶ:
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդա · ՃԽԱ:
Մատուցէք տն՝ որդիք այ · մատոս · ԻԸ:
Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի · ԽԷ:
Մի նախանձիր ընդ չարս · և մի՛ ընդ · ԼԶ:
Մինչև յերբ տէր՝ մոռանաս զիս · ԺԲ:
Յայտնի է ՚ի Հրէաստանի ած · և · ՀԵ:
Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին թշմ · ԿԷ:
Յելանելն իէլի յեգիպտոսէ · ՃԺԳ:
Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամ հեզ · ՃԼԱ:
Յողորմութի՝ և յիրաւունս օրհնեցից · Ճ:
Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս · ՀԷ:
Ողորմեա ինձ ած, զի կոխեաց զիս · ԾԵ:
Ողորմեա ինձ ած՝ ողորմեա ինձ · ԾԶ:
Ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի ողոր · Ծ:
Ո՛ յուսայ ՚ի տէր, որպ լեառն սիոն · ՃԻԴ:
Որ բնակեալն է յօգնութի բարձրե · Ղ:
Որ հովուեսդ իէլի՝ նայեաց, որ ա · ՀԹ:
Որպ սիրելիք են յարկք քո տէր զօրու · ՁԳ:
Որպ փափագի եղջերու յաղբերս · ԽԱ:
Ունկնդիր ած աղօթից իմոց · և մի՛ · ԾԴ:
Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս · ՃԻԱ:
Պահեա զիս ած իմ, զի ես ՚ի քեզ · ԺԵ:
Պատրաստ է սիրտ իմ ած, պատ · ՃԷ:
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր զձայն · ՃԺԴ:
Սիրեցից զքեզ՝ տէր, զօրութի իմ · ԺԷ:
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով · ԻԳ:
Տէր՝ ապաւէն եղեր մեզ ազգէ · ՁԹ:
Տէր ած իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա · Է:

Տր̅ ա̅ծ փրկութ̅ իմոյ, ՚ի տուէ. ՁԷ:
Տր̅՝ զի բազումեղեն նեղիչք իմ. Գ:
Տր̅ թագաւորեաց, բարկասցին ժողո. ՂԸ:
Տր̅ թագաւորեաց՝ վայելչութի զգե. ՂԲ:
Տր̅ թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ՂԶ:
Տր̅ ՚ի զօրութ̅ քում ուրախ եղիցի. Ի:
Տր̅ լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յում. ԻԶ:
Տր̅՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր. ՃԽԲ:
Տր̅՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ. ՃԱ:
Տր̅ կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. ՃԽ:
Տր̅ հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ. ԻԲ:
Տր̅ մի՛ սրտմտութ̅ քով յանդիմաներ. ԼԷ:
Տր̅՝ մի՛ սրտմտութ̅ քով յանդիմա. Զ:
Տր̅ ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. և ոչ. ՃԼ:
Տր̅՝ ով կացցէ ՚ի խորանի քում. ԺԴ:
Տր̅ տ̅ր մեր, զի՞ սքանչելի անուն. Ը:
Տր̅ փորձեցեր զիս՝ և ծանեար. ՃԼԸ:
Ցնծացէ՛ք առ ա̅ծ, օգնական է մեր. Ձ:
Ցնծացէ՛ք արդարք ՚ի տ̅ր՝ ուղղոց. ԼԲ:
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ա̅ծ. ԾԸ:
Քեզ վայելէ օրհնութի ա̅ծ ՚ի սիոն. ԿԴ:
Օրհնեա անձն իմ զտ̅ր. տ̅ր ա̅ծ իմ. ՃԳ:
Օրհնեա՛ անձն իմ զտ̅ր, և ամ̅ ոս. ՃԲ:
Օրհնեա՛ անձն իմ զտ̅ր. օրհնեցից. ՃԽԵ:
Օրհնեալ տ̅ր ա̅ծ իմ, որ ուսոյց. ՃԽԳ:
Օրհնեցէ՛ք զանուն տ̅ն. օրհնեցէ՛ք. ՃԼԴ:
Օրհնեցէ՛ք զա̅ծ ՚ի սրբութ̅ ն̅ր. ՃԾ:
Օրհնեցէ՛ք զտ̅ր ամ̅ ազինք. ՃԺԶ:
Օրհնեցէ՛ք զտ̅ր՝ զի բարի է սաղ. ՃԽԶ:

Օրհնեցէ՛ք զՏէր յերկնից․ օրհնե․ ճխը։
Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութիւն նոր․ օրհնե․ ղե։
Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութիւն նոր․ օրհ․ ղէ։
Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութիւն նոր․ ճխթ․
Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏէր․ և օրհ․ ճժբ։
Օրհնեցէք զՏէր յամենայն ժամ, յամ․ լգ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ․

Արդ՝ արձակեա զծառայս քո Տէր․ 321․
Ես ասացի 'ի վերանալ կենին․ 346․
Օ՛ հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութէ․ 115․
Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առ ա․ 199․
Ի նեղութե՛ իմում ես առ Տէր կար․ 274․
Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի Տէր, և․ 155․
Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր․ և ցն․ 320․
Նայեցարո՛ւք երկինք, և խօսեցայց․ 71․
Տէ՛ր զլուր քո լուայ՝ և երկեայ․ 308․
Տէ՛ր ամենակալ Ած աբրահամու․ 322․
Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտ․ 314․
Օրհնեալ ես Տէր Ած հարցն մե․ 316․
Օրհնեալ տէր Ած Իէլի, որ յայց ել․ 320․
Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է․ 31․
Օրհնեցէ՛ք զԱծ յօրհնութիւն նոր․ 273․

Երգն Մովսէսի՝ Աղաղակութն։

Տէ՛ր մի՛ սրտմտութե՛ քով յանդիմաներ․ զ։
Երանի՛, ում թողութիւն եղև մեղաց․ լա։
Տէ՛ր մի՛ սրտմտութե՛ քով յանդիմաներ․ լէ։
Ողորմեա՛ ինձ Ած ըստ մեծի ողորմ․ ծ․
Տէ՛ր լո՛ւր աղօթից իմոց․ աղաղակ․ ճա։
Ի խորոց կարդ․ ճիթ․ Տէ՛ր լո՛ւր աղօ․ ճխբ։

Խրատ առ Կատարումն Պարտաւորութեանն Ամենայնի:

Ուր զԹուականն յորում աւն և իցես՝ 'ի համդիպակաց ափոյն, և առ զգիր թուոյն՝ որ է մերձ նմին. (իսկ որք զոյգն են նօտր գրով, նահանջք են նոքին.) և գիտ զնոյն գիր 'ի հետևեալ խորանս՝ առաջին աղիւսակաց: Յորս իւրաքանչիւրքն՝ յայբէն մինչ 'ի քէն, գլխագիր տառիւք եդեալք են 'ի շարս սկզբան: յերիս զոյգ երեսս թղթոյն. և որ ինչ 'ի դէմն իւր գրեալ է, այն է մինչև ցաւարտ թուոյն անվրէպ:

Որ օրինակ. Թուականս որ է ՌՃԺԶ, գիր տառուս՝ է տառս (Գ) և շրջեալ զԹուղթն՝ գտանես զնմ յառաջնումն աղիւսակոջ. և որ ինչ է կից նմին 'ի կարգի յայնմիկ, ցուցանէ յայտնի զամենեսին: Այսինքն՝ զօր յայտնութեն, զմիջոց ուտիսն, և զայլն կարգաւ մինչև ցօր բարեկենդանի յայտնութե:

Սա քեզ տողին գիտաւ՝ փառք յաւիտեանս ամէն:

Ամք Տն. և Թուականն Հայոց։		Զատկի տառ	Եօթներեակ	Ամսամուտ	Տանուտէր։
1801	ռմծ	գ	բ	իե	Աղեղնաւորն։
1802	ռմծա	շ	գ	ղ	Այծեղջեւրն։
1803	ռմծբ	կ	դ	ժէ	Ջրհոսն։
1804	ռմծգ	փւ	եզ	իը	Ձուկն։
1805	ռմծդ	ձ	է	թ	Խոյն։
1806	ռմծե	ի	ա	իա	Ցուլն։
1807	ռմծզ	ո	բ	բ	Երկաւորն։
1808	ռմծէ	հկ	գդ	ժգ	Խեցգետինն։
1809	ռմծը	է	ե	իդ	Առիւծն։
1810	ռմծթ	ջ	ղ	ե	Կոյսն։
1811	ռմկ	ւ	է	ժղ	Կշիռն։
1812	ռմկա	րտ	աբ	իէ	Կարիճն։
1813	ռմկբ	շ	գ	ը	Աղեղնաւորն։
1814	ռմկգ	ը	դ	ժթ	Այծեղջեւրն։
1815	ռմկդ	ռ	ե	ւ	Ջրհոսն։
1816	ռմկե	մձ	ղէ	ժա	Ձուկն։
1817	ռմկզ	դ	ա	իբ	Խոյն։
1818	ռմկէ	ո	բ	դ	Ցուլն։
1819	ռմկը	հ	գ	ժդ	Երկաւորն։
1820	ռմկթ	ըէ	դե	իե	Խեցգետինն։
1821	ռմհ	մ	ղ	ղ	Առիւծն։
1822	ռմհա	ւ	է	ժէ	Կոյսն։
1823	ռմհբ	ր	ա	իը	Կշիռն։
1824	ռմհգ	ոշ	բգ	թ	Կարիճն։

Ամ Տն. և Թուականն Հայոց.		[illegible]	[illegible]	[illegible]	Տանուտէր.
1825	ամ ՌՄՀԴ	ը	դ	իա	Աղեղնաւորն.
1826	ամ ՌՄՀԵ	ու	է	բ	Այծեղջիւրն.
1827	ամ ՌՄՀԶ	խ	ղ	ժգ	Ջրհոսն.
1828	ամ ՌՄՀԷ	եգ	էա	իգ	Ձուկն.
1829	ամ ՌՄՀԸ	ո	բ	ե.	Խոյն.
1830	ամ ՌՄՀԹ	հ	գ	ժզ	Ցուլն.
1831	ամ ՌՄՁ	ս	դ	իէ	Երկաւորն.
1832	ամ ՌՄՁԱ	յմ	եղ	ը	Խեցգետինն.
1833	ամ ՌՄՁԲ	լ	է	ժթ	Առիւծն.
1834	ամ ՌՄՁԳ	ր	ա	լ	Կոյսն.
1835	ամ ՌՄՁԴ	ձ	բ	ժա	Կշիռն.
1836	ամ ՌՄՁԵ	թը	գդ	իբ	Կարիճն.
1837	ամ ՌՄՁԶ	ու	ե	գ	Աղեղնաւորն.
1838	ամ ՌՄՁԷ	խ	զ	ժգ	Այծեղջիւրն.
1839	ամ ՌՄՁԸ	ե	է	իէ	Ջրհոսն.
1840	ամ ՌՄՁԹ	չր	աբ	զ	Ձուկն.
1841	ամ ՌՄՂ	թ	գ	ժե	Խոյն.
1842	ամ ՌՄՂԱ	ս	դ	իը	Ցուլն.
1843	ամ ՌՄՂԲ	յ	ե	թ	Երկաւորն.
1844	ամ ՌՄՂԳ	զե	զէ	իա	Խեցգետինն.
1845	ամ ՌՄՂԴ	չ	ա	բ	Առիւծն.
1846	ամ ՌՄՂԵ	ձ	բ	ժգ	Կոյսն.
1847	ամ ՌՄՂԶ	բ	գ	իդ	Կշիռն.
1848	ամ ՌՄՂԷ	նյ	գե	ե	Կարիճն.

Գիր տարւոյ	Օր Յայտնութեան	Մեծաց պահոց · օր	Առաջաւորաց բարեկ.	Բուն բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Եղիական պաս	Համբարձումն	Հոգեգալուստ	Սբ Կուսին տօնի բար	Ս Վարդավառ
			փետ.	փետ.	մարտ	ապր.	ապր.	մայս	մայս	յուն.
Ձ	շաբ	լ	դ	իե	ժե	ժգ	իդ	գ	իդ	իբ
Գ	ուր	լա	ե	իզ	ժզ	ժդ	իե	դ	իե	իգ
Զ	կիր	լբ	զ	իէ	ժէ	ժե	իզ	ե	իզ	իդ
Ռ	երկ	լգ	է	իը	ժը	ժզ	իէ	զ	իէ	իե
Ս	երք	լդ	ը	իթ	ժթ	ժէ	իը	է	իը	իզ
Վ	չոր	լե	թ	ա	ի	ժը	իթ	ը	իթ	իէ
Տ	հնգ	լզ	ժ	բ	իա	ժթ	լ	թ	լ	իը
Ր	շաբ	լէ	ժա	գ	իբ	ի	լա	ժ	ա	իթ
Ց	ուր	լը	ժբ	դ	իգ	իա	ա	ժա	բ	լ
Ւ	կիր	լթ	ժգ	ե	իդ	իբ	բ	ժբ	գ	լա
Փ	[illegible]	[illegible]	ժդ	զ	իե	իգ	գ	ժգ	դ	ա
Ք	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible] Փոխին գիւտ [illegible]

Օր բարեկենդանին Յայտնութեան											
(՚)	շբթ	կիր	բշ	գշ	դշ	եշ	ուր	շբթ	կիր	բշ	[illegible]
Ս[illegible] առաջին, օր	ժե	ժդ	ժգ	ժբ	ժը	ժէ	ժզ	ժե	ժդ	ժգ	[illegible]
Ս[illegible] բարեկենդան	թ	ժ	ժա	ժբ	է	զ	ը	թ	ժ	ժա	[illegible]
Յ[illegible] բարեկենդանն	ժը	ժթ	ի	իա	ժե	ժզ	ժէ	ժը	ժթ	ի	[illegible]
Գիւտ Խաչ	իը	իթ	իգ	իդ	իե	իզ	իէ	իը	իթ	իգ	[illegible]
Ս[illegible]	է	է	ը	ը	է	է	է	է	է	ը	[illegible]
ՍԷ [illegible] բարեկենդան	իգ	իդ	ժը	ժթ	ի	իա	իբ	իգ	իդ	ժը	[illegible]
Ս[illegible] Խաչ	ժզ	ժէ	ժա	ժբ	ժգ	ժդ	ժե	ժզ	ժէ	ժա	[illegible]
Ս[illegible] պահօք	ե	ե	դ	դ	դ	դ	դ	ե	ե	դ	դ
Բ[illegible]	ժը	ժդ	ժգ	ժե	ժզ	ժէ	ժը	ժը	ժդ	ժգ	[illegible]
Ս[illegible] պահօք	դ	դ	դ	դ	դ	դ	դ	բ	բ	բ	[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Օ Մ Տ Բ Կ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Ա	[illegible]	Զ	Ժա	[illegible]	Իբ	ԺԹ	Լ	Ժ	Լա	Իբ
Բ	[illegible]	Է	Ժբ	Բ	Իգ	Ի	[illegible]	Ժա	[illegible]	ԻԹ
Գ	[illegible]	Ը	Ժգ	Գ	Իդ	Իա	Բ	Ժբ	Բ	Լ
Դ	[illegible]	Թ	Ժդ	Դ	Իե	Իբ	Գ	Ժգ	Գ	[illegible]
Ե	[illegible]	Ժ	Ժե	Ե	Իզ	Իգ	Դ	Ժդ	Դ	Բ
Զ	[illegible]	Ժա	Ժզ	Զ	Իէ	Իդ	Ե	Ժե	Ե	Գ
Է	[illegible]	Ժբ	Ժէ	Է	Իը	Իե	Զ	Ժզ	Զ	Դ
Ը	[illegible]	Ժգ	Ժը	Ը	ԻԹ	Իզ	Է	Ժէ	Է	Ե
Թ	[illegible]	Ժդ	ԺԹ	Թ	Լ	Իէ	Ը	Ժը	Ը	Զ
Ժ	[illegible]	Ժե	Ի	Ժ	Լա	Իը	Թ	ԺԹ	Թ	Է
Ի	[illegible]	Ժզ	Իա	Ժա	[illegible]	ԻԹ	Ժ	Ի	Ժ	Ը
Լ	[illegible]	Ժէ	Իբ	Ժբ	Բ	Լ	Ժա	Իա	Ժա	Թ

Ամք Տն. և Թուականն Հայոց.		[illegible]	[illegible]	[illegible]	Տանուտէր.
1820	. ռմկթ	ըէ	դ ե	իե	Խեցգետին :
1821	. ռմհ	մ	գ	գ	Առիւծն :
1822	. ռմհա	ւ	է	ժ է	Կոյսն :
1823	. ռմհբ	ր	ա.	իբ	Կշիռն .
1824	. ռմհգ	ղ	բ գ	թ	Կարիճն .
1825	. ռմհդ	ը	դ	իա	Աղեղնաւորն :
1826	. ռմհե	ռ	ե	բ	Այծեղջիւրն :
1827	. ռմհզ	խ	զ	ժ գ	Ջրհոսն .
1828	. ռմհէ	ե գ	է ա	իդ	Ձուկն .
1829	. ռմհը	ո	բ	ե	Խոյն .
1830	. ռմհթ	հ	գ	ժ զ	Ցուլն .
1831	. ռմձ	ս	դ	իե	Երկաւորն .
1832	. ռմձա	յմ	եզ	ը	Խեցգետին .
1833	. ռմձբ	ւ	է	ժ թ	Առիւծն .
1834	. ռմձգ	ր	ա	ւ	Կոյսն .
1835	. ռմձդ	ձ	բ	ժ ա	Կշիռն .
1836	. ռմձե	թը	գ դ	իբ	Կարիճն .
1837	. ռմձզ	ռ	ե	գ	Աղեղնաւորն :
1838	. ռմձէ	խ	զ	ժ դ	Այծեղջիւրն :
1839	. ռմձը	ե	է	իե	Ջրհոսն .
1840	. ռմձթ	չո	ա բ	զ	Ձուկն .
1841	. ռմղ	թ	գ	ժ է	Խոյն :
1842	. ռմղա	ս	դ	իը	Ցուլն :
1843	. ռմղբ	յ	ե	թ	Երկաւորն .

Գիր տարւոյ	Օր Յայտնութեան	Միջոց առաջին, օր	Առաջաւորաց պահք	Բուն բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Երևման խաչ	Համբարձումն	Հոգեգալուստ	Մէջ Վարդավառի պահ	Աստուածածին
	7	2	յնվր	փետր	մարտ	ապր	ապր	մայս	մայս	յունս
Ա	Գշբ	զ	ժա	ա	իբ	ժթ	լ	ժ	լա	իը
Բ	Բշբ	է	ժբ	բ	իգ	ի	մա ա	ժա	յն ա	իթ
Գ	Կրկ	ը	ժգ	գ	իդ	իա	բ	ժբ	բ	լ
Դ	Հշբ	թ	ժդ	դ	իե	իբ	գ	ժգ	գ	յլ ա
Ե	ուր	ժ	ժե	ե	իզ	իգ	դ	ժդ	դ	բ
Զ	Եշբ	ժա	ժզ	զ	իէ	իդ	ե	ժե	ե	գ
Է	Դշբ	ժբ	ժէ	է	իը	իե	զ	ժզ	զ	դ
Ը	Գշբ	ժգ	ժը	ը	իթ	իզ	է	ժէ	է	ե
Թ	Բշբ	ժդ	ժթ	թ	լ	իէ	ը	ժը	ը	զ
Ժ	Կրկ	ժե	ի	ժ	լա	իը	թ	ժթ	թ	է
Ի	Շբթ	ժզ	իա	ժա	ապ ա	իթ	ժ	ի	ժ	ը
Լ	ուր	ժէ	իբ	ժբ	բ	լ	ժա	իա	ժա	թ

Ս. Եղիայ շաբթու պահօցն.	Ն. Աստուածածին.	Ս. Եղիայ շաբթու պահօցն.	Սուրբ Խաչ.	Սբ Գէորգայ բարեկ".	Ս. Եղիայ առաջին շաբթու.	Գիւտ Խաչ.	Յիսնակաց բարեկենդան".	Սբ Յակոբայ բարեկ".	Ս. Եղիայ առաջ, օր.	Օր բարեկենդանաց Յայտնութ.
	օգս		սեպ	սեպ		հոկ	նոյէ	դեկ		
ե	ժզ	դ	ժդ	ի	ե	իե	ժե	զ	ժը	ՉՂԲ
ե	ժէ	դ	ժդ	իա	ե	իզ	ժզ	ե	ժէ	ՐՂԲ
ե	ժը	դ	ժե	իբ	ե	իէ	ժէ	ը	ժգ	ՆԻՒ
զ	ժթ	ե	ժդ	իգ	ե	իը	ժը	թ	ժե	ՋՅԹ
զ	ժգ	ե	ժէ	իդ	ե	իթ	ժթ	ժ	ժդ	ալբ
զ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	ՒՂԲ
զ	ժե	դ	ժը	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	ՔՂԲ
զ	ժզ	դ	ժդ	ի	ե	իե	ժե	զ	ժը	ՉՂԲ
զ	ժէ	դ	ժդ	իա	ե	իզ	ժզ	ե	ժէ	ՐՂԲ
զ	ժը	դ	ժե	իբ	ե	իէ	ժէ	ը	ժգ	ՆԻՒ
ե	ժթ	ե	ժդ	իգ	ե	իը	ժը	թ	ժե	ՋՅԹ
ե	ժդ	ե	ժէ	իդ	ե	իթ	ժթ	ժ	ժդ	ալբ

Գիր տառս :	Օր Յայտնութեան :	Մեծի պահոց, օր :	Առաջաւորաց բարէ″ :	Բուն բարեկենդան :	ԶԱՏԻԿ :	Երեւման խաչ :	Համբարձումն :	Հոգեգալուստ :	Սէ Գրեգորի բար″ :	Վարդավառ :
			յունր	փետր	մարտ	մայս	մայս	մայս	յունս	յուլս
Խ	Եշբ	ժբ	իգ	ժգ	գ	ա̄	ժբ	իբ	ժբ	ժ
Ծ	Դշբ	ժթ	իդ	ժդ	դ	բ	ժգ	իգ	ժգ	ժա
Կ	Գշբ	ի	իե	ժե	ե	գ	ժդ	իդ	ժդ	ժբ
Հ	Բշբ	իա	իզ	ժզ	զ	դ	ժե	իե	ժե	ժգ
Ձ	կիր	իբ	իէ	ժէ	է	ե	ժզ	իզ	ժզ	ժդ
Ղ	շբթ	իգ	իը	ժը	ը	զ	ժէ	իէ	ժէ	ժե
Ճ	ուր	իդ	իթ	ժթ	թ	է	ժը	իը	ժը	ժզ
Մ	Եշբ	իե	լ	ի	ժ	ը	ժթ	իթ	ժթ	ժէ
Յ	Դշբ	իզ	լա	իա	ժա	թ	ի	լ	ի	ժը
Ն	Գշբ	իէ	+ ա̄	իբ	ժբ	ժ	իա	լա	իա	ժթ
Շ	Բշբ	իը	բ	իգ	ժգ	ժա	իբ	յն ա̄	իբ	ի
Ո	կիր	իթ	գ	իդ	ժդ	ժբ	իգ	բ	իգ	իա

Մ՟եջոց ՀՃԸ պահօք։	Լ՟ապահաւածաձէն ։	Ս՟եջոց ՀՃԸ պահօք։	Սուրբ Խաչ ։	ՍԷ Կուէորհայ բար'' ։	Մ՟եջոց տառն ՀՃԸ ։	Վուեառ Խաչ ։	Յէոնաչայ բարեկեն'' ։	ՍԷ Յաչոբայ բարե'' ։	Մ՟եջոց տառն, օր ։	Օր բարեկենդանի Յայտնութե։
	օգս		սեպ	սեպ		հոկ	նոյե	դեկ		
ե	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժդ	Ե̄շբ
ե	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	Դ̄շբ
ե	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	Գ̄շբ
ե	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժէ	Բ̄շբ
ե	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	Կիր
դ	ժբ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	շբթ
դ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	ուր
դ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժդ	Ե̄շբ
դ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	Դ̄շբ
դ	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	Գ̄շբ
դ	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժէ	Բ̄շբ
դ	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	Կիր

Գիր տարւոյ	Օր Յայտնութեան	Միջոց ուտիս, օր	Առաջաւորաց բարեկ.	Բուն բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Երեւման խաչ	Համբարձումն	Հոգեգալուստ	ՍԷ Գրիգորի բար.	Վարդավառ
			փետ	փետ	ապր	մայս	մայս	յունս	յունս	յուլս
Ղ	շ̄բթ	լ	դ	իե	ժե	ժգ	իդ	գ	իդ	իբ
Պ	ուր	լա	ե	իզ	ժզ	ժդ	իե	դ	իե	իգ
Ջ	ե̄շբ	լբ	զ	իէ	ժէ	ժե	իզ	ե	իզ	իդ
Ռ	դ̄շբ	լգ	է	իը	ժը	ժզ	իէ	զ	իէ	իե
Ս	գ̄շբ	լդ	ը	ա մ̄	ժթ	ժէ	իը	է	իը	իզ
Վ	բ̄շբ	լե	թ	բ	ի	ժը	իթ	ը	իթ	իէ
Տ	կիր	լզ	ժ	գ	իա	ժթ	լ	թ	լ	իը
Ր	շ̄բթ	լէ	ժա	դ	իբ	ի	լա	ժ	յլ ա̄	իթ
Ց	ուր	լը	ժբ	ե	իգ	իա	յն ա̄	ժա	բ	լ
Ւ	ե̄շբ	լթ	ժգ	զ	իդ	իբ	բ	ժբ	գ	լա
Փ	դ̄շբ	խ	ժդ	է	իե	իգ	գ	ժգ	դ	օգ ա̄
Ք	գ̄շբ	խա	ժե	Զննայելոյն 'ի փետրին տես.						

Սրբոց [illegible]	Մ[illegible] (օգոս)	Սրբոց [illegible] ապահօր	Սուրբ խաչ (սեպ)	Սբ. [illegible] Բար (սեպ)	Սրբոց [illegible] Շ[illegible]	Վարագայ խաչ (հոկ)	Յ[illegible] Բարեկենդան (նոյե)	Սբ. Յակոբայ [illegible] (դեկ)	Սրբոց առաքելոց, օր	Օր Բարեկենդանի Յ[illegible]
գ	ժբ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	շբթ
գ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	ուր
դ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	եշբ
դ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	դշբ
դ	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժզ	զ	ժը	գշբ
դ	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժէ	է	ժէ	բշբ
դ	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժը	ը	ժզ	կիւ
բ	ժբ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	շբթ
բ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	ուր
բ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	եշբ
բ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	դշբ

Յիշատակարան

Մ. Ո· Ւ Կ Մ...

և երկրպագութի[ւն] ...
դութե, և միոյ
Որդւոյ՝ և հո... ...

Որոյ՝ անհուն ողոր[մութե]ան, Տպագրեցաւ ծբ Սաղմոսա[րա]ն ..., ... բարեխօսու-
թե՝ արարդ... և ... վերայծ իւ-
րոյ՝ նշյն Սինասայ, ... լայերուածս մանկանց
սիօնի.

Արդ՝ մինչ մատուցանէք սուրբ զպաշտօն
օրհնաբանութե սա բարձրելոյ ... , մի
շեսջի՛ք ՚ի մաքուր մաղթանս ձեր՝ զՄ.րե-
պեան պօղոս տպագրիչ՝ զպաշտօնատարն
ձեր ծառայ՝ հանդերձ ծերունի հարբ
իմով տէր յօհաննէսիւ, և այլովք ...
դանի և հանգուցելոց ազգականօք իմովք.
Յիշեսջի՛ք նաև զմշակսն գործարանի
զբազմաջանեցի տէր յօհաննէսն և ...
և դուք յիշեալ լիջիք ՚ի Տնէ Մ.յ միոյ
Ամէն.